

รายงานการประชุมรัฐสภา

ครั้งที่ ๑๙

วันจันทร์ที่ ๑๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๕ นาฬิกา

นายกฤษ บุญครอง (หัวการแทนประเทศไทยรัฐสภา) : วันนี้สมมาธิมาประชุม
๑๙ คณ ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ก่อนที่จะดำเนินการพิจารณา
กฎหมายนี้ต่อไป แต่วันนี้เป็นความสะดวกอย่างหนึ่งที่จะดำเนินการ
นั้น ผู้เสนอญัตติ เกี่ยวกับการ ออกพระราชบัญญัติ นี้ ผู้รับรองถูกต้องแล้ว
นายสวัสดิ์ สารสาดิน

นายสวัสดิ์ สารสาดิน (กษกนบ.) : ข้าพเจ้าขอประทานโถที่ประชุม
ที่จะมาทำการต่อไปได้แล้ว อ้าย แต่วันนี้เป็นความสะดวกอย่างหนึ่งที่จะดำเนินการ
ประชุมในเรื่องพิจารณาว่า รัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นไปถูกต้องตามระเบียบ โดยเฉพาะในการ
ประชุมสภานั้นได้ยังคงดำเนินการประชุมรัฐสภาของเรามาไม่ตื้อจะมีระเบียบ ข้าพเจ้า
ได้ฟังแล้วว่าไม่ได้ที่ต้องเดินทาง เนื่องจากเป็นเดินทางยากจะยกตัวอย่างให้ฟัง จากการประชุม^๑
ของเร้า ๑ วันที่แล้วมา คือว่า มีท่านผู้ทรงได้คุ้นเคยหน้าที่ของรัฐธรรมนูญ
แต่ท่านประชุมค้าน ว่า มัน เป็น โอกาด ของอีกฝ่ายหนึ่งจะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายเสนอท่าน
และท่านผู้อภิปรายนั้นพยายามเปลี่ยนใจคุณอาในทางตรงกันข้าม เช่นเดียวกันมาเพื่อจะ
ค้านกับถูกด้วยเป็นถูกขั้นมาสนับสนุน เนื่องจากนักเพื่อจะพูดในส่วนนี้เอง เมื่อเป็นเช่น
นั้นทำให้เกิดความยุ่งยากว่า การพิจารณาว่า รัฐธรรมนูญนี้ไม่มีอันศักดิ์สันดิงไปได้ เป็นการ
ต่อต้าและเสียเวลา ซึ่งข้าพเจ้าได้เคยพูดมาแล้วในคราวประชุมเมื่อวันเดียว ท่านข้าพเจ้า^๒
คุ้งครัวท่านเสนอให้เป็นไปดังนี้ คือว่า ข้าพเจ้าอย่างไรจะให้ประชุมพิจารณาว่า รัฐธรรมนูญ^๓
โดยวิธีของข้าพเจ้า ก็ต้องคือให้ท่านสมาชิกทุกๆ ๑ ท่าน ในรัฐสภาได้ลงมือวิจารณ่าว่า
รัฐธรรมนูญนี้เป็นนั้น ๆ เป็นหมวดเป็นมาตรฐานอะไรก็ตามจนหมดแล้ว แล้วเราจึงจะมาทำการ
ค้านหรือสนับสนุนกันเพื่อที่จะได้พิจารณากันให้หมดทั้งเรื่อง ถ้าหากว่าจะพูดกันที่จะหงุด

คืออย่างจะนิดอย่างจะหน่อย ท่านประทานกับก่อนจากบทหนอกเรื่องไปแล้ว ทำให้การประชุมไม่มีกำหนดแน่นอน ถ้าหากว่าเราได้ข้อความให้ตลอดทุกหมวดงานตามเดิมแล้วเรามาตัดหัวขอ แต่บันทุณเจิงจะเกิดผล ที่นี่ในการที่มีนักกันอยู่แล้วโดยเฉพาะฝ่ายสมาร์ชิกต่อการร่วงรู้สึกของนุญ ที่อภิป่วย บางที่เข้ามาดีหนึ่ง อภิป่วยดีหนึ่ง บางที่ถูกดีหนึ่ง อภิป่วย ๓—๔ คำ ลงท้ายด้วยไม่ถูก ประดิษฐ์คนนั้นจะขอกันนั้นคัน การท่าจะอภิป่วยดันบันทุณจะใน ความจริงนั้นสกปรกว่าง ๆ ได้ยกร่วงน้ำใจไว้ในสกปรก ทั้งคนก็อาจไม่รู้ว่าสกปรกว่าง ๆ เขายัง เมื่อพำนั่งอย่างไรในการร่วง จริงอยู่เรากลัวในสิ่งของท่านที่มีความรู้แต่จะยังอ่านเข้าใจ แต่จะให้เข้าใจอย่างที่สกปรกว่าง ๆ เข้าใจราชนายกswagen เป็นไปไม่ได้ อย่างนี้ภาพเจ้าจะ ตนบันทุณหรือเป็นฝ่ายค้านก็ทำไม่ได้ เพราะข้าพเจ้าไม่รู้ราชนาอันแท้จริงของท่านผู้ร่วงกว่า มีความประดิษฐ์อย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประชุมฯ จะให้สมาร์ชิกรู้สึกภาพพยายามที่จะเข้าใจ หรือบันทุณในโอกาสที่ยังไม่ได้รู้ว่าที่ยกร่วงนามีเจตน์ด้านมากอย่างไร จึงเป็นการค้าน หรือบันทุณที่ไม่ตรงกับความจริง และอย่างเช่นถ้าท่านพูดมาว่า บางคนสับบันทุณพูดใน ทำนองบันทุณถ้าร่วงรู้สึกของนุญด้วย แต่เหตุผลนั้นไม่รู้ อย่างนักการบีด อภิป่วยให้ประชุมได้ยินหัวประเทกประชุมฯ มีความเข้าใจอย่างไร ถ้าหากว่าท่านผู้ สับบันทุณ ก็ต้องบันทุณฝ่ายราศีความประดิษฐ์ของตามน้ำใจผู้ร่วงมาจะเกิดความดีเดิมกันให้ถูก ภารร่วงนั้น ข้าพเจ้าไม่เลี้ยงว่าถ้าเราเมื่อความเห็นร่วงรู้สึกของนุญไม่ได้ ทำให้เราไม่รับ กันในขันสุดท้ายก็ได้ ถ้าจะให้ทุกคนได้ถูกบันทุณเชิงลึกมากกว่า ที่ร่วงเข้ามานี้เดือนบานที่เราคง เข้าใจแจ่มแจ้งแล้วการค้านหรือการสนับสนุนก็คงกับเหตุนาและเป็นประโยชน์แก่ราชภูมิพื้น นี่เป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม มีทางก่อให้ท่านจะพิจารณาอย่างร่วงรู้สึกของนุญ ทั้งด้วย ไม่เป็นอย่างอื่นไม่ต่างกับอย่างนักกัน ขอให้ท่านพิจารณาเจตนาที่แท้จริงของ ข้าพเจ้าอย่างนั้นบ้าง และขอให้ ตนบันทุณ ว่า เราควรจะพิจารณาอันอย่างเพื่อที่ร่วง รู้สึกของนุญจะเป็นผลแก่ราษฎรและฝ่ายรัฐวิ่ง ๆ ส่วนที่จะรับหรือไม่รับนั้นเป็นเรื่องสุดท้าย เท่านั้นเอง แต่ความจริงอีกอย่างหนึ่งสกปรกว่าง ๆ ที่ร่วงมาเข้ายกกว่างามนั้นก็ร่วงมาตาม รู้สึกของนุญชัดคราว ซึ่งเราจะแก้แม้แต่เดียวก็ไม่ได้ จะทำอย่างไรก็ไม่ได้มีแต่จะรับ หรือไม่รับเท่านั้น คือเมื่อเราพึงแล้วก็มีแต่จะรับหรือไม่รับเท่านั้น ในขันสุดท้ายไม่ใช่ อะไรค้างนั้นไม่ควร ค้างไม่ควร หรือไม่ควรเป็นอย่างนั้น อย่างนี้เราทำไม่ได้ ก็มีเรื่องเป็น

เข่นนี้ ชาวบ้านคงภัยป่วยมากทำไม่ เอาให้เด็กขาดว่าสกปรก ฯ มีความประดงค์อย่างไรก็ເຂອຍ่างนั้น อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าໄກร่วงขอให้สมាជີກສກរ່າງ ฯ ว่าในกราชകານຂອງໄທໂຄກສຸດຫລາຍຄນແລ້ວຈຶ່ງຕອບ ໄນ່ໃຈ່ດ້ານຄອນຕອນ ຫວົ້ວຄານຄານເຖິງຕອບ ๗-๘ ຄນ ມັນເສີຍວາດແລ້ວທໍາໄທເກີດຂີ້ອ້າກັນເຮືອຍໄປຢ່າງນີ້ ເພະນະນີ້ຂອງໄທທ່ານສົມາຊົມເກີຍຕ່າງທັງຫລາຍຈີ່ໄດ້ໂປຣພິຈາກນາຂໍເສັນອອງຂ້າພເຈົ້າຈ່າເປັນກາຮອນຫວົ້ວໄມ້ຮອນຄັ້ງປົກ້າຂອງໄສມັນສຸນ

นายພອງ ສົກລົງຮຽນ (ອຸນດරາອານີ) : ກະບົມເຫັນເຫດນາຫີ່ອງສົມາຊົມຈີ່ເສັນອຸ່ປະກິດນີ້ ຂໍ້ມະ ເພື່ອທີ່ຈະໄທກາພິຈາກນາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ໄດ້ວັບຮັດໂຍໍໃຫ້ຮັກຄາມໄທ້ສກາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ເຈັງໃຫ້ມີນີ້ທີ່ເຂົ້າໃຈເຫື່ອງກ່ອນວ່ານທັນທຳນູ່ຢູ່ໃນຫວັດແລ້ມາຕຽນນີ້ ນີ້ມີຄວາມໝາຍຍ່າງໄວ ພູດສັ້ນ ຈີ່ກົດລອຍບາຍທົ່ວທຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ເມື່ອສກາ ວິນເຂົ້າໃຈເລັດຍຸດໃຫ້ເຫັນຕ້ອງກີ່ສົນບັດນຸ່ມ ຜູ້ໄດ້ມີເຫັນຕ້ອງກີ່ຄານ ກະບົມເຂົ້າໃຈເຫດນາຫີ່ທ່ານຜູ້ເສັນອອນອາກນເຂົ້ານັ້ນ ແຕ່ທ່າງກະບົມອີກຄວາມເຫັນມີເມື່ອກັນກົດຈອງຍາກຈະແຈງຄົດຄານຜູ້ເສັນອັນບາງບາງທະນະເບື້ນປະໂຍບນີ້ມີມາກັນຍັຍ ກ່ອນຂຶ້ນກະບົມອີກຈະກາບເຮັນວ່າໃນວັນແຮກຄໍ້າຂັງຂອງທ່ານສົມາຊົມສກາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ນີ້ເປັນຄຳສັນບັດນຸ່ມຈ່າງຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ທີ່ນີ້ ທ່ານປະຮານ ຈີ່ໄຫ້ຂ້າດວ່າໄມ້ໃໝ່ເປັນຄຳສັນບັດນຸ່ມນີ້ແຕ່ເພີ່ມຄໍ້າຂັງແຮງອົບາຍ ຮັມຄວາມກໍ່ໝາຍຄວາມຈ່າກດ້າວ່ອງສົມາຊົມສກາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ນີ້ເປັນຄໍ້າຂັງບາຍກູ່ໝາຍໃໝ່ ເມື່ອອົບາຍແລ້ວໄຄຮະເຫັນຫຍ່າຍຫວົ້ວໄມ້ເຫັນດ້ວຍກີ່ເປັນສົດທີ່ຂອງສກາທັງສອງນ ກະບົມເບົງກມຄວາມຂ້ອງໃຈຍູ່ແຕ່ກີ່ໄດ້ຜ່ານມາແລ້ວ ກະບົມນີ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຈ່າວີ້ການເຂົ້ານັ້ນຍ້ອມເປັນກາຍາກົກທີ່ຫາຜ້າຍດ້ານໃນສການທີ່ ທີ່ມີດ້ານ ເຫຼື ໄດ້ກ່ຽວມັກດ້າວ່າຂັ້ນແນກເຫຼົ່າກ່ຽວເຫຼົ່າກ່ຽວແຈງຂອງສກາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ນີ້ເປັນຄໍ້າຂັງແຈງທີ່ສັນບັດນຸ່ມຍູ້ໃນຕົວ ໃນໄໝ່ຈະແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ ຕົກເຂົ້າທ່ານສົມາຊົມສກາສູງຜູ້ນັ້ນໃຫ້ແຈງນີ້ ເປັນກາຍາທີ່ຈະກຳລ້າວ່າຄໍ້າຂັງແຈງຫວົ້ວຄຳສັນບັດນຸ່ມນັ້ນບາງມາຕຽນໄໝເຂົ້າໃຈ ເຊັ່ນໃນມາຕຽນທີ່ຈະກຳລ້າວ່າດ້ວຍໝາຍຂອງພວະນາກີ່ທີ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈກັນມາແລ້ວ ເວົາທີ່ສກາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ໄດ້ແຈງນີ້ ຄໍ້າຂັງແຈງນີ້ນີ້ໃນເມື່ອຍ້ອງທ່ານເຂົ້າໃຈແກ່ສການີ້ຢູ່ໃນທັດ ແຕ່ຈ່າກສູ້ດ້ານນີ້ມີ ເພະເຫດຫຼຸດວ່າສົມາຊົມສກາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ໄມ້ໄດ້ສັນບັດນຸ່ມ ເພະນະນີ້ຈະນັ້ນກຳລັງການທີ່ຈະກຳລ້າວ່າຄໍ້າຂັງແຈງຫວົ້ວຄຳສັນບັດນຸ່ມນັ້ນບາງມາຕຽນທີ່ຈະກຳລ້າວ່າສົມາຊົມສກາຈ່າງຮູ້ອ່າວນນູ່ຢູ່ເປັນຄໍ້າຂັງແຈງນີ້ ທ່ານກົມໃຈຕົນດຳນັ້ນທີ່ຈະໃຫ້ໄໝ່ໄປຕົວທີ່ເພື່ອປະໂຍບນີ້ອອນນັ້ນເມື່ອ ແຕ່

ท่า เท่า ที่ เป็นมาแล้วนั้นดูเหมือนสมารถฝึกฝ่ายสกปรกแทนและสมารถฝึกฝ่ายศรัทธาเท่านั้นเป็นผู้ที่รับความรับผิดชอบ เพราะเหตุว่าหลาย ๆ ท่านในรัชสมัยไม่เห็นด้วย ให้ก่อตัวกัดค้านหรือขัดขวางการใดหั้ง ๆ ที่อย่างจะค้านและกัดขอยากจนบัณฑุน คงเข้าใจกันดีแล้วว่ากระผมขยันก็อย่างจะยือกักกรงหนึ่ง คือว่าสกปรกค้างไม่ใช่ค่าวัณบัณฑุนแม้มีไป เพราะฝ่ายรูปงามเป็นผู้รับผิดชอบในรัชสมัยนั้น เมื่อยังค่าวัณบัณฑุน แต่รูปงามไม่ได้ก่อตัวขึ้นมา ความรับผิดชอบอย่างกัดค้านหั้งหอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมารถฝึกฝ่ายศรัทธาค้าง เมื่อยังเป็นผู้คนของห้ามบุกไม่ได้เกิดผลอะไรขึ้นเดียวจากที่ปฏิบัติตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมารถฝึกฝ่ายหั้งหองเข้าใจก็ในตัวบารัชรัชสมัยนั้น เพราะเหตุว่าในเวลาว่างนั้นสกปรกว่างรัชสมัยนั้น ก็ได้มีต่อมาต่อมา เช่นความคิดความเห็นและยังมีต่อมาต่อมาให้ในเมืองเช้านามสู่ สถาปัตย์ให้กัดค้านและเห็นความเห็น ลักษณะจะบอยก่อว่าเราไม่เข้าใจก็จะต้องขึ้นลง กันไป แต่เราทุกคนไม่เข้าใจต่อไปที่สมารถฝึกฝ่ายรัชสมัยนั้นเข้าใจได้ ก็มีบีบส่วนน้อย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะดึงจิตวิญญาณอย่างหมายหมาหยาหงษ์ กระผมคิดว่าทำให้เดียวด้า และในเวลาเดียวกันก็จะไม่ทำให้มีต่อมาต่อมาให้ฝ่ายค้านให้ค้านต่อไป

แต่อย่างไรก็ กระผมยกจะยกว่ารูปงามคือมีนโยบายต่อสกปรกแทนให้ไว้จะ ส่งเสริมระบบประชาติไทย แต่ว่าท่าที่เป็นมาแล้วห้ามหันรัชรูปงามไม่ได้ก่อความเดชหมายความว่าตัวสกปรกหั้งหองจะต้องรับผิดชอบ คือความรับผิดชอบตกลอย่างกัดค้านหั้งหองนั้น เพราะ ดูจะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่าในกาลที่จะให้สกปรกหั้งหองกันท่านนั้น และในเมืองคราชจะเดินทางไปรัชสมัยนั้น กิตว่าทำให้เดียวดานมากกันในกระผมมีความเข้าใจอย่างนั้น และก็คิดว่าคงจะไม่เป็นอย่างที่เป็นมาแล้ว :

ผู้ที่ทำการแทนประชานรัชสกปรก : ตามยุตติของห้ามผู้สั่นอุกมประเต็นว่าจะให้ ประชานอภิปราชเป็นหัวของชักดาน สันบัณฑุน ครอบหนึ่ง เมื่อเสี้ร์ร่องนั้นแล้วจึงจะ มาอภิร้ายในประเต็นหัวค้านหรือสันบัณฑุน ความมุ่งหมายของยุตติหกงมหาอย่างนั้น และก็ ยุตติหก เมื่อผู้สั่นอุกมหักดานเข็นหกต่อให้บระชุมวินิจฉัย แต่ว่าก่อรัชจะวินิจฉัยก็มีหลักเดิมที่ ผู้สั่นอุกมหักดาน เมื่อผู้สั่นอุกมหักดานเข็นหกต่อให้บระชุมวินิจฉัย แต่ว่าก่อรัชจะวินิจฉัยก็มีหลักเดิมที่ ว่างไว เมื่อพูดมาถึงหลักเดิมคามที่หกหกไว้เข่นนั้น ก็ เพราะเหตุว่าการวินิจฉัยขาด จ้าวรัชสมัยนั้นเป็นติกิ滥หน้าห้องรัชสกปรกโดยเฉพาะ สกปรกว่างรัชสมัยนั้นมีหน้าห้องมาซึ่งเป็นหัวสกปรกทราบด้วยหุ่นหม้ายในการร่วงเท่านั้น ด้วยเหตุนั้นหัวเพาะเจริญจะเป็น

ต้องคงที่ในการอภิปรายโดยย่างหนักก่อเบ็ดโดยการส่อว่าผู้ใดประณานะชักดามไม่ถูกส่วนตัวยก
กิจย์ให้ชักดามได้ ผู้ใดประณานะค้านก็ยอมให้ค้านได้ ผู้ใดประณานะสนับสนุนก็ยอม
ให้สนับสนุนได้ และก็คิดให้ชักดามและผู้ซึ่งอาจคือเมืองเกียวกับประดิษฐ์ ก็เพริ่งเหตุว่า
สมาร์กส์ภาร์ว่างรัฐธรรมนูญนี้ไม่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล ถึงแม้จะเป็นสมาร์กส์ภาร์ก็ตาม
ก็มีสิทธิเดินทางตัวเข้าเมืองไม่ต้องขออนุญาต ก็ตามที่ พ.ร.บ.จังหวัดลักษณะใหม่ในการ
อภิปรายอย่างที่ได้อภิปรายกันมาแล้ว เมื่อตนเสื่อมอุดติดเรือนและก็ถูกต้องดามข้อบังคับ
ชัพเจ้าก็จำเป็นต้องรับบัญคิตนี้เข้ามานั่งรักษาในที่ประชุมนี้ บัญคิตนี้ว่าขอให้การอภิปรายนั้น
คือชักดามเดียวทราบหนึ่งก่อนเสร็จสิ้น ไปแล้วจึงมากล่าวปราชัยในการค้าน และสนับสนุน
ภายหลัง เพิ่งจะนับเมื่อตนถูกตัดต่อ ชัพเจ้าขอรักษาที่ประชุมในประเด็นนี้ว่า
ท่านผู้ใดจะเห็นด้วยบัญคิตนี้หรือไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามบัญคิต
ที่เสนอแนะ โปรดทรงมีอ่าน

(សមាគិកយកដំឡើង ៩២ នាយក)

ผลของการแทนประชานรัฐสภा : ท่านผู้้ไม่เห็นด้วย โบกรถมีข้อ

(សមាគិកយកដំណឹង នៅ នាយ)

ผู้ที่การแทนประเทศไทยในรัฐสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมไม่อนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมาย
น แล้ว เมื่อเป็นเช่นนักก็ถือเป็นไปตามหลักเดิม ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุม
พิจารณาในหมวด ๑ ทั้งวิธีการพิจารณาดังต่อไปนี้ แล้วในเรื่องอภิปรายคำด้วยไป
นเป็นการอภิปรายร้อนค้าน

นายกตต. ชัยบุตร (รัชภูมิ) : ตามที่ได้อ่านประกาศนี้ใน ๒ วัน ก่อนข้อโต้
เดียงกันอยู่เพียงว่า อำนาจดูดซับผลกระทบต่อรัฐบาลหรือไม่ ที่ว่ามีผลกระทบต่อเรา
ไม่มีอะไรติด ไม่มีหลักอะไรมายืนยัน เดียงกันก็อกข้าพเจ้าว่าไม่จริง เรากลัวพิจารณา
ถ้าหลักปูรضاชิปไทยคืออะไร รัฐธรรมนูญ หงหงค์เป็นปูรضاชิปไทยหรือไม่
ไม่ ซึ่งข้าพเจ้าขอเสนอว่า ความเห็นนี้ขาดฐานนั้นเห็นว่า คำว่าปูรضاชิปโดย
ทั่วไปนั้นก็สุกบนเครื่องหมายใช้อ่านภาษา ประการโดยตรง คือใช้อ่านจนคิดบัญญัติโดย
ตรง ใช้อ่านภาษาบริหารโดยตรง ใช้อ่านมาตรฐานการโดยตรง แต่ว่าด้วยความจำเป็นรายชื่อ
จะใช้อ่านอย่างไรไม่ได้ จึงได้คืออักษรแทนเข้ามาใช้อ่าน ผู้แทนรายชื่อหงหงค์

ใช้อ่านภาษา บ ประการนี้ไม่ได้ จึงต้องมาเขียนร รูปธรรมนั้นโดยมีผู้ใช้อ่านฯ แต่ถ้าในองค์ความรู้เป็นเช่นนี้ได้เขียนร รูปธรรมนั้นโดยเอาอ่านจากภาษาอื่น เมื่อเป็นเช่นนี้เราควรพิจารณาว่าถึงความจำเป็นกว่าจะร รูปธรรมนั้นอยู่ในคนอื่นใช้อ่านนั้นด้วยความจำเป็นหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่จำเป็นแล้วก็ให้อ่านของเราว่าพัฒนาที่นี่ก่อน จึงควรพิจารณาว่าทางเดินที่เรียนแบบอ่านอาจอธิบายจากรายวิชา ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ จึงควรพิจารณาไว้ทางเดินที่เรียนนี้ นานารายวิชากลุ่มนี้หรือใช้อย่างไรดีคงต้องให้หรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าทรายวิชานี้ในส่วนนี้ก็คงต้องสอนแบบอ่านก็คงต้องสอนแบบอ่านไม่ได้ใช้อ่านฯ แทนนั้นก็คงต้องสอนแบบอ่านก็คงต้องสอนแบบอ่านไม่ได้ใช้อ่านฯ ของรายวิชากลุ่มนี้ เช่นอ่านฯ ก็คงต้องสอนแบบอ่านก็คงต้องสอนแบบอ่านไม่ได้ใช้อ่านฯ ดูกันบ้าง ให้ยกตัวอย่าง.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้อ่านในวงจำกัด หมวด ๒

นายด็อก ชัยบุตร (ชัยภูมิ) : หมวด ๒ อ่านมาอธิบดีโดย พระมหากรุณายิ่ง
ขอกราบ叩 อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควร ในเรื่องอำนาจของกฎหมายนั้นคือ
จะใช้อำนาจของผู้แทนราษฎรที่เข้าเลือกตั้งนั้นมา ทันในการค้านอำนาจของพระมหา-
กษัตริย์ซึ่งมีอำนาจทางบกคล่องแกร่งยิ่งได้ใช้เอง เพราะผู้รับสั่งของพระ-
บรมราชโองการ เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอรับฟังทั้งสิ้น ข้าพเจ้าจะยอมรับในข้อนี้ว่าผู้รับ
สั่งของพระบรมราชโองการนั้นเป็นผู้อยากรับบริษัทฯ หรือเป็นผู้บริหารงานแทน พระมหา-
กษัตริย์เป็นผู้บังคับบัญชา แต่ว่าผู้รับสั่งของพระบรมราชโองการที่สำคัญก็คือประธาน
องค์นั้นแต่ละประชานรัฐส่วนๆ บุคคลทั้งสองคนนี้ในส่วนรับผิดชอบต่อเจ้าของอำนาจ
อธิบดีโดยเดียว เพราะว่ารายผู้รับไม่គุนคุมบุคคลเหล่านั้น ผิดกับรัฐมนตรีซึ่งรายผู้
เจ้าของอำนาจอธิบดีโดยเจ้าของบุคคล รายผู้รับชอบอำนาจให้ผู้แทน ผู้แทนท้องรัฐรับผิดชอบต่อ
รายผู้ ถ้าทำไม่ดีรายผู้ต้องรับผิดชอบ แต่ถ้าไม่ดีต้องเข้ามารักษา ผู้แทนรายผู้คงควบคุม
ตนรัฐมนตรี รัฐมนตรีไม่ดีผู้แทนต้องห้ามหรือเอาออกได้ ตนรัฐมนตรีจะเป็นผู้รับ
ผิดชอบต่อรายผู้โดยตรง ส่วนประธานรัฐส่วนภูมิภาคบุคคลของตนต้องดูแลอย่างหนาแน่น
เช่นประธานรัฐส่วนภูมิภาคเดือดปะทะกับประธานองค์นั้น ประธานองค์นั้นรับสั่งของพระบรมราช-
โองการตั้งสามาชิกภูมิส่วนภูมิ สามาชิกภูมิส่วนภูมิ ก็ต้องรับผิดชอบต่อเจ้าของ
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต้อง เหล่านั้นแต่เมื่ออำนาจยังใหญ่ในการใช้อำนาจอธิบดี

แต่ถ้าผู้ใช้อำนาจเหล่านี้ไม่ได้รับมอบจากเจ้าของอำนาจอธิปไตย ดังนั้นข้าพเจ้าว่าไม่เป็นการสมควร มีบ้างที่มันห่วงใยเรื่องความหลากหลายไม่ได้ใช้อำนาจเอง อีกฝ่ายใดๆ ก็ไม่ได้ใช้เรื่องข้อนี้ข้าพเจ้าขอคัดค้านเหมือนกันเพราเหตุว่า ข้าพเจ้าเคยให้ยกห้ามนายนายกรัฐมนตรี คือ คุณคง ออกข่าวที่ บอกว่าในสมัยเดียวกันสมารชิกอุติสภาหรือスマารชิกพุฒสภาไม่ทราบห้ามนายนายกรัฐมนตรีน้ำร้ายซึ่งไปเสนอต่อประธานาธิบดีเรื่องราชการแทนพระองค์ ทันทันกับยกห้ามน้ำร้ายซึ่งออกโดยเมืองกัน คนดังๆ คนดีๆ เอา คนนี้ไม่ดีไม่เอา ตราชัวต้องอย่างนี้ไม่เรียกว่าห้านใช้อำนาจอย่างไร เมื่อเรานำการผลักการห้านแล้ว ห้านเป็นภัยรัศส่องอย่างนี้ จะไม่เรียกว่าห้านบวิหารงานและรับผิดชอบหรือทำงานด้วยศรัทธาของอย่างไรได้ การพยายามห้านอย่างนี้ ข้าพเจ้าฯ พระมหาชนครรักษากือใช้อำนาจนั้นให้เหมือนกัน ผู้รับสั่งลงที่มีอำนาจ ให้อำนาจนั้นให้เหมือนกัน ในเรื่องอำนาจมากหรือน้อยนั้น กว่าจะพิจารณาว่าอยู่ที่รับผิดชอบนั้นแต่ละจังหวัดได้รับอำนาจ ฉะนั้นรัฐธรรมนูญก็ห้ามด เมื่อไม่เป็นความที่ข้าพเจ้ากล่าว ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถที่จะรับได้ ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนของปวงชน กวางท้ออ่านอย่างนี้ไปตกอยู่เก็บคอกลาง ซึ่งประชาชนไม่ได้ควบคุม ข้าพเจ้าก็สุดที่จะรับได้

พระยาสามจักรบริบาล (สมารชิกอุติสภา) : ในหมากด ชื่อสกาว่างฯ ได้พยายามห้านแก่พระมหาชนครรักษ์ จึงเกิดเป็นปัญหานี้ ถ้าหากว่าด้วยพระราชอำนาจอ่อนน้ำไป หรือน้อยไป แต่ด้วยท่านสมารชิกนี้เกี่ยวข้องกับคดีค้านเมืองน้ำ อ่านจากปวงชน แล้วก็ควรจะเป็นอ่านของปวงชนทั้งหมด โดยเดิมที่ แต่เดียวคืนว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่ไม่ใช่รับผิดชอบ หรือที่เรียกว่า ไม่ใช่พระมหาชนครรักษ์ เราได้ยกห้านแล้วว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องมีพระมหาชนครรษณ์เป็นประธานฯ เพื่อจะนับตั้งเลข ๑๐๐ เป็นต้นที่อย่างไร เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เมื่อเรา妄หัดกากของอย่างนั้นแล้ว เรายังคงเรียกตามหลักการ ถ้าหากว่าเป็นรับผิดชอบก็ควรเป็นอย่างนั้น แต่นั้นเป็นประชานิปัตติ ไม่พระมหาชนครรษณ์เป็นประธานฯ เมื่อเรียนนั้นแล้วก็เป็นไปไม่ได้ แล้วอีกประการหนึ่งการทั้งสองอย่างนี้ ก็คือ พระมหาชนครรษณ์ท่านไม่ได้มีเชิงมาเลย เหตุการณ์บังคับมา เหตุการณ์ที่เกิดอุติสภาก็มีเหตุผล เพราะเหตุว่าถ้าถือความรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว 无人 เราได้ปลดอยกันมาก ได้พิจารณาที่สุดปลดอยกันเดินที่ ข้าพเจ้าขอเหลือเกินว่าทุกคนพิจารณา

จะให้คำแนะนำแก่รัฐบาลอย่างเต็มที่เข้มเคราท์ได้รวม พฤติสภาระให้สามารถใช้สภารัฐภัยแทนเป็นผู้เดือดเด็ดเกิดผลอย่างไร พฤติสภามิໄດ่มีมาโดยไม่มีเหตุผล มีเหตุผลเกิดขึ้นแล้ว น้ำท่วมเจ้าไม่ได้ชักดึงอย่าง ไม่ได้พูดถึงเรื่องดังวุฒิสภามิໄດ่มีมาโดยไม่มีเหตุผล เมื่อครัวที่เดือดพฤติสภาระให้เป็นคำแนะนำของรัฐบาลอย่างเต็มที่ แปลว่าเดือดกากผู้แทนและเหตุผลดังกล่าวหากจากความจริงโดยเหตุจริง แต่เมื่อยุบเหตุผลอย่างไรขึ้นก็รู้กันทุกไป เพราะฉะนั้นวุฒิสภานี้ถูกยกย่องสำหรับน้ำท่วมพรมหาภัยด้วยน้ำท่วมเจ้าว่าอาจด้วยเหตุการณ์ที่เป็นมาแล้ว ไม่ใช่ว่าอยู่ๆ ก็จะมีมา เหตุผลในครั้งนั้นเกิดขึ้นเพื่อระเหตุว่ามีพฤติสภามาแล้ว ฯ ผลที่สุดเป็นอย่างไร ผลที่สุดคือที่จะคงอยู่เช่นไปที่จะควรให้กันไม่ได้ เพราะเราถือกันตามอารมณ์ตามพรมหาภัยแล้วเกิดผลอย่างไร ที่สุดเกิดรัฐประหารซึ่งเกิดมีวุฒิสภารัฐ ท่านน้ำท่วมเจ้าเองก็ไม่ได้ลงใจความ อาจจะไม่ได้ยกว่าจะมีเหตุการณ์ตามพรมหาภัยแล้วเป็นอย่างนี้ แต่ท่านผู้มีเกียรติอย่างหลายคนก็มาเพื่อระเหตุนั้น เพื่อจะให้เป็นไปตามอารมณ์ให้เป็นประชาธิปไตยโดยให้รัฐบาล เดือดกากเกิดผลอย่างไรในเมื่อเหตุการณ์ได้เกิดมีขึ้น ได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมา ๑๖ ปี ต่อแล้วว่าเราไม่ได้ประชาธิปไตยที่แท้จริง ข้าพเจ้าเชื่อต้องมาว่าเราไม่ได้ประชาธิปไตยทั้งนั้น เหตุการณ์คงดับมีมาอย่างนั้น ถึงแม้ว่าถ้ามีอยู่เป็นประชาธิปไตยอย่างพรมหาภัยที่รัฐอยู่ได้กฎหมาย ถึงอย่างนั้นเจ้าก็ไม่ได้สมประسنศ์ ไม่ได้ทางหนด เพราะจะคนท่านจะมาตัดค้านกันลงเรื่องคำแนะนำพรมหาภัยด้วยที่ไม่มีมาแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่พรมหาภัยตั้งอยู่ได้กฎหมาย เพียงเท่านี้เราจะเอาอย่างไรกันก็หนา ข้าพเจ้าเห็นว่ามูลเหตุที่เกิดมาเป็นตัวอย่างเจ้าเกิดเป็นวุฒิสภามิใช่สภาก็ทำอะไรไว้ไปเพียงใด ถ้าให้รัฐบาลเลือกมาคนที่จะได้ไม่ได้ ขอให้เปรียบเทียบดีๆ วุฒิสภากับพฤติสภามิเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่ได้ออกดังนั้นหรือยกย่องด้วย แต่ยกด้วยอย่างขอให้ท่านดูว่าพรมหาภัยได้ซึ่งเกิดรัฐประหารขึ้นในคราวนั้น นั้นเป็นเพียงอย่างไร

นายเลียง ไชยการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กรณีขอเรียนในฐานะสมาชิกวุฒิสภาต่อที่ประชุมนี้ ในบัญหาเรื่องหมวด๒ หมวด๖ นรรนความแห้งแล้ง ก็คือการตราพระราชบัญญัติให้อำนาจประชาราษฎร์ลงคะแนนเสียงการผูกมติโดยวิธีการต่างๆ ต่อหน้าความต่อสายตาของเจ้าจะนำมาราช คณะกรรมการต่อที่ประชุมนี้ หลักใหญ่ที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีบทบัญญัติเพิ่มขึ้นจากเดิมในมาตรา ๖ ซึ่งมีว่า “ผู้ใดจะพื้นร่องพรมหาภัยตั้งในทางใดๆ มิได้” การเพิ่มเติมบทบัญญัติขึ้นหากเดิมที่ได้รับคำขอมาจากท่านผู้ร่างรัฐ-

ธรรมนูญว่าความเห็นรัฐนักชี้ชัยมานาคมาตรา ๕ นั้นเอง คือท่านอนิษัยจ่าองค์พระมหา-
กษัตริย์บุ่มเป็นที่การพสกนิกร ผู้ใดจะเดิมดี คำชี้อันนี้ทำให้ความหรือหมายความ
ว่าให้พระมหาภักดีรัฐจะกระทำการฝิดอาญาๆ ก็ไม่มีความผิด เพราะคำว่าจะเดิมดีนั้นท่านแปด
ว่าไม่อาจถูกฟ้องรังสิงได้ การแปลอย่างผิดมีความชี้ช่องให้ที่จะทราบเรียนต่อไป ก่อนนี้ขอ
โปรดทราบให้ด้วยว่า ผิดมีความหมายเดียวกันกับความเห็นของพระมหาภักดีรัฐนั้นและให้แสดงกิจการไว้ในสกาน
น้อย่างมีหลักฐานแจ้งว่าเทิดทูนพระมหาภักดีรัฐ เพราจะอนุกรรมการที่จะเรียนต่อ
ไปบังชี้ให้ทราบว่าจะกระทำการฝิดอาญาๆ ก็ไม่มีความผิด ให้เข้าข้อเท็จจริง คด้ายๆ
กับว่าจะลักทรัพย์ของบุคคลอื่นเป็นเด่นบรรพตหักห้าม เนื่องจากความต้องการที่จะเดิน เพราจะว่าประเทศ
ไทยต่อไปซึ่งหน้าย้อมจะมีลักษณะต่างๆ พระคต่างๆ ลักษณะพระมหาภักดีรัฐมาก ลักษณ์
นิยมภักดีรัฐปานกลาง และลักษณ์ไม่นิยมพระมหาภักดีรัฐอย่างมาก เป็นต้น ต่อไปประชารชน
ชาวไทย ลักษณะย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันเป็นอุดมคติ เมื่อเรามาใช้ชื่อบัญญัติให้
ชัดเจนลงเป็นป้ายพระมหาภักดีรัฐไม่อาจถูกฟ้องรังสิงในทางใด ๆ ให้ ก็หมายความว่า
จะฟ้องรังสิงในทางอาญาๆ ก็ตาม ในทางแพ่งก็ตาม ก็ไม่สามารถจะฟ้องได้ ก็แปลในทาง
คดีว่าพระมหาภักดีรัฐมีอำนาจที่จะทำการฝิดกฎหมายอาญาดังต่อมาตรา ๕ ดัง ๓๔๐ ให้
ห้องแปลอย่างนี้ จริงอยู่ในกรณีเมื่อห้องประเพณีพระมหาภักดีรัฐไม่อยู่ในสุนานที่จะทาง
กระทำอะไรไม่ติด นั่นขอเท็จจริง บางท่านหักหัตถ์อย่าง เช่นขับชนคนตาย ตัวอย่างเช่น
ไม่ควรร้อง อย่าจ่าเดพพระมหาภักดีรัฐโดย เมารายภรรยาบดวนดูกกุมทายผิดไม่พึง
รังสิง ทำไม่เป็นพระมหาภักดีรัฐจะเป็นบิดาของผู้ฯ จึงฟ้องเดิม เป็นของแน่นอนในทาง
ปฏิบัติ แต่ทางกฎหมายที่เราจะใช้ในห้องข้อคดี คือรัฐธรรมนูญนี้เชยันตราลงปักให้ดูธรรม
ด้วยว่า ในทางปฏิบัติจะห้องข้อคดีลงชื่อหักหัตถ์ คือรัฐธรรมนูญนี้เชยันตราลงปักให้ดูธรรม
ด้วยกันฝ่าย ไม่ควรอ้างทางปฏิบัติว่าทำผิดไม่ทำอย่างนั้นอย่างนั้น ทำผิดไม่เป็นอย่างนั้น
อย่างนั้น ท่านที่เป็นหน่วยความทำสัญญาให้แก่ห้องข้อคดีนี้เชยันอย่างนั้นไม่เป็นไป
การปฏิบัติไม่ทำหรือ ใช้ได้หรือ เวลาปรึกษาถึงตัวหนึ่งต้องหันหัวไปทางด้านหนึ่ง
ควรไว้ให้ปรากฏ ก็ควรแสดงออกช่วยนั้นซึ่งยังความยุติธรรมให้แก่ทุกฝ่าย นี้เป็นข้อสำคัญ
เพราจะอนุกรรมการประทีนโดยที่จะเรียนในเรื่องพระมหาภักดีรัฐนั้นจะอนุกรรมการช่วยเหลือเรื่องไว้ว่า
ไม่หมายถึงม้าๆ บันน์ เพราะพระมหาภักดีรัฐบุคคลมีนัยมีหมายศักดิ์เชยันตราเป็นอย่างตี่ ประเด็นอยู่ที่
ว่าเราหมายถึงหักหัตถ์ในการในเรื่องพระมหาภักดีรัฐที่จะให้มีอำนาจมากน้อยแค่ไหน ซึ่งกำลัง

เดียงกันอยู่ในหมวด ๒ นี้ ฝ่ายหนึ่งว่าให้อำนาจพระมหากษัตริย์ตามสมควร คือเพื่อเติมไม่มาก อีกฝ่ายหนึ่งว่าพระบรมราชที่อนบัญชาทางจิตใจประชาชน เพราะว่าทางการเมืองนั้นต้องจะดึงดูดใจทางการเบ็ดเสร็จและการบังคับใช้กฎหมายมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ จนก่อให้มีบุรจญ์ในเรื่องพระมหากษัตริย์กับประชาชนนั้นเอง ซึ่งราษฎรเห็นได้ยากคำถอดความของคณะกรรมการที่ดูแลเรื่องราษฎร เพราะะบนนี้ ในมัญญา ๓ ประพนจังชื่อความเรียนท่านสมารักษ์กุํ ท่านขอตัวไปรักพิารณาโดยตัวว่าเรามีความวับผิดชอบร่วมกันสัตว์รัฐธรรมนูญ ซึ่งต่อไปจะแก้ไข จึงอย่างจะขอให้ขึ้นให้ทดลองว่าต่อไปจะแก้ไขยังไงท่านเห็นว่าต้องดำเนินคดีเจือน้อย คือการเมือง ต่อไปนี้ไม่ต้องลงเส้น การเมืองอาจมีการต่อสู้ในเรื่องพระราชอำนาจเมืองกันซึ่งไม่ใช่เพียงหนงบุรจญ์เดิมนี้ อาจเป็นนักบุญได้ ถ้าต่อไปสถาปนาตัวต่อพระราชบัญญัติให้อำนาจ ให้คืออำนาจที่จะให้ขาดไม่ผิดกฎหมาย ให้อำนาจหัวต่างๆ ในหมวด ๒ นี้แล้ว จึงอยู่ตามธรรมดานในการต่อสู้กันนั้นถ้ายังต้องเป็นเรื่องของตัวต่อตัวที่รุนแรง แต่ถ้าถึงขั้นที่สุดถ้าการต่อสู้มายังในฐานะที่ถูกไม่ใช้อำนาจตามที่เข้าให้ไว้ ก็จะแพ้เด็ดขาด ถ้าเป็นต้องใช้ อันนี้จะไม่ได้หมายถึงองค์พระมหากษัตริย์เดียว เพราะการเมืองนั้นภาระทำตามหมวด ๒ นี้แล้วร้องขอความอุปถัมภ์หนึ่ง คือคณะเจ้า หรือคณะที่ให้เจ้าเป็นไล่ ซึ่งคณะนี้จะต้องดำเนินการตามหน้าที่ของตน เพราภกุญญามาส่องสว่างให้ชัด โดยอาศัยกฎหมาย และโอกาสต่างๆ ใช้อำนาจที่ให้ไว้ตามรัฐธรรมนูญนั้น เริ่มต้นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยของคนต่างด้าวตามที่อนบัญญัติว่าด้วยกฎหมายสิ่งของต่างด้าว เมื่อทำเบนิกการต่อสู้กันไป สมมติว่าเผชิญว่าอยู่ในฐานะที่เข้าได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเป็นร้อยคู่ปีบั้นซึ่ง ฐานะขั้นตอนนี้ เมื่อมีบทบัญญัติใหม่ ที่จะใช้ก็ต้องใช้เป็นธรรมชาติ ซึ่งจะกำหนดคิดว่าต้นแหล่งผลไม่ได้จะเกิดขึ้นแก่ประเทศไทย ราษฎรเห็นได้ว่าในการต่อสู้สมมติว่าการแข่งขันมวย ถ้าเราไม่เข้าแข่งขันต้องใช้เงาก์ไม่ใช้ เพียงใช้มือ แต่ถ้าหากว่าจะแพ้เงาก์ต้องใช้เท้า ถ้าแม้จะติดหัวใจ บทบัญญัติใหม่ให้ห้ามใช้เงาก์ใช้ได้ การต่อสู้ในทางการเมืองก็เป็นเรื่องนั้น สมมติว่าอีกฝ่ายหนึ่งถูกใช้อำนาจเต็มที่ก็ต้องห้ามแก้ เมื่อแก้โดยบทบัญญัติไม่ได้ ก็ต้องแก้โดยการอื่น ซึ่งจะมีอย่างไร นอกจากปฏิรูป นี้จะกำหนดคิดไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจะกำหนดจึงขอฝ่าเป็นรัชต์สังเกตไว้ ตามที่ท่านอภิปรายว่าไม่เป็นไร ไม่เป็นไรนั้น พระบรมกฤษณาฟังด้วยความเคารพมา ๒ วันแล้ว แต่พระบรมกษัตริย์ความคิดเห็นอีกข้างหนึ่งก็ขอภัยให้ยกเว้น

กระบวนการกล่าวถึงค่าไปบ้าง นอกนั้นความทั่งหมดในหมวด ๒ เรากำลังกันเป็นมาตรฐานในหมวด ๒ การประเมินพัฒนาฯ แต่กระบวนการเห็นว่าทั้งหมดนั้นแล้วพิจารณาไปบนชั้นนี้ก็คือว่า ได้เรียนรู้ถึงมีนักลงทุน ก็พยายามทำใจให้มีนักลงทุนดู แล้วพิจารณาดูก็ยังเห็นว่า เป็นเรื่องของการหนักหนาไปจริง ๆ ผลงานหลักคุณที่ไม่ใช่เป็นนักการเมืองครับ สองอย่างนั้น กระบวนการมีค่ากว่าเรามีทางจะขออย่างไรให้หมู่ ถ้าหากว่ามีทางกระบวนการมีค่าก็จะขอความกรุณาทำ เสียงให้ทั้งหมดเพื่อความสงบเรียบร้อยต่อไปในอนาคต ไม่ใช่จะมองแห่งร้ายเสมอไป อีกมาตรฐาน หนึ่งที่จะเป็นเรื่องเด่นของไทย แต่ว่าเรียนในที่นี้แล้ว พึ่งคำอภิป่วยกัน ศักดิ์สิทธิ์ ประชุม ไม่เพื่อจะให้ได้ผลประโภชน์มากกว่าที่จะได้ตามหลักวิชา คือในบัญชาเรื่องอย่าง กระบวนการ ได้ศึกษามาเนื้อหาคาดคะเนหัวข้อพิเศษ ก็อย่างจะลองนำมาพูดในที่ประชุมครับ คือใน หมวดนี้ ท่านอภิป่วยว่าในการที่พระมหากษัตริย์ทรงบรรลุนิติภาวะเมื่ออยู่ในชั้นนี้ เป็นการ ดีงาม ข้างเหตุผลต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว แต่กระบวนการเข้าใจไม่ใช่ชั้นนั้น กฎหมาย ประเทศต่าง ๆ อาจจะทำให้ต้องตัดสินใจในเรื่องนี้ โดยอาศัยทางหลักวิชา บางประเทศเข้า มังคบไม่ให้แต่งงานทั้งต่ออายุหันเท่านั้น แต่ว่าในสุนทรีย์ที่เราอ่านกฎหมายมาตัวยกัน กระบวนการ ศักดิ์สิทธิ์ว่ามันหนักไป แต่ว่าอย่างไรก็ตาม กระบวนการไม่พิจารณาที่จะให้มาตรฐานนี้ และไม่ใช่ ของใหม่หรือจะมีไหควรอธิบายอะไรก็ตาม กระบวนการเห็นว่าเป็นการเขียนบทบัญญัติอย่างนั้น แต่ถ้าว่า นับแต่วันนี้เป็นต้นไปถ้ารัฐธรรมนูญนั้นออกให้แล้ว คือพระมหากษัตริย์ไม่อ้าปาก ฟังทางกฎหมายและทางแห่ง แปลว่าพระมหากษัตริย์ต้องยกันให้ เพราจะดูนั้นกระบวนการนี้ เดี๋ยวคิดๆ จริงอยู่ กระบวนการได้ไปศึกษามาหนึ่งยกนั้น ประเทศอย่างกุญแจและประเทศอื่น ๆ เช่นนี้ แต่ประเทศอังกฤษเข้าไม่ได้เช่นนี้ แต่การข้างประเทศต่าง ๆ เพื่อเหตุการณ์นั้นหนึ่ง กระบวนการ ไม่เคยกระดุมมาก จะไปข้างประเทศโน้นประเทศนี่ ถ้าถือในนั้นซึ่ง ตีคง ตีเหลือง ของ ประเทศอย่างไร เหล่านั้น เป็นเรื่องได้ด้วยที่กัน ควรจะเอาเหตุทุกแห่งการเหมาะสมและความเข้า ใจกันดีกว่า กระบวนการคิดว่าเรื่องการเขียนบทบัญญัติหมวด ๒ นั้นหากไปทางที่ให้มาเราจะแก้ พระมหากษัตริย์

หมื่น้อมราชวงศ์ เสน่ห์ ปราโมช (กรรมการศกราชวังสูตรรวมนูญ) : หาก ร่วงรัฐธรรมนูญของแข็งบัญชาเกี่ยวกับอำนาจของพระมหากษัตริย์ คือในเบื้องต้นเราจะต้อง พิจารณาดียก่อนว่ารัฐธรรมนูญจะเป็นอย่างไร ทางศกราชวังสูตรรวมนูญเข้าใจว่าแบบที่

เมื่อนั้นเมืองไทยเดือนก็แบบพระเจ้าแผ่นดินอยู่ภายในให้รัฐธรรมนูญ ซึ่งกษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ที่นี่มีเรารับรองบามาแล้ว เวลาห้องรับสภานั้นและหลักเกณฑ์ด้วย เรายังรับมือตัวพระมหาศรีรัตน์ไม่มีเครื่องยุ่งบากบานต่าง ๆ หรือเหมือนกับเด่นตะคร่วงแล้วในใจของชาติแล้วจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นจึงต้องค้นคว้าหาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งจะต้องให้เข้าหลักที่เข้ารับหน้าที่ในระบบชั้นพระมหาศรีรัตน์ให้รัฐธรรมนูญว่ามีอะไรบ้าง นี่เป็นสาระที่สำคัญที่สุด เพราะเหตุว่าตามรัฐธรรมนูญที่บอกว่าพระมหาศรีรัตน์เป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ นี่เป็นแก่น จะต้องมีบทบัญญัติให้เป็นแก่น ไม่ใช่ตราไว้รัฐธรรมนูญหรู ถ้าเด่น จะบอกว่าพระมหาศรีรัตน์ไม่มีมิได้ แต่เมื่อพัฒนาอย่างนี้ให้และจะเป็นที่ควรพัฒนาอย่างไร เมื่อเป็นอย่างนี้ซึ่งมีการพัฒนาอย่างนี้ให้แล้วจะเป็นอย่างไร พระมหาศรีรัตน์เป็นที่เคารพสักการะและมาพ้องกัน นี่มีความประพฤติของพญาครุฑว่าร่างรัฐธรรมนูญ จึงอย่างไรให้ปฏิบัติกันได้จริง ๆ มีผู้สนับสนุนให้มีชีวิตร่องข้ามที่จะพ้องร้องพระมหาศรีรัตน์ให้หรือไม่ได้ ความเห็นนอกจากแต่ต่างกัน แต่หัวมันไม่ได้ ควรร่างรัฐธรรมนูญเช่นใจว่าบทคุณนั้นพ้องร้องไม่ได้ ก็ห้ามไว้เลย ให้จะตามเดิมพระมหาศรีรัตน์ไม่ได้ทั้งในทางกฎหมายแพ่งหรืออาชญากรรมหรือไม่ได้ น้ำชาพเจ้ายืนยันด้วยทฤษฎีหมายอย่างนี้เมื่อบรรくりของกฎหมายรัฐธรรมนูญ บอกว่าชาเยี่ยงกด้วยกฎหมายอังกฤษไม่ได้ด้วยเรียนไว้ แต่เป็นที่เข้าใจว่าถ้าพระมหาศรีรัตน์หนึ่งเป็นไปได้ มากยังรัฐธรรมนูญต้องรับผิดชอบ นายนกรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบ พระมหาศรีรัตน์ไม่ต้องรับผิดชอบ แล้วพ้องกันไม่ได้ ทางแพ่งก็ไม่ได้ ทางอาญา ก็ไม่ได้ ทำไม่เจ็บอย่างนั้น ก็ในระบบที่มีพระมหาศรีรัตน์ให้รัฐธรรมนูญดำเนินอยู่อย่างที่ต้องเกิดขึ้น ไม่อย่างนั้นไม่ได้ทั้งนี้ เสียงเงินเสียงทองทำไม้ โดยสภาพเมืองไทยยังไม่ล้มพระมหาศรีรัตน์ การที่จะมีพระมหาศรีรัตน์ยังคงไว้ในนิยมเราปฏิเสธไม่ได้ คนยังนิยมพระมหาศรีรัตน์ในหลักอื่น ในกฎหมายอังกฤษก็มีเจ้าหน้าที่ตามประชารัฐให้ยกย่องรักษาไว้ด้วย เป็นแห่งเดียวที่ห้อยเหนือการเมือง ไม่เข้าพาร์กไหน ไม่มีอะไรเข้าหลักการที่จะเป็นจุดกล่าวถูกต้องก็ตามที่นี่ แต่เมื่อความจงรักภักดี ซึ่งเป็นหัวรวม เป็นเป้าหมายที่ต้องให้ความจงรักภักดี เข้าถึงกันกว่าเป็นเรื่องสาธารณะสำคัญที่จำเป็นต้องบัญญัติให้มีสาธารณะสำคัญ ฯ ให้เรียบง่ายด้วย ให้ดังที่พระมหาศรีรัตน์ยังรัฐมนตรี นายนกรัฐมนตรี ท้องรับผิดชอบ พระมหาศรีรัตน์ไม่ต้องรับผิดชอบ แล้วบทกับเป็นบทคุณ และอุปกรณ์ไม่

ยุติธรรมอย่างที่สุด ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าให้หน ฯ เรายังมีรัฐธรรมนูญนี้ พระมหากษัตริย์เป็นองค์สถาบันแล้วก็ให้มีไว้ ฯ อย่ามีหดออก ฯ จะเป็นการยุติธรรมที่สุด แล้วในหลวงยังไคร ชา่าไคร นั้นเป็นไปไม่ได้ ทรงกันข้ามเรื่องท gekhonre ฯ น ในหลวงปีปัจจุบัน ขอให้ระวังในข้อนี้ ท่าพรรคนนabenอย่างนั้นพราก นabenอย่างนั้นขอให้ระวังอย่างนี้ แล้วเรื่องที่จะพ้องท่านในศาลของท่านนabenการงานทุกเรื่อง น่าสลดใจ ควรระวัง แล้วเรื่องอย่างท่านอาจลงเสียด้วย อย่างด่วนประเทศนี้เขามีอยู่ ๑๙ กฎหมายต่างกันทรงกันข้าม ความจริงทรงกันข้าม คือโดยหลักแล้วเป็นอย่างนี้ สำหรับ กฎหมายธรรมตามไม่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ในด้านประเทศอย่างสูงเพริ่วว่าในเมืองหนาด คนใดชา ถ้าตัวน้อยอกเมืองร้อนแล้วคนใดเร็วเครียดวัย ยังกฎหมายต่างประเทศที่ท่าน ผู้มาชักจ้างนั้น กฎหมายเดิมมาก เมล็ดขี้ม บรรดุณิตภาระ ๒๖ ทั้งนั้น กฎหมาย ธรรมด้า ๒๑ แต่พระเจ้าอยู่หัว ๑๙ ของเรานี้อย่างอันอย่างไป ๒๐ บรรดุณิตภาระ ท่านแต่งงานกี ๑๙ นั้นเหตุผลด้วยให้แล้วว่าความจริงไม่มีอนุญาตให้ เมื่อเราจะรับรัฐ ธรรมนูญซึ่งมีพระมหากษัตริย์อยู่ใต้รัฐธรรมนูญ เราต้องการให้พระมหากษัตริย์ใช้อำนาจ ทรงใช้อำนาจโดยเร็วที่สุด เราไม่ต้องการให้ผู้ที่ไม่ใช่พระมหากษัตริย์มาลงแบบแทนท่าน เรื่องทั้งหมดที่เป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะกรุณาทบทวนดูแล้ว ความดีเป็นมี เป็น การสมควรแล้ว ข้าพเจ้าขออภัยนั้นว่า การที่ออกรัฐธรรมนูญนี้ไป ไม่ใช่ก้าวเป็นครั้ง แรก พระมหากษัตริย์จะช่าไครให้ ความจริงที่เป็นมาตรฐานแล้วก็ ควรจะพ้องแล้วมันถูก ศาสตร์ของท่านจะเข้าห้ามมาเป็นจำเลย เจ้าคุกเข้าตัววาง แล้วพระมหากษัตริย์อยู่เหนือกฎหมาย ด้านนี้ ฯ กฎหมายนั้นเป็นความมากกว่า คำว่าเห็นอกกฎหมาย ให้กฎหมาย พระมหากษัตริย์ เห็นอกกฎหมายมากขึ้นความว่าท่านเป็นองค์รัฐอิบัตย์ อันขาดสูญสุดในการออก กฎหมายอยู่ท่าน แต่เดือนไม่ถึงทักษิณัตริย์อ่านจากกฎหมายอยู่ที่ส่วน ท่านเองอยู่ใต้ กฎหมาย กฎหมายรัฐธรรมนูญ ทันเมื่อยื่นข่าวด้วยว่า เรายังเขียนลงไป อย่างจะให้ พ้องท่านเลข ก็เป็นการเสื่อมทางจิตใจ เป็นเรื่องที่ทำลายรัฐธรรมนูญได้เพื่อเราเขียน ลงไปแล้ว รัฐธรรมนูญจะไม่มีนั้น อาจจะคิดทำลายอยู่เรื่อย แล้วขอทว่าพระมหากษัตริย์ จะอย่างไรนั้น คือความจริงทรงกันข้าม

นายไถง สุวรรณทัต (ชนบุรี) : ช้าพเจ้าสืบบด้วยการอภิปรายของผู้ค้านและฝ่ายสันนิษฐานตลอดเวลา ช้าพเจ้ารู้สึกว่าท่านหัวหน้าพรรคร่วมค้านและรองหัวหน้าพรรคร่วมค้านเข้าใจผิด ขอประทานโทษในข้ออ้างท่านเข้าใจผิดว่าสมาชิกที่กล่าวค้านนั้นไม่เข้าใจในเรื่องอำนาจพระมหากษัตริย์ ความจริงนั้นเข้าใจอยู่ เพราะช้าพเจ้านั้นฟังอยู่ตลอดเวลา เราก็ใจร้ายใจแย่และช้าพเจ้าก็ยังมองไม่เห็นตรงใจเลยว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ให้อำนาจพระมหากษัตริย์มากไปอย่างนั้น ด้วยมากแล้วก็คงมาก แต่ในข้อที่ว่าให้หันหนังไว้ในบ้านเท่านั้น ในข้อนี้ซึ่งจะบอกว่ามากก็มากในข้อนี้ ส่วนในข้ออื่นก็เหมือนกัน ท่านจะใช้อำนาจนิตัญญูด้วยบริหารบัญญัติ หรือคุลกากรก็เหมือนกัน ไม่เห็นมีข้อใดที่แตกต่างไปเลย ด้วยเหตุนี้ ช้าพเจ้ารู้สึกว่าเท่าที่รังความเห็นในหมวด ก น้ำชาพเจ้ามีข้อห้ามคิดอยู่หลายข้อที่ยังมองไม่เห็นด้วยเดาท่าทางเมื่อเกิดมารู้สึกว่าเกิดเดียงกันในหลักใหญ่ในหลักการเรียกว่าจะมีพระมหากษัตริย์หรือไม่ช้าพเจ้าฟังแล้วในคำอภิปรายในข้อนี้ แล้วด้วยคำที่ค้านนั้นบางท่านขอประทานโทษ สมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านอภิปรายไปในข้อที่ช้าพเจ้ารู้สึกว่าท่านไม่นิยมจะให้มีพระมหากษัตริย์ในรัฐธรรมนูญ เมื่อบัญญามาเรียกในหลักใหม่เช่นนี้แล้วช้าพเจ้ายังนิยมประชานิปปิคิยะระบบอนุพัฒน์พระมหากษัตริย์อยู่ จึงห้องสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอทูลช้าพเจ้าว่าตนเห็นด้วยอย่างไร จึงเห็นว่าท่านสมาชิกฝ่ายค้านมากคน ก朵้าไปโดยมิจดามาลงอยู่เบื้องหลังคงทึกค่าอนามาเด้ อย่างไรก็ตามเรียนลึกเล็กน้อยว่าดังเดิมแรกมาแล้วช้าพเจ้าไม่คิดเลย ที่ช้าพเจ้ามาประชุมนี้ไม่เคยคิดว่าจะมีข้อความกล่าวอย่างนั้น เช่นกันจึงไม่ได้เห็นมี การได้เปรียบเสียเปรียบ ช้าพเจ้าสังสัยเหลือเกินว่า...

ผู้ทำการแทนประชานรัฐสภา : ขออย่าได้กล่าวคำหัวเสีย เอาไว้รอคนน้ำกําแล้วกัน เป็นการอพนไม่เหมาะสม ช้าพเจ้าขอร้องท่านให้อยู่ในประเด็นเดียวหน้า

นายไถง สุวรรณทัต (ชนบุรี) : ช้าพเจ้าไม่ได้กล่าวว่าในทางที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านอภิปราย ช้าพเจ้าถ้าถูกดึงเบื้องหลังอันนั้น ออยู่ๆ จะบอกว่า เช่น เขาไม่ได้พูดถึงเรื่อง มาชานรัฐโดย แต่ช้าพเจ้าจะบอกว่าเข้าพูดอย่างนั้นต้องมีเหตุผล ทำในพื้นที่ เช่นนั้น แต่เพื่อท่านประชุมไม่ให้ช้าพเจ้าอภิปราย ช้าพเจ้าก็ไม่อภิปราย และเรื่องนี้เป็นเรื่องแน่นอนไม่ใช่เรื่องในห้องอ่าย อาย หรือจะพ้องในห้องเดียวกันเดิมเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากในหลักกฎหมาย ไม่ใช่เรื่องที่สำคัญมากในหลักการจะไม่ให้มีในหลักนั้น และเบื้องหลังนั้นสมาชิกบางท่านบอกว่า เอ๊ะ จะเป็นพระไม่ได้

เข้าไปร่วงรัชธรรมนูญคดาย จึงไม่รับรัชธรรมนูญกิริมัง ข้าพเจ้าว่าไม่ใช้อำยานนั้น ติ๊กไปก่อนนั้น หรือจะว่างท่านกว่าหลวงด้วยเห็นด้วยกันแล้วนั้น ก็ไม่ใช้อำยังนั้น อาจจะไม่เป็นความจริง.....

ผู้ทำภาระที่ต้องจ่ายค่าเดินทางไปรับสุนัขที่ต้องการนำเข้าประเทศญี่ปุ่น คือเจ้าของสุนัข

นายไง สุวรรณทัต (อนบว) : ข้าพเจ้าความจริงจะค้านถ้อยคำข้อสองสมาร์ก
ผู้ยกหัวเรื่องไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าอิมายามาชุดเดียวที่ข้าพเจ้าพูดคนจากดาวเทียม
ว่า เมื่อมากินมีความรู้สึกชัดแย้งกันในส่วนใหญ่แล้ว ก็ว่าในระหว่างจะมีพระบรมราชโองการ
หรือไม่มีพระบรมราชโองการ แล้วเดพะในหมวด ๒ รัฐธรรมนูญที่จะเป็นประชาริบป์ไทย
จะชอบที่มีพระบรมราชโองการ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนรัฐธรรมนูญ

นายภักดี พัฒนภักดี (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่พัจารณา
ในหมวดพระมหากษัตริย์ได้พิจารณาแก้นามเป็นเวลาถึง ๑ วันแล้วเป็นการเดียวเวลาของสภา
นี้ไป และประชุมนี้พึงมากกว่าช้าช้ากินในประชุมเดียวกันนี้มานานแล้ว ข้าพเจ้าจะพูด
ช้าช้ากันในประชุมนี้เพื่อสนับสนุนสมารถกู้ฟื้นกิจการต้องห้ามเจ้าตัวกล่าวคำว่าเป็นเวลาถึง ๑ วัน
นั้น ข้าพเจ้าขอความกรุณาท่านประชุมให้ด้วย โปรดทักทวงด้วย ข้าพเจ้าข้องใจในหมวด
ที่เกี่ยวกับบรมมหากษัตริย์ เนื่องจากข้าพเจ้าสังสัยและข้องใจว่าความควรบางมาตรฐาน
ของศาสตราจารย์ท่านเป็นโมฆะไม่ได้ ข้าพเจ้าขอให้ท่านคิดว่า
๑๗. ๑๘. ๑๙. ๑๐. และ ๑๔. ๒๕. ในมาตรา ๑๓ นักคิดไว้ถึง
คำน้ำพรมมหากษัตริย์เพื่อจะทรงเดือดเดี่ยดแต่งตั้งองค์นั้นในมาตรา ๑๖ จะให้เป็นไปตาม
พระราชอัยการ ตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้วจำนวนที่จะทรงแต่งตั้งก็ จำนวนที่จะ
ถอดถอนตามมาตรา ๑๗ ก็ต พระมหากษัตริย์ต้องทรงคุณติภากลักษณ์อยู่ ๑๘ นับรับรูณแล้ว
ตามมาตรา ๑๔ ก็ต ท่านกัดบงามาตรา ๑๐ ท่านจะเห็นได้ว่าองค์นั้นได้มอบยกขันแลบท
พระมหากษัตริย์ของบุญบันไดแต่งตั้ง เพราะในมาตรา ๑๐ นั้นเองได้กล่าวไว้ว่า ในเมื่อ
พระมหากษัตริย์ ยังทรงพระเยาว์หรือยังไม่บรรลุนิติภาวะนั้นให่องค์นั้นเป็นผู้เดือนอนามผู้ที่
จะเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อประชานรัชสภารเพื่อขอความเห็นชอบ ถ้าจะเป็นไป
ให้ตามมาตรา ๑๐. นั้นแล้วข้าพเจ้าเข้าใจว่าองค์นั้นจะอยู่ได้อย่างไรในเมื่อมาตรา ๑๖ ให้

กล่าวไว้ว่า แล้วว่าก่อน ท่องคุณตรีจะเข้ามารับตำแหน่งนั้นจะต้องปฏิญาณตัวต่อพระพักตร์ พระมหาชนชัยธรรม และในคำปฏิญาณนั้นได้กล่าว ฯ ไว้ว่า ถ้าคุณตรีจะทำให้คุณตัวของพระประปานภิร้อย ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าอย่างคุณตรีนี้จะอยู่ในตำแหน่งไม่ได้ในเมืองพระมหาชนชัยธรรมที่ทรงแต่งตั้งนั้นให้ทรงสั่นสะได้ อนึ่งถ้าท่านจะมาศึกษาปัญชับสนต์ทิวาต์ ยังคงนักท่านจะเห็นได้ว่า ยังคงนักท่านอยู่ในตำแหน่งนั้นเป็นอยู่ แต่จะเสียด้วยมือตัวเจ้าราชการแทนพระองค์ต่อสภากล แต่ขออภัยเป็นใจว่าถ้าคุณตัวที่นี่จะต้องมีความเสียดายต่อสภากล แต่ขออภัยเป็นใจว่าถ้าคุณตัวที่นี่จะต้องมีความเสียดายต่อสภากล ให้ถูกตัดหัว หมัดก็ได้ อย่างเดียวกับที่รัฐบาลเดชะดักแล้วก็เป็นได้ เมื่อองคุณตรีพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว พระมหาชนชัยธรรมแต่งตั้งให้ศึกษาปัญชับสนต์ทิวาต์ ซึ่งท่านอาจเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ แต่ท่านคิดหรือไม่ว่าพระมหาชนชัยธรรมได้เคยตั้งราชสมบัติมาแล้วอย่างที่พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าฯ ได้เคยตั้งราชสมบัติมาแล้ว หรือว่าองค์พระมหาชนชัยธรรมที่สั่นพระชนม์ลงโดยบังคับทันที ค่อนข้างร้าวคลาด แต่สั่นพระชนม์ลงโดยบังคับทันที ซึ่งเป็นกติร่วมกันลัจพารามนักน้อยในวงศ์ราษฎร์ในเมียนมาร์ ไม่ใช่สั่นพระชนม์ลงโดยบังคับทันที ด้วยว่าการเมืองไม่อย่างที่ข้าพเจ้าawanแล้ว องคุณนี้ไม่มี แต่พระมหาชนชัยธรรมไม่มี แต่ผู้สืบสานต่อวงศ์จะไม่บำรุงนิติภาวะแล้วว่า ได้รับเป็นผู้ซึ่งจะสืบทอดอยู่ ตามต้นตระกูลต่อสภากล ให้ครองราชบัลลังก์ต่อไป สำนักงานที่รัฐบาลตั้งขึ้นในชื่อของข้าพเจ้าในชื่อของข้าพเจ้าให้ขาดแห้งแล้ง จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง แต่ข้าพเจ้าได้พยายามยกมือมาถึงสามวันแล้วพึงจะมีโอกาสได้พูดในวันนี้เอง เพราะฉะนั้น หากว่า โอกาสต่อไปข้าพเจ้าซักถามขอฟ้าท่านผู้ใดที่สามารถรับใช้ได้ ไม่มีใคร แต่ ข้าพเจ้าขอฝากเพื่อนสมาชิกผู้ใดที่อยู่ในชื่อของข้าพเจ้าไว้ไว้ ถ้าหากว่าท่านสามารถรับใช้ได้ ข้าพเจ้าต้องขอรับใช้ในวันนี้ ไม่ใช่ในวันหน้า ข้าพเจ้าขอรับใช้ในวันนี้ ไม่ใช่ในวันหน้า

นายหยุด แสงอุทัย (เจ้าอธิการสถาบันวิจัยธรรมนูญ) : สถาบันวิจัยธรรมนูญ ให้ร่วมขอเชิญด้วย การตั้งองคุณตรีนี้ไม่ได้ทั้งประคำ และตามหลักวิจัยธรรมนูญ พระมหาชนชัยธรรมไม่ส่วนรวม โดยเหตุนี้พระเจ้าแผ่นดินองค์ที่สองคือองค์ที่หนึ่งส่วนรวม องคุณตรีนี้ยังคงอยู่ มีองคุณตัวท่านที่เป็นผู้ดำเนินการแทนพระองค์ได้มีการแต่งตั้ง เมื่อ

ปรากฏการณ์ดังคู่สืบสันตติวงศ์ ส่วนที่ทำนั้นตามมาตรฐานอิงเกอร์ว่าองค์กรนี้จะดำเนินตั้งแต่ตนนั้น ตกลงว่ารัฐธรรมนูญที่นี่เป็นไปได้ เรื่ององค์กรนี้เป็นเรื่องต่อไปนี้จะอยู่ ไม่ใช่ เป็นการบัญญัติของในทางการเมืองที่จะต้องดำเนินออกทั้งหมด แต่หันว่าในเวลาอุดมเช่นนั้นองค์กรนี้จะไม่ถูกออก ในเรื่องนี้สภาพร่างรัฐธรรมนูญให้พิจารณาแก้น้ำหนาหลายครั้ง ในกรณีที่องค์กรนี้ แต่เรื่องดังให้ความเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์แล้วก็ขอรับรองว่า ได้ทำมาโดยชอบด้วย เมื่อองค์กรนี้ไม่ได้สนับลงเพื่อการตรวจสอบพระมหาภัยตระยัคให้มี ส่วนจะมีการแต่งตั้งให้มีต่อไปก็เป็นเรื่องของพระมหาภัยตระยัคใหม่ แต่ว่าในระหว่างที่พระมหาภัยตระยัคก่อการลุกโชนที่ต้องรักษาสมบัติ ไป องค์กรนี้รักษาหน้าที่แทนที่ไป ในรัฐธรรมนูญไม่ตั้งตัว ซึ่งท่านตามมาวิเคราะห์เห็นว่า ในกรณีที่องค์กรนี้จะออกจากตำแหน่งให้ตามมาตรา ๙๙ จะพ้นจากตำแหน่งก่อนเมื่อถ้ายัง ออกหรือไม่พระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ไม่มีบทบัญญัติเดียดายองค์กรนี้จะต้อง ออกไปเมื่อพระมหาภัยตระยัคสร้างภารกิจเสร็จราชการสมบัติ และโดยเหตุการณ์ภัยว่าใจกว่าข้อ สงสัยของท่านตามมาตรฐานอิงเกอร์คงจะหมดไป

นายเจียม ศรีชันช์ (สกلنค) : ในรัฐธรรมนูญเดิมของภาค ๔ ว่าด้วย พระมหาภัยตระยัค ๕๘ ข้าพเด็จขอต้านความริบในเรื่องอันขาดพระมหาภัยตระยัคเรื่อง ความมากถวายน้อยนั้น ข้าพเด็จเห็นด้วยในเรื่องว่าควรไม่มีเครื่องอัคคี แต่ความจริง ระบบประชารัฐไทย นั้นเห็นที่ขาดเดียวให้พึงจากประชารัฐว่าร้ายมีรับบัณฑิตว่าต้องห้ามพระมหาภัยตระยัคเป็นมนุษย์อย่างเราท่านทั้งหลาย และเราได้ยกท่านอยู่ในฐานะที่ควรเคารพ ศักดิ์สิทธิ์ เราจะเห็นได้ว่าเมื่อออกก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองที่แรกประชารัฐเข้าใจกันว่าองค์พระมหาภัยตระยัคเป็นพระราชนิรนามาก เรายังได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองอาชีวนาฏ อยู่ปีไทย ซึ่งเป็นอันมาด้วย ศตวรรษขององค์พระมหาภัยตระยัคเป็นของปวงชนชาติไทย ในรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๕ บัญญัติให้หลักทั่วไปว่า ท่านองค์เดียวที่รัฐธรรมนูญ ฉบับนั้นในมาตรา ๖-๙ เป็นบททั่วไปคือหมายความว่าองค์พระมหาภัยตระยัคเป็นคนไทยอยู่ ภายใต้รัฐธรรมนูญนั้น แต่เมื่อมีพิจารณาพระมหาภัยตระยัคในรัฐธรรมนูญแล้วมาตรา ๖-๙ อันเป็นบททั่วไปซึ่งประชารัฐควรเข้าใจว่าองค์พระองค์เป็นมนุษย์ แต่ก็คับข้อความนี้ไว้

ในหมวดที่๔ กลับไปบัญญัติไว้ในสิทธิ์และหน้าที่ของตนชาวไทยเสียแล้วมาตีความตรา ๖ ขึ้น เวลาจึงถือว่าด้านนี้อาจอิมไปยังเราร้าได้มาเมื่อพ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น จะก็ดับคืนไปโดย พอกเราไม่ได้ใช้คืนไม่เป็นของเรา มันเป็นของรัชกาล ทันบัญญามไว้มากหรือขอนับยังท่านตามมาชิก ด่วนมากก็ไดวนิดยังกันว่ามากบ้างน้อยบ้าง ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้แหละ คือว่าองค์พระ มหาชนที่รัชสมัยนั้นห่นไม่ได้มีเป็นชาวไทยคือหมายความว่าองค์พระจะหากษัตริย์จะถูกฟ้องร้อง ไม่ได้ นี่แหละมันเป็นอย่างนี้ ทันข้าพเจ้าคงต้องว่า องค์พระจะหากษัตริย์นั้นพระองค์ก็ควรจะ อยู่ในความคุ้มครองของรัชธรรมนูญ แม้หากว่าเราจะยกองค์พระจะหากษัตริย์เป็นที่เคารพ ตักการะ แต่ก็น่าจะเป็นทำนองผู้แทนราชภูมิจังหวัดบุล ฯ ว่า เวลาที่หายซึ่งไดว่าด้านนี้ มาจากหรือ้อย แต่ก็เหตุที่ไม่ไดบัญญัติให้มีเพรีภพบททั่วไปได้มีเป็นบททั่วไป เรายังคง ดีกว่าถ้าเป็นรูปอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าประชานั้นคงจะเข้าใจได่องค์พระจะหากษัตริย์ซึ่ง เรานั้นอยู่เห็นอภิญญาโดยผลของมาตรฐาน ๒ ข้าพเจ้าขอคิดค้านเพียงเท่านั้น

นายสมบูรณ์ เจริญ (ประจินบุรี) : การลงใต้พัฒนาอิทธิพลย่ำหาน ๕ แห่ง ฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุนให้พอกันนี้เป็นเดือนานแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าในการที่ท่านสมาชิก ตกลงว่างรัชธรรมนูญร่างรัชธรรมนูญมาเข่นกันได้เห็นด้วยเห็นด้วยในการร่างมาเป็นเดือนาน รู้ ดีขอขอบพระเดชพระคุณท่านสมาชิกสภาฯ ร่างรัชธรรมนูญเป็นอย่างยิ่งอย่างจะชักถามท่านสมาชิก ตกลงว่างรัชธรรมนูญในหมวด ๒ ด้วยกันน้อย ก็ในมาตรา ๖ นั้น ข้าพเจ้าซึ่งไก่หล่อ ภายนี่ที่หุ่นรัชธรรมนูญมาไม่เคยเขียนไว้อ่านนั้นเลย ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่เขียนรัชธรรมนูญ ตั้งมาตรา ๖ นี้แหละ สำนักอธิบดีไทยของปวงชนชาวไทยจะหมดสันติสุขลงไปในไม่ช้า อาทิตย์ยังนี้ ขอโทษท่านประชาน ถ้าท่านเป็นพระมหากรุณาธิรัช ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ ท่านบังเอิญข้าพเจ้าบวิหารราชการแผ่นดินเป็นผลตีกับปวงชนชาวไทยมากมายก่ายกอง แต่ ขัดกับพระราชธรรมอธิบดีของพระมหากรุณาธิรัช....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอโทษ คือจะสมนต้องไว้กับสมนต้องที่เป็นไปได้ ด่วนที่เป็นไปไม่ได้ขอขอย้ำมั่นคงเข้า เรื่องนั้น ๆ นี้ ไม่ต้องสมนต้องบ้างหรือ ก สมนต้อง ที่เป็นไปไม่ได้แล้วอย่าสมนต้อง

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าสมมติท่านประธานเป็นพระ
มหากษัตริย์ พระองค์เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ถ้าท่านประธานรองรับขออย่างนั้น ข้าพเจ้า
ก็เชื่อและขอประทานให้ด้วย สมมติว่าพระมหากษัตริย์พระองค์หนึ่งปกครอง ในระบบ
ประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญที่เราได้ยังกันอยู่เวลานี้ แล้วมีนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง
ซึ่งขัดต่อพระราชอธิราชที่ของพระมหากษัตริย์ ในระบบการปกครองระบบทุบประชาธิปไตย
นั่นคงรัฐธรรมนูญคงบันทึกไว้ ก็เกิดขึ้นได้ ลักษณะนี้มา เป็นกิจยังหักอก
ด้วยที่ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นแล้ว แล้วระบบอันนี้จะคืนกลับไปสู่พระ
มหากษัตริย์อย่างแน่นแท้ไม่มีบัญหา ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านสมนา祺ภาร่างรัฐธรรมนูญไม่
ควรเขียนมาตรา ๗ นี้ไว้ เพราะจะทำให้มีการถกเถียงกันมาก รัฐธรรมนูญทั้งฉบับจะ
เสื่อมเสียใน ๑๐ วันก็ไม่เสื่อม หมวด ๒ มีข้อตีความเท่านั้นที่สามารถหาด้วย
และประชาชนหลายสิบคนที่เห็นว่าสมนา祺ภาร่างรัฐธรรมนูญไม่ควรเขียนมาตรา ๗ ไว้
ทำให้รัฐช้ำย่างนั้น ถ้าไม่ชี้บันทึกว่าจะเสื่อมสันไม่ได้โดยเด็ดขาด

ผู้ทำการแทนประเทศไทยรัฐสภा : นายไชยเรืองกุล ถาวรารักษ์ครรภนัญ

นายเพิ่ย ราชธรรมนิเทศ (สมาร์กส์กาวร์รัชธรรมนุญ) : เราก็มานำ
นายแล้วเรื่องพระมหาภัตตร์ แล้วก็ถ้าหากว่าจะมีท่านผู้ใหญ่แห่งสังฆ์ว่า พระมหาภัตตร์
อาจมีอำนาจจิตใจคนนั้นได้ไม่น่าจะเป็นเช่นนี้ เพราะเหตุอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้า
จะเป็นพระมหาภัตตร์ในรัชธรรมนุญนั้นกับออกเดินทาง ต้องได้รับความเห็นชอบของลูกศิษยา
ถ้าหากว่าจะมีพระราชาอุปถัมภ์ให้เป็นพระมหาภัตตร์ แล้วนี่พระราชาอุปถัมภ์จริงอย่างนั้น
แล้ว ตามลักษณะอาจารย์ก่อนที่จะเสวยราชสมบัติ ก็ spanning ให้ความเห็นชอบ
ภัยแล้ว เนื่องจากเรื่องนี้ก็ต้องการความเห็นชอบในการขันครองราชสมบัติ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ไม่น่า
จะร่วงสังสัยอย่าง โดยยังหนึ่งเดียว และโดยแพทย์พระมหาภัตตร์ในราชวงศ์จักรุณ
ราชทัพที่นี่พดท่อหัวแม่หาเวศวรนัตต แต่พระ บรรปุ ของพระมหาภัตตร์หลายพระองค์
ต้องยกัน ขาดเจ้าก้ออย่างจะพูดอย่างที่เรียกวันนี้เป็นจริงและไม่มีการปรึกษาทำให้เป็น
พระมหาภัตตร์ราชวงศ์ศักดิ์นั้นขึ้นไม่เคยไปปรึกษาใคร แล้วพระราชนิพัทธ์ที่มีความนิยม
ในสมัยนี้ พระมหาภัตตร์ที่ทรงเป็นเด็กแล้วก็เต็กรากเด็กหายจะดูหลังฐานได้แล้วว่า
หลักเม่นกิน ขอพูดเพียงเท่านี้ ว่าพระมหาภัตตร์ราชวงศ์ศักดิ์ได้เป็นพระราชนิพัทธ์แล้วก็หาย

ซึ่งได้ทำมาในสมัยโน้น นั่นก็จะเห็นได้แล้ว พระมหาชัตติย์มิได้ส่งงานอ่านให้เห็นด้วยภาษาเดิม ก็ไม่ใช่เช่นนั้นหานยังนักว่าพระมหาชัตติย์รวมทั้งหมดที่พากลับมาร่องน้ำหน้าเจ้า เห็นว่าเป็นความคิดที่เกินไปสักหน่อย ประชาชนคนไทยทั้งสิ้น ล้านล้านแห่งเป็นพากของพระมหาชัตติย์หมัด พากมหาชัตติย์ไม่มีพากมีพ้องจะมีบุปผาชนหงษ์ ล้านคนกับพระมหาชัตติย์เท่านั้น อย่างนี้เป็นคน แล้วส่วนที่เรียกว่าพราชาอ่านเจ้า ก็ว่ามากเกินไปหรืออ้ายเกินไปนั้น ข้าพเจ้าในฐานะเป็นผู้ร่วงรัชธรรมนูญคุณหนึ่งก็เห็นว่า ไม่ได้ให้ไปมากเกินไป เพราะในมาตรฐาน & ว่าต้องเคราะห์สักการะ แล้วอีกมาตรฐานนั้นเป็น การยินยอมว่าไม่ให้ผู้ใดไปพ้องร้องพระมหาชัตติย์ฐานะเมิต์สักการะ แล้วส่วนอ่านเจ้าที่ เราให้ไว้ก็ไม่น่าจะนิ่งไว้สักนิด เพราเว่าที่ให้ไปนั้นก็ประมวลมาจากการรัชธรรม นูญที่ ฯ มาแต่พวงนั้น เมื่อเปิดยันเบ็ดถุงการปักครองท่านว่าพระเจ้าเผล่เดินทำอย่าง นั้นอย่างนั้น แต่ว่าประดิษฐ์ศรีขอນ้อมเสงอว่าที่เบ็ดถุงการปักครองไม่ใช่ความ ผูกของพระราชนววงศ์จักร์ อาจอยู่ด้วยเบ็ดถุงการปักครองมั่นคงประนามพระราชนววงศ์จักร์ พระมหาชัตติย์ นั่นอาจจะเรียกได้ว่าพระราชนววงศ์จักร์ ให้สร้างประทุมนิมุญคุณอย่างยิ่ง ยุทธกาลภายในราชวงศ์จักร์พระมหาชัตติย์ก็ต้องไปขออภัยโดย แล้วในรัชธรรมนูญ ปี ๑๘๙๕ ถ้าห้ามอ่านคำพระราชนววงศ์จักร์พระมหาชัตติย์ไม่ได้ทรงร่วง เสงอพระ ราชปาราภันก์เห็นอยู่แล้วว่า พระมหาชัตติย์ราชวงศ์จักร์ให้ทำบุญคุณแก่ประเทศชาติ อย่างไร ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วการเบ็ดถุงการปักครองคงหนาใจเป็นความผิดจาก พระราชบัตตุงหรือพระองค์แต่อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ แต่ว่าเป็นเจตนาที่ชื่อประราชน ข้าพเจ้าจะจากลุ่มน้ำที่เป็นการปักปูร่วงเกินไป แต่เป็นเจตนาของประราชนที่มาตรฐาน กับพระเจ้าเผล่เดิน ในสมัยนั้นด้วย กิจการก็เป็นมาตั้งวัยความเริ่มร้อย ก็เมื่อเรียนแล้ว ข้าพเจ้าจะพูดเบรียบเที่ยบให้ฟังว่าที่เราเรียกว่า ราชอาชีบโดย ความจริงนั้นเป็นประชาริบดี ท่านจะเห็นได้ว่ามีจุดที่ ไม่มีเจ้านายมาก ท่านจะเห็นว่าคนสามัญเป็นเจ้าพระยา เป็นพระยา แต่ว่าเป็นประชาริบดีที่หนักไปในทางความหน่าย นั่นข้าพเจ้าอย่างนั้น และต่อมาเราเลื่อน เป็นประชาริบดี ให้ถายอกด่าง หรือ ก่อนสติดดูซึ่น โนนาก็ คือ พระมหาชัตติย์เป็นประมุขของประเทศไทย ก็เมื่อเป็นประมุขของประเทศไทยเข่นนั้น ให้เป็นพระ พธอรุณไม่ได้ เพราะเป็นหัวครุฑ์บดกพระองค์ท่าน ก็ย้อนฟื้อร้องไม่ได้ ส่วน

อย่างอ่อนๆ ให้รัชธรรมแล้ว แต่ที่กล่าวว่าจะไปยังไครคนไทยคนหนึ่ง เรื่องนี้เป็นไปได้ยากนัก ด่วนพระราชนานาจัตว่าอยู่บ้านหนึ่ง ก็คือตัวของคนตัวนี้ ข้าพเจ้าขอี้เรื่องด้วย ของคนตัวที่ทรงดูแล ห่านจะเดือดอาคร เป็นของคนตัวนั้นไม่ได้ ห่านทำไม่ได้อย่างนั้น เพราะว่าประธานองค์นั้นเป็นเจ้าของ ด้วยประธานองค์นั้นเป็นเจ้าของ ประธานสภากล้องลงนามรับสันของพระบรมราชโถงการ เมื่อประธานสภากล้องลงนามรับสันของพระบรมราชโถงการ ก็ประธานสภากล้องสันของพระบรมราชโถงการแล้ว องค์นั้นตัวเอง ทำผิด ๆ ไปอย่างนั้นเรียกว่าเกินอันนาจัตว่าไร และนอกจากนั้นห่านมีอันนาจัตว่าเป็นของคนตัวนี้ให้ออกด้วยความไม่เข้ามา แต่กันของคนตัวนี้ไม่ใช่ทำซุบซิบเป็นคนนี้ มีประธานแล้วมีการประชุมกัน มีรายงานการประชุม แม้จะเป็นส่วนคณะกรรมการรัฐธรรมนูญนั้นก็ได้ ก่อจลาจล เบนคนนี้ มีประธาน มีอะไร พระองค์นั้นการประชุมก็ต้องประชุมกันเป็นส่วนเป็นคนนี้ แต่อย่างไรก็ต้องประชุมกันมีระเบียบ ไม่ใช่ซุบซิบกัน แล้วก็ไม่เกี่ยวกับการบริหารอย่างหนึ่งอย่างใด แต่อย่างไรก็ตามถ้าห่านจะป้องกันชัยชนะลังก์ ให้เปล่า โดยไม่มีไครปรึกษาหารือ ห่านก็จะต้องไปพระมหากรชติริย์เป็นอย่างน้อยยังนั้น แล้วอย่างไรก็ตามพระมหากรชติริย์ที่ทรงก่อจลาจล แต่ส่วนที่ห่านจะ เรากล่าวอีกนิดว่า ก็คือตัวของคนตัวนี้ อย่างนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าของคนตัวนี้ไม่ได้มีอันนาจเกินกว่าของคนตัวนี้ของประเทศไทยที่ทรงพระมหากรชติริย์เป็นประมุข ต่ำกว่าเสียด้วยช้า แต่ส่วนที่ห่านจะ เรากล่าวอีกนิดว่า ข้าพเจ้าขอشكัดอย่างว่า ข้าพเจ้าเองก็เคยเป็นผู้เส่นขอรับใน กรรมการวิชาการรัฐธรรมนูญ ก็คือคำปฏิญาณของสมาริกร่วม ๆ ประเทศองค์ภูมิเข้า เด่นประธานให้ยก่อนเราร้อยบี เขาปฏิญาณว่า จะชี้ครองจริงภักดีต่อพระเจ้า แผ่นดิน รัชกาภัย ผู้สืบทอดต่อไป แล้วจะรักษาราชบัลลังก์ต่อไปช้า เขาไม่ได้ปฏิญาณว่าจะชี้อัสดีต่อรัฐธรรมนูญ เพราะเราดีกว่าพระและนิมนต์ศิริ เป็นจุดรอง ออยู่ในความพระเจ้าแผ่นดิน แต่ของเราก็เคยปฏิญาณว่าจะปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ

แต่รักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญ เรายังผ่อนลงไปด้วยช้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าในหมวดพระบรมราชโองการที่ดังนี้ ความจริงเราก็ไม่ได้อภิญญาเกินกว่าจำเป็น แต่ถ้าหากว่าท่านจะเอาแล้วขอให้เข้าด้วยความยุติธรรมสักหน่อย ก็คงฯ พระบรมราชโองการจะกวนแม่เดียวๆ นะนี่ จะเห็นว่าคนธรรมดายาก พระพุทธเจ้าหันดูว่าเคยทรงแต่คงพระบัวริษานารถก่อน อายุ๙๔ ปี เคยทรงบิหารราชการแผ่นดิน และมีความคิดหมายอย่าง การที่เป็นพระบรมราชโองการต้องขอบพระองค์ ต้องมีพระราชนิรบุตร ต้องศักดิ์สิทธิ์ไว้รักษาอย่าง แล้วก็ทรงคิดว่าฝ่ายนักปgabe มีนาหอด้วยอุดมคติของทรงไม่ใช่สัก บี้เด็ดท่านจะมีความรู้สึกอย กว่าประชาชน เพราะพอกเราอายุ๙๔ ปี ก็รับราชการแผ่นดินได้ ไม่ใช่ท่านทำเอง ท่านมีองค์สมบูรณ์เป็นที่บูรณะอยู่ข้างหลัง ท่านมีคณารัฐมนตรีเป็นผู้บิหารราชการแผ่นดิน อย่างนักไม่น่าจะรังเกียจอะไร แล้วข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ผิดแยกจะไร้เลย ส่วนที่ว่าเกี่ยวกับชักจูงหมายจะไวนางอย่างนั้น เป็นข้าพเจ้ามุ่งนำอยู่กฎหมายจะได้ถอน

นายฟอง สิทธิธรรม (อุลราชธานี) : ข้าพเจ้ายังมากด้วยหนนนเนื่น การสนับสนุน แต่ว่าอย่างไรเรียนให้ทราบอย่างชัดแจ้ง และการที่ข้าพเจ้ายังมากด้วย ในที่นี้ คำเป็น พัง ชี้ แจง ให้ท่านผู้พึงดูแลได้ทราบดังเบื้องหน้องการจะพ้นเพียงด้วยพระบรมราชโองการที่ดังนี้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่เกย์มีผ่อนได้ไว้ไว้เป็นพระมหา กษัตริย์เลย เพาะจะนั้นอย่าคิดว่าข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าคิดว่าเจตนาที่ต้องการจะทำลายราชบัลลังก์ เรื่องนี้ออกคิดว่าขอนเมื่อถูกหักหลัง แต่ก็ไม่ใช่สักการะ แต่ก็ไม่ใช่สักการะ ทางกันว่าส่วนรัฐธรรมนูญเป็นส่วนของกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าคงก็ได้พยายามติดตาม แต่บังเกิดภัยความราบรื่นเพื่อรัฐธรรมนูญ จนครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเขียนบทความหนังสือ พิมพ์ว่าประชานสภาว่ารัฐธรรมนูญว่ามันมีมัตแพร่แพร่สมมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญ แต่เมื่อ ปฏิบัติภัณฑ์การยกเว้นขั้น ท่านประชานสภาว่ารัฐธรรมนูญและท่านสมมาชิกทั้งหลาย เหล่านั้นไม่ได้อยู่ในความพูดคุยของคณะใหญ่หนึ่งเดียว ถ้าหากว่าท่านติดตามสภาว่ารัฐธรรมนูญจะเห็นอย่างข้าพเจ้า และหมกความร้อนใจว่ารัฐธรรมนูญเป็นรัฐธรรมนูญ ของฝ่ายนั้นนั้น คือyle เหตุข้าพเจ้าติดตามและเป็นราชภูมิ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้า คำต้องกราบ เรียน ว่าการก่อความบกบุน្តร่วมกันนี้ที่พารามาตื่อไปเป็นมาจากการเดินทางนั้น แห่งทั่วไป และยังกวนน้ำข้าพเจ้าด้วยรัฐธรรมนูญนั้น ท่านสมมาชิกทั้งหลายที่กด่าว้าวันก็ต้อง ทนบ

ศุนุก็ต กด้านแต่เดหนาเพื่อจะให้รัฐธรรมนูญผ่านไปปด้วยความราบรื่น ก็คือว่าให้รัฐธรรมนูญ ของ เรายเป็น รัฐ ธรรมนูญ ระบบ ประชาธิปไตย ใหม่พระมหากษัตริย์เป็นประมุขตาม มาตรฐาน เพราะว่าในเมืองไทยานทั่วบ้านเหลวเกิดความคิดไปต่าง ๆ กัน เช่น ห่านรัฐมนตรี ช่วยราชการกระทรวงมหาดไทย ตามมาชิกสภาพผู้แทนจังหวัดอยู่ด้วยขอเช่นนี้ ว่ากับข้าพเจ้า ความเห็นว่า มาตรรา ๖ นั้นเป็นมาตรฐานที่แสดงรวมความน่าเชื่อถือโดย ขอประทาน ให้ข้าพเจ้า ชาติพุทธิ เป็นมาตรฐานที่ให้ข้าพเจ้า พระมหากษัตริย์อยู่เหนือกฎหมายแต่ทางท่านสามารถใช้ ศักดิ์สิทธิ์ ได้ แต่ในเมืองไทย แต่เดว่ามาตรา ๖ นั้นความจริงก็เป็นของเดิมเช่นเดิมแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ คือมาตรา ๖ ๒๔๗๕ ประกอบกับคำสั่งเจียงเปรียบเทียบ รัฐธรรมนูญอังกฤษเมื่อต้น “ไม่ใช่เรื่องที่บัญญัติขึ้นใหม่” เมื่อแต่คำอธิบายรัฐธรรมนูญ มาตรรา ๕ ข้อเดียวยังคง ในข้อนี้ข้าพเจ้าไม่ขอขอกล่าวไปถึง แต่กับข้าพเจ้าจะกล่าว ต้นฉบับมาตรา ๖ ในข้อที่ว่า เพราะเหตุใดจึงบัญญัติไว้ ก็ค่าสั้น ๆ ก็หมายความว่า ข้าพเจ้าจะสนับสนุนหลักการไม่ใช่ต้นฉบับนั้นคำอธิบาย มาตรรา ๖ นั้นแม้จะไม่มีกมอยู่แล้ว ในมาตรา ๕ ตั้งที่ห่านสามารถใช้รัฐธรรมนูญได้ก็ต้องแล้ว ในมาตรา ๖ นั้นที่บัญญัติขึ้นไว้นั้นว่า ผู้ใดจะฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ไม่ได้ คำว่าฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ แปลว่า จะมีคด ในมาตรา ๕ ตามคำสั่งเจียงอธิบายของสามารถร้องรัฐธรรมนูญนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น เป็นระบบที่เราควรจะ ข้อยกเว้นค่าดังรากฐานที่เราจ่าตัว เพราะมีอ่อนนนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้า เชื่อว่าบ้านเมืองจะไม่อยู่เย็นเป็นสุขดังที่คาดาย ๆ ประเทศที่ได้ประสบมาแล้วด้วยการเปลี่ยน จากมีพระมหากษัตริย์มาเป็นประชาธิปไตยแบบไม่มีกษัตริย์ ไม่ได้เป็นที่ต้องขอประเทศ ก็ได้ แล้วก็ยกเหตุท่านได้เช่นเดง ตั้งในสภาร่างรัฐธรรมนูญได้พระมหากษัตริย์ฯ ด้าน ท่านทรงปักเกล้าฯ ไม่ใช่ทรงปักครอง ข้าพเจ้าอยาจจะเหยินว่าระบบประชาธิปไตยของเรา สมัยนั้น เทียบคล้าย ๆ กับความมืดมหันต์พระพุทธศาสนา เมื่อพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ นั้น เทียบเท่ากับระบบประชาธิปไตยคือองค์ท่านยังมีพระชนม์อยู่ ภายหลังพระพุทธเจ้า เสศดศุต្តิสรวงคตเดล้ำก็คงเหลือแต่พระพุทธอรูป นั้นข้าพเจ้าเทียบเหมือนกับพระมหากษัตริย์ ในระบบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ พระพุทธอรูปนั้น ความจริงเป็นที่ควรพ ดักการซึ่งเราอาจจะดูไม่ได้ และเราไม่ควรจะเดินแต่ก็ว่าโดยเปรียบเทียบแล้ว พระพุทธอรูป

ท่านทำอะไรไม่ได้ ก็จะน้อมประชาราชวิปไตยจริง ๆ พระมหาด้วยทรงทำอะไรไม่ได้ ท่านบวชทางดอยทางคดตะรุสุมครั้ง เมื่อข้าพเจ้าเปรียบเที่ยวนั้นแล้วข้าพเจ้าเห็นว่ามหา ๖ นันไม่ได้เป็นการเพิ่มพูนหัวใจไม่ได้เป็นการให้อานาจจะไว้พระมหาด้วยเจลก น้ำข้าพเจ้า ก่อตัวโดยความจริงใจ ข้าพเจ้าเทียบก่อตัวกับว่า ท่านไม่มีพระชนม์อยู่แล้ว จริงอยู่ ท่านทรงมีพระชนม์เป็นคนธรรมชาติ แต่โดยปฏิบัติท่านทำอะไรไม่ได้จะนั้นมาตรา ๖ จึงไม่ได้ เป็นมาตราที่ให้คำน้ำใจแก่พระมหาด้วยเจลก นี้เป็นเรื่องเปรียบเที่ยบ แต่ทว่าในข้อความจริง ๙ นั้นข้าพเจ้าก็อยากรู้ว่าเรียนต่อศพนี้ว่าไม่ได้เงินเดียงไปตามคำชี้แจงของสมាជิດภาระ ๑๘ รัชธรรมนูญที่ได้ก่อตัวบนลงเมื่อก่อนหรือที่ได้ก่อตัวมาในส่วนนี้ พระมหาด้วยเจลก ในประเทศไทยเรียนรู้ในฐานะทฤษฎีของราชวงศ์ศักดิ์ ถ้าหากว่าเราได้พิจารณาพระราชนิเวศน์ และ ๒๗ ประวัติศาสตร์ของชาติไทยด้วยความเป็นธรรมแล้วจะเห็นว่าพระมหาด้วยเจลก ฯ พระองค์ที่ได้ทรงปกคล่องไฟฟ้าประชากล้าด้วยความมีธรรมะอย่างสูง ที่ข้าพเจ้าจะก่อตัวนี้จะผิดหรือถูก ๓๕ กฎของภัย คือเรียกว่ามีทักษิณราชธรรม ท่านได้ทรงรับการอบรมศึกษามาก่อนปฐมทิตยาารย์ เป็นอันมาก อย่าว่าแต่เมื่อบรรดุณทิภาระเดียว ถึงเมื่อเป็นเด็กได้รับการศึกษามากอย่างตั้ง ๔๓ และ มีทักษิณราชธรรม บังหน้านี้ได้พระราชนิเวศน์จัดการปกคล้องหงส์ลายให้แก่เราซึ่งให้แก่ ๕๑ บรรดาราชวงศ์ทั้งหลายนั้น ข้าพเจ้าขอประทานให้ที่จะทราบเรื่องทั้งความจริงใจ ไม่ได้ ๕๙ ประนามศพนัน โดยส่วนรวมหรือบุคคลอื่นใดหมาย ๖๗ สมานได้แสดงความเป็นประชาราชไปให้ เดิมที่มาทุกๆ บุคุกุนต์แต่หัวเราะบ้างอย่างที่เราจะถือว่าเจ้าพระมหาด้วยเจลกบ้างพระองค์ก็ไม่ ๗๕ ได้ ๗๓ ประนามเรอกีดัญพระมหาด้วยเจลกไม่ได้อย่างหนึ่งที่ข้อความนี้ชี้รวมจะ ๘๓ บ้านเมืองบ้านบ้านเวลา ๘๑ เพาะาะเรามีไว้ก็พิจารณาร่วมใช่หรือไม่ ถ้าหากว่าเราเป็นผู้แทน เป็นนักการเมืองและรับพระ ๘๙ ราชทานทักษิณราชธรรมมาแล้ว คงจะไม่เป็นอย่างนั้น เราจับแต่คำน้ำด้วยเรามาได้รับธรรม ๙๗ จากท่าน ๙๓ ข้อนี้ข้าพเจ้าคิดว่าใครก็ปฏิเสธไม่ได้ เพราะเหตุนั้นศักดิ์ศรีจึงไม่เคยทำความเดีย ๑๐๗ หายให้แก่ไฟฟ้าประชากล้าด้วย ข้าพเจ้าขอยกหัวอย่างการเมืองระหว่างประเทศ การเมือง ๑๑๕ ระหว่างประเทศไทยในสมัยราชอาชีวิตฯ พระองค์ท่านได้นำประเทศไทยติดตัวด้วยความสวัสดิ์ ๑๒๓ ประเทศไทยอยู่กับเรามีผลเมื่อตั้งแต่ครั้นร้อยด้านยังคงมาเป็นเมืองชั้น ๑๓๑ แห่งประเทศไทยเรามี ๑๓๙ พระมหาด้วยเจลกครองราชบัลลังก์ยังมีผลเมืองประมาณ ๑๐๐ ด้านคน แล้วต่อมาถึง ๑๔๑ ด้าน ๑๔๗ ท่านที่ได้เก็บทรงด้านการเมืองระหว่างประเทศให้ต่อมาด้วยไปเจลก ทรงกันชั้นเรียนยัง

เดือนที่พระองค์ท่าน ไม่ได้ แต่ได้โปรดตัวดีถึงความจริงที่ไม่โอนเงนกับของภาระ ไม่โอนเงนกับของพระมหาชัยวิริย์ ความจริงพระมหาชัยวิริย์ทรงปกคล้องประเทศโดยรักษา เอกภราชยังกว่าการศึกษาแล้ว เมื่อการศึกษายังไม่ทั่วถึงการศึกษาไม่พอเมื่อท่าน ใหมาก็ เหมือนเป็นตาบที่ไม่ดีที่ไม่ดี เนื่องจาก ขอให้ท่านคิดดูแต่สมัยที่เรามีการศึกษาหักหอกย่าง แล้วระบบประชารัฐปัจจุบันนี้มีอยู่ในบ้าน ข้าพเจ้าไม่จำเป็นจะต้องกล่าวถึงบันบนนั้น และ เหตุการณ์ครั้งนั้นคงทราบเพราะว่าจะเป็นการกระทำของเทียนใจไปปล่า ๆ แต่ความ จริงนั้นเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจึงขอต้นฉบับหนุ่มมาตรา ๖ ตนับสูนุระบบของประชารัฐปัจจุบันที่มีพระ มหาชัยวิริย์ ไม่ใช่ตนับสูนุระบบที่ไทยยื่นเดย ในความจริงอีกชั้นนั้น ข้าพเจ้า ยอกค่า ว่า พระมหาชัยวิริย์ ของชาติไทย เรานั้นถึงแม้ว่าจะไม่มีผู้ให้การอบรมศึกษาแก่ท่าน ท่านก็มองหานเอง กษัตริย์ทรงทราบดูเหมือนจะดังปุโรหิตาจารย์พระราชนิพัทธ์ ความมีคุณานุบรรดาศักดิ์ให้แก่สมเดชพระมหาณ ซึ่งท่านประทานก็ได้เข้าใจดีที่ข้าพเจ้าพุด ข้าพเจ้าพูดไปก็จะถอย ซึ่งแม้แต่รัชกาลที่ ๙ ความจริงท่านก็ ท่านไม่ได้ทางทวายไว้เดย ให้เป็นการผิดเพียงหอมองนาไคร ดวงกันข้ามยังในสมัยนั้นท่านรวมมัตระวังพระองค์ยังชั้น ถ้า หากว่าท่านทรงประพฤติไม่ดีแล้ว ระบบของประชารัฐปัจจุบันที่มีพระมหาชัยวิริย์จะหักโคนลง เพราเหตุการณ์ที่มาตรา ๖ นั้นโอนม่องในแก่ตนับสูนุและประกอบด้วยหลักการที่ท่าน อาจารย์เด่นยิ่งฯ ได้กล่าวไว้นั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นมาตรฐานที่จะไม่ให้องค์พระมหาชัยวิริย์ ถือ ๗ ที่จะเหยียดเมตตาที่ทรงประพฤติไม่ดีไม่งาม ที่จะทำให้ราษฎร์ตกใจ โคนดั้ง ข้าพเจ้าจึงขอตนับสูนุมาตรฐาน แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ก้ามเห็นท่าจะดีกันในมาตรฐานนั้น ท่านเจ้าฯ ยังไม่ถึงโอกาสที่จะพูด แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ผูก อย่างไรก็ตามที่ข้าพเจ้าจะบัน ข้าพเจ้าขอ ภาระเรียนให้สภานทราบว่า ระบบของประชารัฐปัจจุบันที่อยู่ให้กฎหมายนั้นเป็นระบบที่ไร้ค่า ไร่วัฒนธรรมยังยิ่ง แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าสำหรับรัฐธรรมนูญจะถวายเครื่องสักการะบัดดังก์มากเกิน ไปแล้วราชนลังก์จะโคนดังไป ดังนั้น ข้าพเจ้าคงขอภาระเรียนในโอกาสต่อไป

นานาเอก หมื่นเจ้าพระบริษัชา ภุมลักษณ์ (สมราชกุลมิลภา) : เราได้พูดกันมา ตั้งนานหลายวันแล้ว เผริญจะน้ำข้าพเจ้าอยู่ให้ฝ่ายไปในหมู่คนนั้น และขอให้ปรึกษากัน ในหมู่พวกคุณ

นายทองดี อิสรารชีวิน (เรียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ยินมีนาหด้ายครั้งแล้ว แต่ ท่านไม่เบ็ดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้กลับไปร้ายให้นักแสดงคงว่า

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านจะค้านที่เข้าเสนอห้อง

นายทองดี อิสรารชีวิน (เรียงใหม่) : เพราะตอนนี้ในนามของผู้แทนจังหวัด
เรียนให้มีและผู้แทนประธานาธิบดีไทยทั้ง ๑๘ ต้านคน ข้าพเจ้าขออุทิศตนให้เป็นภารกิจรายต่อไป
มิฉะนั้นจะถูกยกเป็นว่าจะมีอันทำกดันในส่วนนี้ได้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : มีผู้เสนอให้ผ่านและมีผู้เสนอให้ยกภารกิจรายต่อไปเช่น
นี้ผู้รับรองถูกต้องแล้ว ท่านผู้ใดเห็นควรให้ยกภารกิจรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(มีժมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้ผ่านไปได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(มีժมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ที่เห็นว่าควรยกภารกิจรายต่อไปมี ๖๔ ที่เห็นว่าให้ผ่าน
ไปได้มี ๕๕ เป็นอนันต์ที่ประชุมอนุมัติให้ผ่านหมาดันไปได้ ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอเสนอให้ทักษะภารกิจรายในหมวด ๗ ต่อไป แต่ก่อนที่จะยกภารกิจรายต่อให้เดชะวิการค่านั้นขอความโน้มน้าวให้ฟังก่อน

เดชะวิการรัฐสภา : หมวด ๗ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

มาตรา ๒๖ บุคคลไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่ง
รัฐธรรมนูญเสนอแก้ไข

มาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสนอแก้ไขในกฎหมาย ฐานันดรรัตน์ โดยคำแนะนำด้วย
ตนเอง โดยประกาศนั้นได้แก้ไขเพิ่มเติมได้ ไม่กระทบให้เกิดเอกสารเดียวกัน

มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในรัฐธรรมนูญในการถือศาสนา นิเกียงของศาสนานา หรือ
ด้วยนิยมในทางศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน
เมื่อไม่เป็นปฏิบัติที่ต้องห้ามของผลเมือง และไม่เป็นการขัดขวางต่อความสงบเรียบร้อยหรือ
ศีลธรรมอันดีของประชาชน

ในการใช้เสรีภาพดังกล่าวในวรรคก่อน บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ให้รัฐ
กระทำการใดๆ อันเป็นการขัดข้องสิทธิหรือเดียวประโยชน์อันควรแก้ไขได้ เผริญเหตุที่ออกศาสนานา
นิเกียงของศาสนา หรือด้วยนิยมในทางศาสนา หรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือ แยกต่าง^{๔๕}
หากบุคคลด้วย

มาตรา ๒๙ บุคคลจะต้องมีรับโภชนาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความมิถุนและกำหนดโดยไว้ และโภชนาจะลงแก่บุคคลนั้นจะหักก้าว่าไทยที่กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำการมิถูกได้

มาตรา ๓๐ ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานว่าก่อตั้งหัวเรือดำเนินไม่มีความมิถุนก่อนที่จะมีค่าพิพากษาอันดังที่สุดแสดงว่าบุคคลได้กระทำการมิถุน จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำการมิถูกได้

คำขอประกันผู้ซึ่งหัวเรือดำเนินในคดีอาญาต้องได้รับการพิจารณา และจะเรียกหลักประกันนายนักเรียนคนเดียวนี้ได้ การไม่ให้ประกันต้องอาศัยเหตุผลทางกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเดพะในกฎหมาย และจะต้องแจ้งเหตุที่ไม่ให้ประกันแก่ผู้ต้องหาหัวเรือดำเนินทราบ

บุคคลผู้ถูกคุมขังหรือถูกจำคุก ยื่นเมตตาให้จะได้รับการเยี่ยมตามสมควร
มาตรา ๓๑ บุคคลยื่นมีได้รับการบริบูรณ์ในร่างกาย

การขันกุณคุมขังหรือตรวจค้นตัวบุคคลไม่ว่าในกรณีใด จะกระทำให้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย แต่ผู้ที่ถูกจับกุมหรือถูกตรวจค้นจะต้องได้รับแจ้งเหตุ พร้อมทวยรายละเอียดหมายความสมควร ในการถูกจับหรือถูกตรวจค้นโดยไม่ชักช้า และผู้ถูกคุมขังยื่นมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความเป็นการเฉพาะตัวได้

ในกรณีที่มีการคุมขังตัวบุคคล ผู้ถูกคุมขังของก็ พนักงานอัยการก็ บุคคลอื่นใด เพื่อประโยชน์ของผู้ถูกคุมขังก็ นัดห้องของศาลห้องที่ซึ่งมีอำนาจพิจารณาคดีอาญาไว้ทำการคุ้มขังเป็นการนิขอนตัวกฎหมาย เมื่อมีการขังขั้นนาน ให้ศาลดำเนินการให้ส่วนผู้เสียหายโดยติดตาม ดำเนินการด้วยตนนั้นด ศาลข่านานอาจสั่งผู้คุมขังให้นำตัวผู้ถูกคุมขังมาศาลโดยผลัน และถ้าผู้คุมขัง แสดงให้เห็นว่าพอดีของศาล ไม่ได้ว่าการคุ้มขังเป็นการขอนตัวโดยกฎหมาย ก็ให้ศาลมีสั่งปล่อยผู้ถูกคุมขังไปทันที

มาตรา ๓๖ การเกณฑ์แรงงาน จะกระทำให้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเดพะ เพื่อประโยชน์ในการบังคับภัยเพื่อสาธารณะอันมีนาเป็นการฉุกเฉิน หรือโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งบัญญัติให้กระทำให้ในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาคการรวมหรือการสงเคราะห์ หรือในระหว่างเวลาที่มีพระบรมราชโองการประกาศสถานะการณ์ฉุกเฉิน หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศใช้กฎหมายการศึกษา

มาตรา ๓๓ บุคคลย่อมมีสิทธิภาพบริบูรณ์ในเคหสถาน

บุคคลย่อมได้รับ ความคุ้มครอง ในกรณีที่จะอยู่อาศัยเดียว ครอบครัวของเคหสถาน โดยปกติอุปการะเข้าไปในเคหสถาน โดยประสาจากความยินยอมของผู้ครอบครองก็ตี กรณีที่ต้องการค้น เคหสถานก็ตี จะกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๓๔ ตัวอักษรของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ข้อบังคับและภารกิจติดต่อเรื่องวันยุบเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การซึ่งมีบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง พิเศษของบุคคลในกรณีที่บุคคลย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การเรวนคืนดังหาริมทรัพย์ จะกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการอันดำเนินในการบังคับประเพณีไทย ตรง หรือการได้มาซึ่งทรัพย์กรรมชาติ และต้องขอใช้ค่าท่าช่วงย่อนเป็นกรรมแก่เจ้าของ ทดสอบคนผู้ทรงสิทธิ์ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเงินคืนดังหาริมทรัพย์ บรรดาที่ได้รับ ความเสียหายในการเดือนนั้นด้วย

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเข้าใช้หรือครอบครองดังหาริมทรัพย์ของบุคคลก็ตี การโอนกรรมสิทธิ์ในดังหาริมทรัพย์ของบุคคลมาเป็นของรัฐก็ตี ถ้ามิใช้ด้วยความยินยอมของบุคคลแผน จะกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ ในการรักษาภาระป้องกันด้วยสาธารณะ หรือเพื่อบังคับภัยพิบัติสาธารณะและต้องขอใช้ค่าทดแทนอันเป็นกรรมแก่ผู้ได้รับความเสียหายด้วย

มาตรา ๓๕ บุคคลย่อมมีสิทธิภาพบริบูรณ์ในการพูด การเขียน การพิมพ์ และ การโฆษณา

การจำกัดสิทธิ์สิ่งที่ได้รับ จะกระทำได้ก็แต่โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ เพื่อคุ้มครองสิทธิภาพของบุคคลอัน หรือเพื่อหลักเดียงภาวะคบขัน หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศักดิ์สิทธิ์อันดีของประชาชน หรือเพื่อบังคับความต่อหมากร่างดีใจของขุนนาง

การยึดไว้พินพหรือห้ามทำกิจกรรมใดๆ ตามที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๔ จะกระทำได้

การให้เสนอเรื่องหัวข้อความในหนังสือพิมพ์ไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนโฆษณา จะกระทำได้ เนื่องแต่จะกระทำในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะการบูรณาการทางการต่างๆ หรือในระหว่างเวลาที่มีพระบรมราชโถงการประการสถานน้ำท่วมฉุกเฉิน หรือในระหว่าง เวลาที่มีประกาศใช้กฎหมายการศึก แต่ทั้งนี้ต้องกระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามความในราชสก

การให้เงินหัวขอรับพิเศษอย่างอื่นอุดหนุนหนังสือพิมพ์ รัฐจะกระทำการได้

มาตรา ๑๖ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการศึกษาอบรม เมื่อการศึกษาอบรม นั้นไม่เป็นปฏิบัติมากยั่งหนาทของผลเมืองตามกฎหมายจ่าตัดยกการศึกษาอบรม และไม่ขัดต่อ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาณศึกษา

สถาณศึกษาของรัฐและของเทศบาล ห้องให้ความเสมอภาคแก่บุคคลในการเข้ารับ การศึกษาอบรมตามความต้องการของบุคคลนั้น ๆ

มาตรา ๑๗ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญา การกระด้วยวาจา เช่นเดียวกัน จะกระทำการได้ก็แต่โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ ในกรณีการชุมนุมด้วยความต้องการของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะการบูรณาการ ศึกษาอบรมในระหว่างเวลาที่มีพระบรมราชโถงการประการสถานน้ำท่วมฉุกเฉิน หรือใน ระหว่างเวลาที่มีประกาศใช้กฎหมายการศึกษา

มาตรา ๑๘ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการรวมกันเป็นสมาคม เมื่อผู้ตัด ประสังค์ไม่เป็นการผ้าฝ้ายกฎหมาย

การจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสมาคมย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑๙ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการรวมกันเป็นพระคริริเมือง เพื่อ ดำเนินการในทางการเมืองโดยวิถีทางประชาธิปไตย และไม่ขัดต่อระบบการปกครองตาม รัฐธรรมนูญ

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เรียกว่าสมาคมจะนำมายื่นกับคณะกรรมการเมื่อได้

มาตรา ๒๐ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการถือสารถือกันโดยทางไปรษณีย์ หรือทาง อื่นที่ชอบด้วยกฎหมาย

การตรวจ การักก หรือการเบ็ดเตล็ดหมาย ให้เราเจริญค์พัท หรือส่องส่องสาร อื่นๆ ให้บุคคลนี้ติดต่อถึงกัน จะกระทำให้เกิดโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

บุคคลซึ่งมีผลให้เสียภาระในการใช้การสื่อสารที่ดังนี้ ให้เป็นบริการสาธารณะ

มาตรา ๔๑ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ ในการ เลือก กันทอยู่ อาศัย ภายในราชอาณาจักร และในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพเข่นว่า จะกระทำให้เกิดโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเดียวเพื่อ ความปลอดภัยของประเทศ เครื่องสูบจีหงษ์ชาติ หรือสิ่งพิเศษของประชาชน หรือเพื่อรักษา ความสงบเรียบร้อยในครอบครัว

การเนรเทศบุคคลผู้มีสัญชาติไทยออกนอกภาระอาณาจักร จะกระทำได้

มาตรา ๔๒ บุคคลคนเดียว หรือหลายคนร่วมกันซึ่งมีผลให้เสื่อเรื่องราไว้หัก ภายในเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๔๓ สิทธิของบุคคลในครอบครัวย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๔๔ ติทิชของบุคคลที่จะพ้องหน่วยราชการซึ่งเป็นนิติบุคคลให้รับผิด เพื่อการกระทำการของเจ้าพนักงาน ในฐานะสมீอันเป็นตัวการหรือนายจ้าง ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๔๕ บุคคลซึ่งเป็นหน้าหัว ท้าวๆ ข้าราชการประจ้าอื่น และพนักงานเทศบาล ซึ่งมีติทิชและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญซึ่งเดียวกับประชาชนพดเมือง เดือนแห่งที่กำกั้นในกฎหมาย หรือกฎหมายอัปบัญชาก็ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย เดียวในส่วนที่ก็จะกั้น การเมือง สมรรถภาพหรือวินัย

ผู้ที่ทำการแทนประธานรัฐสภา : เดลาดำเนินภารกิจภายในต้อนนักหนังสือ ๑๐ เดือนไปพิจารณาด่อนบ่าย เริ่ม ๑๔ นาฬิกาตรัง พัคประชุม

(พัคประชุมเวลา ๗๖.๐๐ น.)

(เริ่มประชุมเวลา ๙๔.๙๘ น.)

ผู้ที่ทำการแทนประธานรัฐสภา : ได้เดลากิจมาประชุมครบองค์แล้ว ข้าพเจ้าขอดำเนินการประชุมต่อไป

ก่อนที่จะดำเนินการอภิปราย ได้มีผู้เสนอญัตติต่อที่ประชุมและมีผู้รับรอง ถูกคัด ใบญัตตินั้นไว้ความเห็น ๒ ตอน คือ ในตอน ๑ ว่า ขอให้สماชิกของรัฐ สภาห้องหน้ามีฐานะเป็นหนึ่งเดียวในกรรมมาริการต่อไป ในการนี้จะต้องจัดตั้ง ที่ปรึกษาบังคับ เมื่อครั้ดต่อข้อบังคับที่เป็นไปไม่ได้ ก็เพราะเหตุว่า การอภิปรายในคราวนี้ ไม่มีการแก้ไข ถ้าหากว่าจะคัดอภิปรายกัน เดือนสกาวเรื่องนั้น ก็จะต้องมีเจ้าของเรื่อง เนื่องจากเจ้าของเรื่องแต่ในระหว่างที่อภิปรายนั้นก็มีการแก้ไขกันได้ แต่ในการอภิปรายของ รัฐธรรมนูญนี้ ชั้งรัฐธรรมนูญกำหนดให้ไว้ ในนั้นก็มีการแก้ไข เมื่อเป็นเรื่องนั้น ถ้าจะแปรเปลี่ยน ก็ประชุมนั้น ให้เป็นกฎหมายการเดือนสกาวนั้น จึงไม่อยู่ในส្តาณะ เห็นนี้ได้ ข้าพเจ้าขอให้ยกญัตติขึ้น

แสดงออกว่าหงษ์ช่วงเส้นเข้ามาว่า ในการอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญขอ ให้ทุก คนได้อภิปรายกันทุกคน และคุณหนี่ไม่เกิน ๕๐ นาที และเมื่อยังไถกิปิรยาแล้ว ก็หันไปให้อภิปรายอีก นั้นเป็นอย่างทุกท้อง ก็จะเป็นต้องขอความเห็นกับประชุม แต่ ขอให้ผู้เส้นชาระรุกหนาๆ ในข้อนี้ก่อน

พันโท พระสารสาสน์พลดนัช (สماชิกดุลิตสกาว) : เหตุผลที่ข้าพเจ้าเสนญัตติ ข้อนี้มาเพื่อทราบเหตุว่า ใจวันว่าด้วยอันคงจะเชื่อถือว่า ราชฎร ประชาชนผู้ที่รับฟังการอภิปราย จำกรัฐสกาวนั้นความดีชอบ และมีความร้อน เพราเหตุใด เพราเหตุว่า ท่านเห็นด้วยเบนซึ่ มนั้นอย่างลักษณะนี้ ถึงก่อว่าการอภิปรายของเรานั้น ฝ่ายคือ ๑. สนับสนุน และ ๔. ศักด้าน ซึ่งไม่ควรจะเป็น เพราเหตุว่า เรายังทราบเพียงว่าจะรับหรือไม่รับเท่านั้น แก้ไขอะไร ให้ได้ เราแก้ไขครั้งนี้การแต่ก่อออกเป็น ฝ่ายเท่านั้น มิหนาซ้ำฝ่ายสนับสนุนได้ เนื่องจากฝ่ายค้าน เพราเหตุว่าท่านสماชิกสกาวร่าง ฯ มีจำนวน ๔. ส่วนกางรัฐสกาว ๕๕. เป็นอย่างต่ำ เพราจะนั้นหมายความตามตัวอย่างนั้น ๔ ครั้งต่อ ๑ ครั้ง คือว่า กางรัฐสกาวอภิปรายได้ ๑ ครั้ง สกาวร่าง ฯ อภิปรายได้ ๔ ครั้ง การซึ่งเจอก็ถือว่าเป็น สนับสนุนไป แล้วมิหนาซ้ำทางฝ่ายเราซึ่งมีจำนวนมากก็ไม่ได้อภิปรายกันทั้งทุกคน และถ้าถ้าไปเช่นนั้น ชาพเจ้าเข้าใจว่า ๒ อาทิตย์ไม่เสร็จแน่เดียว นอกจาก นั้นทางฝ่าย ประธานก็รู้สึกเบื่อ ต้องกว่าไม่เป็นความยุติธรรม เดียวแล้ว ในรัฐสกาวนี้ ก่อนที่จะเป็นเช่นนั้นเพราจะไม่ส่งมาเสนอ กันในเรื่องสกาวร่างรัฐธรรมนูญกับรัฐสกาว ๔ ต่อ ๑

ตั้งที่น้ำพำนักค้ำไว้ อีกประการหนึ่งรำภูมิได้ออกเดินร่องร่องหันก์เพราะเหดุว่า เดือกา
เพราะไม่มีความยุติธรรมไม่เสื่อมภาคในการอภิปราช ร่องก์เพราะเกเรงว่ารัฐธรรมนูญ
ที่ผ่านไปนั้นจะไม่ตีพ้อ គ้อจะไม่ได้มีการพิจารณาอย่างเพียงพอสมกับความต้าคัญแห่ง^{๔๕}
แม่นบก ทั้ง ๒ ประการนั้นจึงต้องทำให้ช้าพเจ้าเส้นอยู่ติดข้อร่องรัฐสภานั้นเป็นหมุนเกียรติ
เป็นผู้สืบต้นบัญญาด้วยกันทุกคนให้พราณยาถ้วน เราจะนำร่องให้ทุกกวันหรือไม่ ดู
ของช้าพเจ้าก็ต้องยกจะให้ทุก ๆ ท่านสมานาซิกได้แสดงความเห็นก่อนให้ออกความเห็น แต่
ว่าเฉพาะด้วยคนเดียวและหนนเดียวหนนนี้ไม่เกิน ๓๐ นาที คนหนึ่งหนนหนึ่งต้องได้ฟัง
พูดกันทุกคน พูดแล้วไม่ให้พูดอีก หมายความว่าหูหนนเดียว เมื่อพูดเสร็จแล้วจะ^{๔๖}
ให้ลงมติแล้วกันทีไม่ได้พูดช้าพเจ้าเรื่อยว่าต่อไปอีกน ท่านที่ไม่พูดอาจมีตัวผู้พูดแต่
โดยมากเป็นเช่นนั้น ท่านไม่อยากจะพูดแล้วว่าร่องในกระบวนการเห็นชอบท่าน เพราะท่าน^{๔๗}
ไม่ได้พูด ตามด้วยช้าพเจ้าแล้วหนึ่นว่าท่านไม่อยากพูดท่านก็เขียนนามอ่านก็ได้ มีคนนั้น
ก็ให้เข้าริการ ฯ ลักษณ์ได้ เราจะต้องความเห็นของทุก ๆ ท่านแล้วเราต้องการอะไร
เราไม่ต้องการมาทางเดียววิวากกันในรัฐสภาว่าร่องกับสภารัฐธรรมนูญ เรต้องการความเห็น
เพื่อกราบเป็นเกรียงดินดีดีว่า เรายังจะรับหรือไม่รับความเห็นนั้น เพราะจะนั้นรากรจะ^{๔๘}
พยายามให้พูดมาก ๆ ท่าน เพราะทุก ๆ ท่านช้าพเจ้าถือว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ความ^{๔๙}
เชี่ยวชาญแล้วในทุกห้องนั้น ทำอย่างไรเราจึงจะได้ ถ้าได้ร่องดังนั้นแล้วเราไฟฟ์ตี้ ไม่ได้
ความเห็นของท่านบีบบีนเนือน เรายังไงได้เมื่อเป็นประการศักดิ์สิทธิ์เพื่อจะ ต้องมีต้องยัง^{๕๐}
สมควร ตัวหยาดดังนั้นช้าพเจ้าจึงขอร้องท่านสมานาซิกรัฐสภากล่าวไปรบกพิจารณาอยู่ดีด้วย
ช้าพเจ้าด้วยคือจะถ้าหากว่ารับรองแล้วกูกๆ ท่านต้องได้ร่องให้กับส่วนมือกันในรัฐธรรมนูญ^{๕๑}
นั้นกันนั้น และเมื่อกูกๆ ท่านเมื่อที่เขียนนามหรือให้กับประยุตแล้วพูดแล้วเราถือว่ามีตัวโดย^{๕๒}
ง่ายที่เดียว เพราะได้ทราบความเห็นมาแล้วก็จะลงมติว่าบันทึกนี้ไม่สำคัญยังช้าพเจ้าเห็น
เข็นนั้น แต่จะรับรองหรือไม่นั้นแล้วแต่สมานาซิกรัฐสภากล่าวมาแล้วกันเพียง ๑ ใน ๒๐๐ คน^{๕๓}
เท่านั้น แต่ช้าพเจ้าทราบจากเอกสารสภานั้นเห็นหัวข้อมูลช้าพเจ้าใจว่า

นายวงศ์ อภัยวงศ์ (พระนคร) ข้าพเจ้าเห็นแยกกบหานวัฒนศึกษาแห่งไปเมื่อ
ก่อน เพื่อจะเข้าร่วมในงานทางด้านศึกษาศาสตร์ คือเรื่องของความต้องการของเด็กดังที่ กศส.
ได้กำหนดไว้ แต่ในปัจจุบันนี้ ไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้ได้ เนื่องจากขาดแคลนบุคคลากร
ที่มีความสามารถในการสอน ไม่สามารถสนับสนุนให้เด็กๆ ได้รับการศึกษาอย่างที่ควรจะได้รับ

อย่างนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่าอย่างนี้ คือว่าถ้าจะเปรียบกันธรรมชาติ แล้วภูมิภาคที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีรวมมาด้วย ทำไม่ข้าพเจ้าจึงอย่างนั้น เราต้องแบ่งส่วนออกไป ก็อยู่รัฐสภาด้วยวนหนึ่ง ยกเว้นรัฐธรรมนูญส่วนหนึ่ง ยกเว้นรัฐธรรมนูญมาตราที่ได้เดียงกัน เช่นๆ มาแล้ว เข้ากับเสนอมาให้ การเสนอของเขานั้นตนประชุมตกล่าวไว้รัฐธรรมนูญมา ที่เกี่ยวกับการงาน คือที่เราได้เยี่ยมมาไป ๒ ครั้ง โง่ เพราะฉะนั้นทางพกการไว้รัฐธรรมนูญมา ไม่มีเดียวกันได้ที่จะได้เดียงในรัฐสภา เพราะฉะนั้นท่านกุญแจพากาหารเมืองแบ่งผลไป เดียวกันที่เพียงชิ้นเดียวซึ่งอย่างใด ซึ่งรัฐสภาชิ้นใด สมมติว่ามีอะไรอันหนึ่งก็ตาม รัฐสภา แห่งนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่ายที่ได้รับการแต่งตั้ง เนื่องจากน้ำอย่างนี้ เข้ากับจะยก ว่า ข้าพเจ้าเขียนมาอย่างนั้นโดยเหตุผลอย่างนั้นๆ บื้นอันหนึ่งหนึ่งที่ของพกการไว้รัฐธรรมนูญ ไม่มีเดียวกันที่จะได้แบ่งอังกฤษกันเรา

ทันทำไม้ข้าฟ เจ้าเห็นว่า techniques รวมสามนั้น ทันเมื่อเข้าร่วมอย่างนี้แล้ว สมากมาย
สูตรภาคแม่นแคมพ์แบ่งออกเป็น ๒ ฝ่าย ๆ ทันเห็นด้วย อีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วย เจ้าก็มา^๑
เดียงกันว่าจะไว้มิกมะไว้ถูก ทันเมื่อเรามีเรื่องกันว่าจะไว้มิกมะไว้ถูก ผู้ที่ไม่ยอมบางท่านมี
ประโภชน์ก่อว่ามีพูด ทำไม้ข้าฟ เจ้าว่าอย่างนั้น คือว่าทันตั้งใจพังโดยเงียบ ๆ พังดูเหตุผล
ทั้งสองฝ่ายที่ให้นั้นเป็นชาติ คือเป็นผู้ตัดสิน เพราะฉะนั้นผู้ตัดสินทำใจบึ่นลง ทั้งเหตุ
ผลพินิจพิเคราะห์ทั้งสองฝ่ายแล้วก็ตัดสินลงไปโดยถูกต้อง เพราะฉะนั้นจะว่าคนพูดได้
ประโภชน์ก่อว่าคนไม่พูดนั้นก็เป็นได้ ถ้าพูดกันโดยเทղก็ไม่ได้ประโภชน์จะไว้ สักคนไม่พูด
ไม่ได้ นอกจากเสียงเวลาของส่วน แต่ส่วนนักราเวนพักกันด้วยเหตุผล คือเราตัดตัว ก็ต้อง^๒
ศึกษามา ต่างคนต่างพูดห้องของมาสน์ น้ำข้าฟ เจ้าว่าอย่างนั้นแล้วก็บนผล แต่ก็ประชานที่
เข้า “เต็อด” ด้วยและ “ร้อน” ด้วย เจ้าก็จะไม่เกือดอร้อน เพราะฉะนั้นหากเราตัดตัวเข้าร้อน^๓
 เพราะจะไว้ เพราะว่าอย่างนั้น คือเราปันเปลี่ยนหน่อยอยู่ในการเดียง แต่ประชานเจ้าก็ยอมให้
 ก้อยในกรณีที่เราได้เดียงกันปันเปลี่ยนบ้าง เพราะว่ามีวง ๒๐๐ คน ท่านประชานฯ เองก็ถูก
 ดำเนินตีเดียงมากมาย คือท่านซึ่งทางโน้มทางนั้น ทันคนที่ไม่ได้พูกกิเต็อดอร้อน ทุกคนของยก^๔
 จะพูดอะไรบ้าง อย่างท่านกุญชิลภา ให้ชี้แจงแล้ว ทันถานราคำนวนว่าคนหนึ่ง ๓๐ นาทีแล้ว
 ในหลักของท่าน ท่านเกอนที่ให้คนตั้ง ๒๐๐ คนพูด ฉะนั้นในหมวด ๑ ของเข้า ๓๐ นาที
 คน ๒๐๐ คงไป อีก ๖ เดือนก็ไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทางกันข้ามอย่างไรจะเรียนรู้ว่า

อย่างนั้น ขอเรียนว่าถ้าท่านทำใจอย่างข้าพเจ้า อย่างที่สภานี้ได้พกผลงานเด็ดๆ คือตัวร่าง รูปพรรณมนุษย์บนเขาก็คงจะดีกว่าเพราะเหตุไว้ เข้าพอดแล้วเราเก็บหยอด และล้วนๆ เนื่องจากเราได้เก็บห้องไว้ได้ดีแล้ว อย่างพูดชากัน เสร็จแล้วเรื่องก่อผ่านไปเป็นอนุฯ เมื่อเดร์แคล้มมันก็เสร็จไปแล้ว ส่วนสภาร่างรัฐธรรมนูญจะพูด เข้ากับพูดในส้านะเขามีนิ สมานิสกุณิสภาน้ำ ภายนอกน้ำ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

พันโท พระสารสาสน์พลดันธ์ (สมานิสกุณิสภาน) : ท่านสมานิสกุณิสภานกล่าวเย็บ ข้าพเจ้าไม่ออกน้ำบ่มคุมความทุกข์นั้น เพราเวทุ่วเข้าใจจากอภิปราหมีนหนาดๆ เรื่องนั้น แต่ความเห็นของข้าพเจ้าไม่ใช่เรื่องนั้น ข้าพเจ้าหมายความว่าทั้งหมดที่หักห้าม ให้ความเด่นชัดอย่างเด่นชัด ไม่ใช่อกิจปิราหมีนหนาดๆ เพราจะดูไม่ถึง ๑๐ วันจะเสร็จ ถ้ามีคนน้ำโดยวันแล้ว ๒๐ วันข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่เสร็จ และขอให้คิดถึง ความยุติธรรมหน่อย ท่านสมานิสกุณิสภานเรียกทั่วทวารเมือง ท่านเป็นผู้ให้ความยุติธรรมแก่ คนไทย และข้าพเจ้ารับรองได้คุณหนึ่ง หากแต่หากว่าทางโรงดอยท่านไม่เข้าใจจะเรียกต่อ คือถ้าหากว่าทั้งสภานี้ต่างกันต่างพอดอย่างนั้นไป หมวด๑ หมวด๒ หมวด๓ และ หมวด๔ ก็เป็นความช้า คือคนหนังพดบางท้อง ๗ แห่ง ๕ แห่ง ๖ แห่ง ๘ แห่ง ไม่ได้พดเลย แล้วท่าน ประชานฯ ได้รับการควรหันนิท้ายู่เวลานี้ไม่ให้ท่านผู้นั้นพูด ไม่ให้ท่านพูดกับข้าพเจ้า ก็ เป็นระเบียบสัญญาณปฏิบัติอย่างในชนบท ควรจะแก้ไข นอกจากนั้นไม่สามารถน้อมถือตัว เรื่องนี้ แบบทุกคน ถ้าเราคืออะไรจะแก้ไขอย่างนั้นอย่างไร ถ้าเป็นสัญญาณที่จะเรียบเรียงท่า อย่าง ใช้ไม่ได้ด้วยเหตุนั้น ถ้ายังเหตุนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอขึ้นมาให้รับรักความชอบเสเมือนกัน ท่านทั้งสอง ท่านข้อมูลคืออย่างท่านสมานิสกุณิสภานว่า แต่ท่านก็ความเห็นของ ท่านเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าท่านเป็นพระอิสุพระบูรณ์นื้อไร ท่านมีความเห็นของท่าน ท่าน อย่างกذاแสดงเห็นอกนั้น อย่างจะร่วมมือในการนี้ ทำไมไม่ให้โอกาสแก่ท่าน ท่านไม่ได้ พดเลย ไม่ให้โอกาส เม็ดตีของท่านก็ไม่เห็น เพราจะดูนี้ให้ท่านเรียนมาให้ท่านพูด คือเรา ให้ท่านพูดทุกๆ คนมีโอกาสพูดได้กันนั้น แต่พดหนึ่งเรื่องกิจปิราหมุดคงสมุกเสย ๑๐ นาที พดแล้วคุณหนัง ๑๐ นาที ถ้าหากคุณธรรมจริงที่ดูของการอภิปราช ๑๖๐ ก็คิดว่า ๑๖๐ คน คุณจะ ๑๐ นาที ๔๐ ชั่วโมง ถ้าหนึ่งเรื่องประมาณ ๔ ชั่วโมง ก็วัน ๑๐ วันนักเด็ดๆ และหมด อย่างนั้นก็ยังคงอยู่ อย่างดูอิยคดอย ทุกๆ ท่านนี่ส่วน แล้วคงมี เพราะ

จะน่าจะดูงดงามต่างๆ ต่างคนต่างพูด คนที่ไม่ได้พูดก็มีเรื่องราวและดูลงมาดีเดย์ ๆ เช่น หมายความว่าไม่เรียบร้อย ไม่เขียนหนังสือที่ดีเยี่ยม ท่านสามารถอ่านออกเปรายແย้ยข้อความของคุณหนาบันญัติสนับสนุนรัฐธรรมนูญนี้เท่านั้น เพราะจะน่าสนใจมาก่อนอื่น ๆ ขอให้ทราบ ท่านจะเรียกแล้วบทนี้ ข้าพเจ้าแบ่งไม่ทัน เพราะฉะนั้นอย่าขอท่าน ๆ จะพาเข้าบ้านเรา ก็ข้าพเจ้าขอให้รับรองอยู่ติดข้าพเจ้าเดียวจะมีคุณแก่กันขาดที่เดียว

ผู้ทำการแทนประชาธิรัฐสภา : ในกฎหมายปีแรกเดือนตุลาคม เมื่อสภานิติบัญญัติเป็นอย่างไรเป็นนัยน์เล็กลมกลับตัวให้การพิจารณาที่ละเอียด จนท่านเจ้าของผู้แทนของช่างงานนี้ในประเพณีก็มีว่าจะให้พูดกันคนละ ๓๐ นาทีในรัฐธรรมนูญหงส์ฉบับนี้หรือไม่ แล้วก็เมื่อให้พูดคนหนึ่งไม่เกิน ๓๐ นาทีทุกคนได้ถูกหมายความว่าหามันแล้วเป็นอนันต์ พอถึงคนที่สองก็ นัดกันการลงมติท่านนั้น แต่บังเอิญท่านนั้นช่างใจล่องตลาดเข้ามาถูกทูลข้าพเจ้าชง ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับการประชุม ดำเนินการประชุมในทันทีกับความไม่ยุติธรรมในเรื่อง ระเบียบ คือระเบียบข้อนี้ให้เราได้กำหนดให้แล้ว เวลาห้องปฏิบัติความเรียบง่ายข้อนั้น เมื่อเราได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อนั้นแล้ว นั้นแหลกคือความยั่งยืน ไม่ใช่หมายความว่าเมื่อเรากำหนดระเบียบข้อนี้ให้ไปแล้วลักษณะนี้จะเป็นที่พึงพอใจของคนแม้แต่ ๑ คนแล้วหากว่าจะระเบียบข้อนั้นไม่ยุติธรรมข้าพเจ้าจึงไม่ถูก เช้าจว่าไม่ถูกเพริมนี้จะรบกวนไม่พอ ใจ เช้าใจเด้ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มันไม่มี เพราะเหตุนั้นก็เห็นอยู่ติดกันตัวหนังสือกันนั้น ข้าพเจ้าติดว่าก้าลัวหักกัก ข้าพเจ้าจะแจ้งเพียงเท่านั้น ท่อไปจะขอให้ประชุมอีกครั้งซึ่งขาดกฎหมายตั้ง

พระยาโภกวนิกมณฑรี (สมภาษิกุณิศภา) : ผู้ไม่ได้บอกว่าคุณหนึ่งพูดตั้งไม่เกิน ๓๐ นาที แต่รัฐธรรมนูญเป็นหมวด ๗ เมื่อพูดแล้วพูดไม่ได้ หรือจะรวมมาตราอื่น นั้นหรือ

ผู้ทำการแทนประชาธิรัฐสภา : เพื่อชี้มารวมเช้าใจว่า ตามกฎหมายนี้ต้องเสียเวลาอีก ๗๕๐ นาที คือขาดความตั้ง หมายความว่าให้หนักด้วยกับมติเดียว ระเบียบที่ใช้มาเป็นอันระงับ ที่ว่าเป็นหมวด ๗ เป็นอันระงับ หมายความว่าหากความมุ่งหมายของกฎหมายของกฎหมายนี้เป็นอย่างนั้น เพราจะดูน้ำความมุ่งหมายของกฎหมายนี้ ในการรัฐธรรมนูญหงส์ฉบับนี้ ให้คุณหนึ่งได้พูดไม่เกิน ๓๐ นาที แล้วเมื่อพูดแล้วก็พูดอีกไม่ได้ ความมุ่งหมายของกฎหมายนี้ต้องมีไว้บางส่วน ประเด็นที่จะปรึกษา

พระตรัตนสารวิศวกรรม (สมາชิกวุฒิสภा) : ข้าพเจ้าเห็นความตั้งใจคือของท่านผู้แทนอยู่ตั้ แต่ยังมีข้อสงสัยอยู่หน่อยหนึ่ง ที่ว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญจะให้บูรณาธิช่องทางไร่ก็ต่อไปนั้น คือสภาร่างรัฐธรรมนูญมีหน้าที่จะต้องมาใช้แรงข้อห้องใจของสมາชิกวุฒิสภា ถ้าพอกเราพอกันเองโดยไม่ได้รับคำชี้แจงของสภาร่างรัฐธรรมนูญหนทางทำให้เข้าใจไม่ถูกต้อง หรือว่าเข้าใจผิดไปแล้ว

นายฟัน สุพรรณสาร (รัฐมนตรี) : ตามที่พระสารสาสน์ฯ เสนอขึ้นนั้นก็คือ ไม่เป็นการตัดสินใจสภาร่างรัฐธรรมนูญที่จะชัดเจน แต่ว่าต้องพูดกันทุกคนนั้นหมายความว่าบราhmaท่านตามมาชิกวุฒิสภาร่างรัฐธรรมนูญจะทำให้เวลาไว้ชั้น ท่านสมາชิกวุฒิสภาร่างรัฐธรรมนูญไม่ประนญาต พูด ท่านตัดสินใจแล้ว เป็นอนันต์ไม่ต้องพูดอีก เพราะท่านไม่พูด เมื่อถือว่าตัดสินใจท่านจะพูด แต่ท่านไม่พูดก็เป็นอนันต์ไป ผู้ใดคิดว่าทำให้การพิจารณาเรื่องรัฐธรรมนูญนั้นไว้ชั้นเป็นอันมาก ต่อนสภาร่างรัฐธรรมนูญจะชัดเจนก็เป็นได้โอกาสให้ชัดเจนได้เพิ่มที่ เพราะมีในรัฐธรรมนูญฉบับข้างต้นแล้ว

ผู้ทำการแทนประชาชนรัฐสภा : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมปรึกษาว่า จะเห็นด้วยญัตตินี้หรือไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามผู้เสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสามาชิกยกมือ ๒๑ คน)

ผู้ทำการแทนประชาชนรัฐสภा : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยตามที่ผู้เสนอมา โปรดยกมือลง

(มีสามาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ผู้ทำการแทนประชาชนรัฐสภा : มีผู้เห็นควรตามญัตตินี้ลงมือ ๒๑ เสียง และไม่เห็นด้วย ๕๑ เสียง เป็นอนันต์ที่ประชุมไม่อนุமัติตามญัตตินี้ เพิร่วงดังนั้นญัตตินี้จึงเป็นอันตกไป

ผู้ทำการแทนประชาชนรัฐสภा : ได้มีผู้เสนอญัตติเข้ามาอีก เรายกน้ำหน้าให้ชัดแจ้ง แก่ผู้เสนอญัตติแล้ว ก็ยังยืนยันที่จะขอให้ประชุมนี้ได้วันนี้ด้วย เสนอญัตติว่าขอให้ดำเนินการประชุมในปีจานถึงเวลา ๑๓.๐๐ น. ทุกวันที่มีการประชุมซึ่งความจริงในเวลานี้การหยุดประชุมเนื่องไป ที่เป็นอำนาจของประธานของที่ประชุมอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าจะได้กำหนดไว้

(๗๖)

เข่นนั้นแล้วเพื่ออยู่ประจำฯ ลงจากที่ประจำเมื่อไหร่เป็นอันว่าเลิกประจำ แต่ว่าเพื่อจะให้ที่ประจำถูกได้ในจุดข้อมูลต้นตามที่มีผู้เสนอแนะนั้นรุ่งเรืองถูกต้องมาก ให้ผู้เสนอข้อคิดเห็นดังนี้

นายทองดี อิสรารชีวน (เรียงใหม่) : เก่าที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติขึ้นมาเพื่อจะขอขยายเวลาเดิมประจำไปให้ถึงเวลา ๑๘ นาฬิกา เพื่อจะรับเจ้าหน้าที่การประจำอีกครึ่งชั่วโมง ซึ่งทางราชการได้กำหนดให้ว่า ขอให้มีประจำถูกๆ ๑ วันเวลา ๕.๓๐ น. น น ความจริงท้าให้เป็นเช่นนี้ไม่ ก็ว่าจะได้ประจำรู้สึกภารของเรางานก็ต้องไป บางทีถึง ๑๐.๐๐ น. ตรงบ้าง บางที ๑๐.๑๐ บ้าง นั่นเป็นเหตุแห่งทักษิณ化เจ้าเสนอญัตตินามา ประการที่สองหัวข้อบทพักกลางวันแล้วก่าว่าเข้าประจำเวลา ๑๔.๐๐ น. ตรง บรรดา ชนชาติทั้งหลายแทนที่จะมาประจำ ๑๖.๐๐ น. ทางหน้าที่แทนประจำฯ ได้แจ้งไว้ ก็ถ้ายัง เป็น ๑๔.๑๐ น. ไป ยังนั้นท้าให้ข้าพเจ้าเห็นว่าบรรดาสามาชิกของเรายังคงอยู่กันมาด้วย ไม่ต่างกับเดาและไม่ต่างกันสำหรับ ท่านประจำงานศพกานข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้นกันประจำฯ ที่ควร

ผู้ทำการแทนประจำรู้สึกว่า : ขอท่านได้โปรดทราบว่าจะก้อนคำหน่อย

นายทองดี อิสรารชีวน (เรียงใหม่) : ขอประทานไทยท่านประจำฯ ที่ควรอยู่ ของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าเสนอญัตติให้ขยายเวลาเป็นเวลา ๑๘.๐๐ น. ตรงทุกๆ ๑ วันนั้นก็ อย่างจะให้งานของประเทศไทยเดินไปอย่างเด่นชัดอย่างยิ่งรู้สึกว่าตนนุญญ์บันห์ ชั่วพากเพียบด้วย ได้พิจารณาแก้ไขยังเครียดเพื่อจะให้รู้สึกว่าตนนุญญ์อันควรของเรานี้ ได้ด้วยรุ่งเรือง ด้วยมาตราของย่างกัย ๑๐.๐๐ น. ก็เป็นต้น ท่านสามาชิกที่ควรแหงหนวดาย ข้าพเจ้า ยังร้อง บรรดาสามาชิกรู้สึกว่าตนนุญญ์เกี่ยวตัวไปร่วมสนับสนุนญัตติของข้าพเจ้า เพื่อให้มีโอกาสประจำ ทุกๆ ๑ วันนั้นถึงเวลา ๑๔.๐๐ น. ตรง ทันพัดถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. ตรง ท่านประจำงานฯ อาจจะ ให้หยุดพักสัก ๑๐ นาที เพื่อให้ตนน้ำหนึ่งใจใจร้ายคืบนาแม่ใจงี้ได

นายบุญมี ปาร์มวงศ์ (ลดพบุรี) : ที่ดีโอกาสพูดอย่างนี้ไม่เป็นความจริง สามาชิกสภานมคงตั้ง ๑๐๐% คงถูกๆ กับว่าทำอย่างนี้ไม่ได้ แล้วท่านประจำฯ ยังปลดอยู่ ให้พูดอีก เป็นเรื่องใช้ไม่ได้เดือนความนิยมของชาติ

นายทองดี อิสรารชีวน (เรียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกได้ใจที่สามาชิกได้แสดง กิริยาหมายกลางรู้สึกแห่งชาติ

ผู้ทำการแทนประชาชนรัฐสภा : คืออย่างนี้ พุทธกันเดียที่จะคนเดียวพึ่งข้าพเจ้าบ้าง ในฐานะที่เราจะว่ำไม่มีครี ข้าพเจ้าซึ่งก่อนจะลงมติท่านผู้เสนอญี้ตัดสินใจด้วยความดีด้วยความดี ด้วยความดี คำนึงถึงเป็นการไม่สมควรตั้งสมາชิกทักษัททังก์ชั่วชั้ย แต่พระเทพบุตรฯ ว่าการประชุมนั้น มากคนด้วยกันแล้วคงเดือนเวลาไปบ้างไม่มากมายกันที่เป็นเรื่องของคนมากซึ่งดำเนินจะต้องมี เมื่อเป็นเช่นนักก็คงต้องดูด้วยความดีด้วยความดี ข้าพเจ้าก็เห็นใจท่าน พระธรรมนั้นคือไปเมื่อหานผู้เสนอให้เด่นอยเด็กก็จะพุทธกันต่อไป

นายสารค กลั่นผก (พังงา) : แต่ค่าอภิปรายของนายทองตี อิตราชื่น ผู้แทน แห่ง เจียง ใหม่ ได้ขอเสนอญี้ติด้วยความดีให้กำหนดเวลาประชุมไปถึงเวลา ๑๙ นาฬิกานั้น ข้าพเจ้าขอคัดค้านความเห็นของคุณทองตี ฯ โดยให้เหตุผลว่าการประชุมนุญแห่งนารัฐสภาน เป็นหน้าที่เป็นสิทธิของประชาชนที่จะยึดเวลาหรือจัดเวลาใดก็ได้ตามเหตุการณ์นั้นหรือ ข้อความนั้นยังต้องห้ามอยู่พันอยู่เป็นจำนวนของประชาชน ฯ แต่ว่า นายทองตีกำหนดเวลา ๑๕.๘ นาฬิกานั้นเป็นการตัดความก่อไปข้าพเจ้าเห็นความหวังที่ของนายทองตีฯ เป็นอย่างมาก แต่ว่าจะคดอัยความไม่ได้พระว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังมาให้เราพิจารณาไม่เป็นเวลาก็คงจะของประชุมนั้น ๑๙ ล้านคนและข้าพเจ้าถืออย่างไรให้การยืนนานหมื่นปียังกว่านาที ทองตี อิตราชื่น เสียอีก เพราะ ฉะนั้น จึงดำเนินอย่างยังที่เราจะต้องพิจารณาแก้ไขโดยรอบคอบ และศูนย์แก้ไขทั้งหมด เราจึงต้องรับรู้ว่ารัฐธรรมนูญที่น้ำด้วยความดีดีจริงๆ ถ้าเราเข้าใจจาก วัดกันแล้วรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะกระพร่องกระเพร่องและมีภัยพิรุ่งบ้าง เพราะฉะนั้นเวลาตั้งแต่เช้าถึง ๑๖ นาฬิกานั้นก็เป็นเวลาตั้งเครื่องและขณะมีน้ำขอยังเด็กเราเป็นฝ่ายรับร่วมรัฐ ธรรมนูญเราต้องพิจารณาขอให้ยกพร่อง เราชดกวางแก้ไขประการใดเรามีใช้ร่วงชั้งชั้นได้รู้ แต่ต้นนานาชาตัน รัฐธรรมนูญฉบับนั้นมาก หนด ๑๙ นาฬิกาพอแล้ว นอกจากนั้นเราจะได้มีเวลา และสมາชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะได้ไปพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องในโอกาสต่อไปเพื่อพัฒนา บ้าง นี้แหลก รัฐธรรมนูญของเรางจะเป็นฉบับการกันแท้จริงต่อไป เพราะฉะนั้นห่วงด่าท่าน สมາชิกผู้มีเกียรติ คงเห็นความดีเป็นแหลกเหลียนคล้อขตามข้าพเจ้าที่จะให้รัฐธรรมนูญนั้นคงทน ถาวร ตั้งหนึ่นปีคงกว่าพันปีของคุณทองตีนั้น คงจะสนับสนุนและเห็นด้วยกับข้าพเจ้า

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ที่ประชุมคงจะเข้าใจอยู่ต้นคือแล้ว เพื่อจะไม่ให้เด็กเลาพาคนไปปักหมา กะจูได้เข้าเรื่องใหญ่ที่เรากำลังพิจารณาแกนอยู่ที่เดียว ข้าพเจ้าขอได้ปรึกษาที่ปะซุมว่าจะเห็นด้วยผู้เสนอหรือว่าไม่เห็นด้วย

นายเน่น เกษสวัրรณ (กรงบี) : เมื่อครกนผู้แทนเชียงใหม่ก่อตัวออกวิรื้อสภานี้ ข้าพเจ้าขอให้หันอกอนคำพูดเดีย ถ้าหันປะوانฯ ไม่ส่งให้หันคำพูดแล้ว ข้าพเจ้าจะลงจากสภานี้ทันที ไม่สนใจเสียเวลาเลย ทุกคนรักชาติเวลาหัน ดูภารกิจสภามีให้ เรายังต้องเดินคนเดียว หันປะوانฯ ต้องทำตามหน้าที่

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : เขายัง เว่องหงหด้ายก็ให้ผ่านไปแล้ว เพราะตอนนี้เพื่อให้ปะซุมนั้นคืออยู่ต้นกว่าจะเห็นตามที่ผู้เสนอหรือไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าจะขอปรึกษาที่ปะซุม หันผู้ใดเห็นด้วยผู้เสนอโปรดยกมือขึ้น....

นายสารก กลั่นฤกษา (พังงา) : สมماข้อยังมีความชัดเจนอยู่ ขอให้หันປะوانฯ ชี้แจงใหม่

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : เมื่อผู้ตั้งด้วยและหันห่วงเช่นนี้ ข้าพเจ้าจะให้ปะซุมลงมติใหม่ คือว่าเราได้เสนออยู่ต้นกว่าจะเห็นตามที่มีการประชุมโภชนาแลกเอากาค.๑๐๐ นาพิกาทุกๆ วันที่มีการประชุม อยู่ต้นอยู่ย่างนั้น นี่เป็นประเด็นที่ผู้เสนอต้องการ ข้าพเจ้าจะขอปรึกษาที่ปะซุมว่าจะเห็นตามที่ผู้เสนอหรือไม่ หันผู้ใดเห็นด้วยผู้เสนอ ขอให้โปรดยกมือขึ้น.....

นายหองดี อิสรารัตน์ (เชียงใหม่) หันປะوانฯ พดคลุมเครือเกินไป หันซึ่งกันเองไม่เข้าใจหันປะوانฯ คงประดิ่นชั่วนานมา คือหามที่ผู้เสนอแนะ แทนของล่าท่าไว้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : หันไม่ฟังข้าพเจ้าบ้าง

นายหองดี อิสรารัตน์ (เชียงใหม่) : ผูดเข้าใจดี สมมาชิกอื่น ๆ ยังไม่เข้าใจ ที่หันປะوانປะกาฯ ตั้งประเด็นขั้นนานนั้น

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : หันผู้ใดเห็นด้วยตามข้อเสนอ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมมาชิกยกมือขึ้น ๗ คน)

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : หันผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(มีสมมาชิกยกมือขึ้น ๗ คน)

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นด้วยผู้เดือนอ ๓ คน และมีผู้ไม่เห็นด้วย ๗ คน เป็นข้อต่อต้านที่ดีที่สุดไป ด้วยไปนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ประชุมนี้พิจารณาเรื่องความในหมู่ต ๑ ซึ่งจะขยายการรัฐสภาให้กว้างมากแล้ว ข้าพเจ้าเคยขอร้องไว้ว่า เวลาขึ้นลงกับป่วยให้บอกตัวยิ่งเวลาอยู่ภายน้ำจะสนับสนุนหรือคัดค้านหรือจะชักดาม เพื่อจะได้สะทกสะแทกกำราบหนาในส่วนนี้ และเมื่อจะประทับบนที่นี่ต้องขอความอนุญาตให้ได้ต่อชาวแก้ไขให้หลักไม่ให้ขาดกัน เพื่อจะได้สะทกตัวยกนับของทรงฝ่ายทั้งสองฝ่ายทั้งผู้ช่างและชักดาม

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ด้วยเป็นข้อบังคับวาระเรื่องด้าน จ้าจะให้ถูกตามที่กำหนด ก็ควรเป็นวาระด้าน ถ้าไม่มีความยากลำบาก

นายเสแควร์ เปิ่ยมพงศ์สานต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับหมู่ที่ต่อตัวยังคงแต่เดิมของประธานรัฐสภาไทยนี้ ข้าพเจ้าขอคัดค้านในบางข้อ กล่าวโดยทั่วไปแล้วก็ต้องว่า ข้อความในหมู่ตนเนื่องไปด้วยสิทธิ์และเสรีภาพ แต่ข้าพเจ้าไม่พึงพอใจในการที่สถาปัตยารัฐธรรมนูญได้มหาตีสิทธิ์ในบางประการ ซึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นี้ได้ตัดสินใจ ที่สำคัญยิ่งก็คือว่าในมาตรา ๑๔ รัฐธรรมนูญได้ตัดสิทธิ์ในการเจรจาต่อสัมหาริมทรัพย์และสัมหาริมทรัพย์ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้รัฐไม่สามารถแม้แต่จะปฏิบัติการในทางเศรษฐกิจซึ่งประเทศห้องถูห้องหรือประเทศพม่า ในประเทศห้องถูห้องในทุกัวันนี้เป็นที่ทราบกันว่าได้ปักกร่องด้วยดินทรายเรียลลิตต์ซึ่งไม่ใช่คอมมูนิสต์ ประเทศห้องถูห้องสัมหาริมทรัพย์และสัมหาริมทรัพย์ มาเป็นของรัฐไปแล้วหลายอย่างเพื่อประโภชันตุชของประธานโดยไม่มีรัฐธรรมนูญมาตีก็ต้นข้อซึ่ง เช่น การอนามาวชาติ แต่เหมือนแต่จะกำจัดดัดทำในเรื่องโรงรถจุลเหล็ก ในประเทศพม่ารัฐได้เกณฑ์ที่นามาเป็นของแผ่นดินเพื่อให้ประธานได้เศษผลประโยชน์จากห้องถูห้องนี้เป็นทรัพยากรของชาติ จริงอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีร่องทางสำหรับโน้ตเรียลลิตต์ไว้บ้างบางประการ แต่ในลักษณะที่สอนโดยอย่างมาก เป็นต้นว่า จะทำได้แต่เฉพาะเพื่อการสาธารณูปโภคเท่านั้น นั้นประการหนึ่ง เพื่อคำเป็นในการบังคับประเทศอีกอย่างหนึ่ง และเพื่อให้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติอีกอย่างหนึ่ง แต่จะทำอย่างนั้นนั้น ในเรื่องของสัมหาริมทรัพย์ทำไม่ได้ เป็นต้นว่าจะเห็นด้วยที่นาซึ่งเป็นของนายทุนใหญ่ ๆ มาเป็นของแผ่นดินเพื่อให้ประธานควบนาซึ่งไม่มีท่านใดทำนานในอัตราค่าเช่าตามสมควร หรือให้กรรมสิทธิ์ในที่นั้นนั้น ทำไม่ได้ ในเรื่องการขนส่ง รัฐไม่มีสิทธิ์จะใบอนุกรรมสิทธิ์ให้เป็นของรัฐเช่นกัน ความจริงนั้นลักษณะที่โน้ตเรียลลิตต์ไม่ใช่ลักษณะของรัฐ

ประเทศส่วนมากในทุกวันนี้ได้หันเข้าหาลักษณะ เพราะเหตุว่าเพื่อบรังกับคอมมูนิสต์ จำเป็นจะต้องหาทางออกให้แก่ประชาชน มีชนนี้ประเทศนั้นจะลายเบื้องคอกบูนนิสต์ไป เราเห็นแล้วว่าในประเทศนี้ก็ ในอินโดจีนก็ ในมาเลเซีย ก็ ในพม่าก็ คอมมูนิสต์ได้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง และทางที่จะตักทึกนการแพร่หลายของตัวนี้ก็จำเป็นต้องหาทางออก ด้วยวิธี การ ของ โซเชียลลิสต์ มากันอย่างสูงและความจำเป็นของบ้านเมือง แต่รู้ว่า ธรรมนูญนี้ให้มาจำกัดศิริอนเดียว ห้ามเจตนาจะบังกับคอมมูนิสต์ข้าพเจ้าทราบ และช้าฟ้าเจ้าก็ต้องการบังกับแม่ด้วยกัน แต่การบังกับในหน้าตาเดิมที่น่าจะเป็นทางน้ำคอมมูนิสต์มากเป็นตัว เมื่อตนน่าที่เราห้าม ถ้าเราอุดช่องไว้หมด มันก็จะเบิดปากช่องที่อุดเบ็ดไว้บ้างแต่เด็กนักอาจจะเบิดขึ้นให้เหมือนกัน เพราจะดูน้ำข้าพเจ้าเห็นว่ารู้ธรรมนูญไม่สม ควรจำกัดศิริและเสรีภาพของรัฐในการที่จะปฏิบัติการตามวิธีการ ซึ่งจะสักกัดคอมมูนิสต์ ด้วยเหตุผลคงข้าพเจ้าจะไม่เห็นด้วยในมาตรา ๕๔ และไม่สามารถจะรับรองรู้ธรรมนูญได้

อีกประการหนึ่ง ที่เป็นเพียงข้อทักษะในมาตรา ๕๔ ได้ให้พระมหากษัตริย์มีอำนาจในการที่จะประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินและในมาตรา ๕๙ ให้เข่นเดียวกันให้มัญญาติไว้คด้าย ๆ กับว่าพระมหากษัตริย์นั้นพระราชอำนาจที่จะประกาศพระกระยาหารบรมราชโองการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่ดูหมาดบริหารเกี่ยวด้วยพระราชอำนาจในหมวดนั้น หมาย มัญญาติ ชื่อ พระราชอำนาจ ให้พระมหากษัตริย์ประกาศพระกระยาหารบรมราชโองการเพื่อประกาศสูงสุดเดียวได้ไม่ เช่นเดียวกับประกาศกฎยการศึก ถึงแม้จะมีมัญญาติไว้ในหมวดเดียวกัน ก็ แต่ในหมวดด้วยพระราชอำนาจนั้นถือว่าประกาศให้รัฐบาลใช้ได้แต่จะแจ้งว่าพระมหากษัตริย์ทรงได้รับพระราชอำนาจ ข้อนี้อาจจะเมื่นการลงดินของสภาร่างรู้ธรรมนูญก็เป็นตัว แต่สภาร่างรู้ธรรมนูญไม่ทรงลง ข้าพเจ้าคิดว่าสภาร่างรู้ธรรมนูญเกรง ไปว่า ถ้าเขียนไว้เช่นนั้นแล้วจะเห็นเป็นการกดดันพระราชอำนาจกันไปก็เป็นตัว แต่ถึงจะเขียนไว้ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่าเป็นการกดดันพระราชอำนาจแต่ประการใด เพราะว่าเขียนไว้จะเป็นการรบกันกับมัญญาติซึ่งอยู่ในบทต้น ๆ เกี่ยวกับกฎหมายที่ไปท่านผู้เป็นประธาตุฯ ข้าพเจ้ามีความเห็นเกี่ยวกับหมวดด้วยว่าด้วยศิริและเสรีภาพของไทย เดอะพาระในด้านด้านเป็นอย่างนี้ ส่วนในด้านการสนับสนุนนั้นข้าพเจ้าไม่พูด

นราเวอก หลวงสุนวินวัฒน์ (ชุมพร) : ในหมวดที่ ๓ จ่าด้วยผู้ให้ข้อคิดเห็นนี้ ไทยนั้น ข้าพเจ้าได้อ่านดูแล้ว เป็นเหตุนาดีของสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ห้ามเชยันไว้เพื่อบังคับนิติบริสุรีภาพให้ประรานชาติไทย เพราะเหตุว่า ห้ามคงจะได้บุกรุณากาหนดการนี้ แต่ ๆ มา แต่ข้าพเจ้ายังคงสับบางประการซึ่งบางอย่างก็มากเกินไป คือว่า ห้ามอาจเชยันไว้เป็นการฟุ่มเฟือยหรือไม่ข้าพเจ้าขอเรียนถ้าทางสภาร่างรัฐธรรมนูญ คือในมาตรา ๒๙ ที่ว่า “บุคคลจะไม่ต้องบัญญัติให้ในรัฐธรรมนูญนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถ้า นี่คือความประพฤติของบุคคลนั้น นี่คือความผิดและกำหนดโทษไว้และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่า ไทยที่กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งไว้อยู่ในเวลาที่จะกำหนดความผิดมิได้ ความจารังก์มีอยู่แล้วในกฎหมายลักษณะอาญา แต่ไม่บัญญัติเพิ่มเติมไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถ้า ว่า มีความประพฤติจะไว้ เพราะเหตุว่า ความจริงก็มีขัดเจนอยู่แล้ว ในมาตรา ๓๐ วรรคที่ ๑ ที่ว่า “คำขอประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาจะต้องได้รับการพิจารณาและจะเรียกหลักประกันนั้นเพื่อความแก้กระบวนการนี้ได้ การไม่ได้ประกันต้องอาศัยเหตุผลตามหลักเกณฑ์โดยที่บัญญัติให้ โดยเฉพาะในกฎหมาย และจะต้องแจ้งเหตุที่ไม่ให้ประกันแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยทราบ ในกฎหมายก็มีอยู่แล้ว เรายังบัญญัติไว้ทั่วไป เอาไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาไม่ตกลงว่าหรือห้ามอาไว้ในรัฐธรรมนูญ ถูกจะเป็นการฟุ่มเฟือยเกินไป และก็มีมาตรา ๕๖ อีก อย่างจะเรียนถ้าก็จะมากหมายเกินไป เช่นมาตรา ๓๐ หรือ ๓๑ ก็มีข้อความที่ ข้าพเจ้าสังสัยในหัวข้อนี้ด้วยกัน ด่วนมาตรา ๒๙ ความจริงการเกณฑ์แรงงานห้าม เชยันไว้ว่า “การเกณฑ์แรงงาน จะกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้พัสดุสาธารณะยังมีมาเป็นการอุดหนุน หรือโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งบัญญัติให้กระทำได้ในระหว่างเวลาที่ประเทศไทยยัง ไม่สามารถทราบหรือการลงนาม หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศใช้กฎหมายนี้ “การ จัดที่เป็นมาตรฐานเดียวในเวลาสังคมความหลากหลายเชื้อร่างกาย การเกณฑ์แรงงานนี้ไปตามกฎหมาย และที่ต้องรับนั้นข้าพเจ้าไม่พูด นอกจากนี้มาตรา ๔๐ ที่ว่าบุคคลยื่นเมื่อตีบริสุรีภาพในกรา ศื้อสาสังกัน โดยทางไปปริมาณย์ หรือทางอื่นของตนด้วยกฎหมาย ทันควร ๓ ความจารังก์นี้ พระราชนั้นบัญญัติการต่อตัวอยู่แล้วก็เป็นวิธีการที่ใช้ไว้อยู่แล้ว และข้าพเจ้าขอเรียนถ้า ว่า ที่มานั้นบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นจะได้ประโยชน์เพียงไว นอกจากนั้นในมาตรา ๔๔ ที่ว่า

ฉันท์ ของ บุคคล ที่ จะ พื้ง หน่วยราชการซึ่งเป็นนิตบุคคลให้รับผิดเพื่อการกระทำของเจ้าพนักงาน ในฐานะเดือนเป็นตัวการหรือนายจ้าง ย่อมได้รับความคุ้มครอง ความจริงเหตุ เหตุลักษณะปฎิบัติอยู่แล้ว และมาบัญญัติไว้ในนี้ไว้เพื่อเรียนถ่านทราบว่ารัฐธรรมนูญ กำหนดวัยเหตุผลประการใด

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดพบุรี) : ท้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไปนกเกียกัน สิทธิ เศรีภาพของปวงชนชาติไทย และเรื่องศรีภาพของปวงชนชาติไทยนี้ ข้าพเจ้าก็คิดอยู่ว่า ท่านสมานาชนมีเที่ยวติดแห่งสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น และท่านไปนั่นเพื่ออะไรเกิดความชั่งเหยิงตั้งที่เคยคัดได้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านจะค้านใจหัวไม่ ค้านร่างหรือย่างไว

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดพบุรี) ค้านร่าง

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ภาระนี้เป็นภาระคนบุสุน

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดพบุรี) : ถ้าอย่างนั้นจะขอฟัง

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอก็ยินดี

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดพบุรี) : ที่นี่เนื่องจากความมุ่งหมายของสมานาชนิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ได้เรียนไว้ ทั้งนี้เป็นด้วยความเข้าใจว่า ก่อนจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว หรือ รัฐที่ทำความมุ่งเหยิง แต่เนื่องมีการเกี่ยวกับสิทธิที่ทำความมุ่งเหยิงนั้น จึงได้เรียนมาตรา ๒๙ ทั้งมาตรา ๒๙ ข้าพเจ้าจึงสงสัย จึงได้ขอขัตติจะได้ทราบเรียนต่อไปนั้น เมื่อเป็นดังนั้นแล้ว และไม่ทราบว่าท่านสมานาชนิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้คิดถึงศาสนานี้บ้าง แต่ท่าที่ได้มองถูกแล้วถูกว่าคิดแต่เฉพาะศาสนาอย่างเดียว แต่เมืองไทยเวลานั้นคง ๑ ศาสนาด้วยกัน คือ อิสลาม คริสต์ศาสนา และพุทธศาสนาเป็นที่สุด และพุทธศาสนาของเรามีพระภิกษุสงฆ์ เกินกว่า ๒ แสนรูป เมื่อเป็นดังนั้นแล้วก็น่าจะคำนึงถึงความเป็นบึกແນ่น.....

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านจะขอก่อร่างไว้ก็ขอให้ขอก่อร่างที่ทำต่อไป เมื่อตน ข้าพเจ้าปล่อยให้ขอก ที่นี่ท่านจะขอก็ขอก

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดพบุรี) : มิได้ คือร่างไม่ถึงบท เมื่อยังไม่ถึงบทเช่นนี้แล้ว ก็ควรให้สมานาชนิกสภาร่างแทน ให้มีการอาวัณภกตานั้น ถ้าหากว่าไม่มีอาวัณภกตานี้โดย ความสำคัญก็ไม่รู้เรื่องจะไว้ว่าจะขอก่อร่างไว้ แล้วขอกไปแล้วสมานาชนิกสภาร่างฯ เคยถามตั้งแต่แรก

แล้วว่าไม่รู้จะตอบยังไง จะซึ้งใจยังไง เมื่ออย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วจะให้ข้อความนี้ไม่ได้ ในสิ่งที่ไม่ได้

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ถ้าท่านไม่รัก ท่านบรรดาคนพวกนี้ ข้าพเจ้าจะให้โอกาสท่านในวาระที่จะค้าน ไม่ใช่สกัดฟื้นฟ้องไว้ท่าน คือว่าให้เข้าร่วมตีท่านนั้น

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดับรี) : เมื่อเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอใบในการที่ท่านประธานให้ข้อตกลงน้ำมันข้าพเจ้า คณะกรรมการฯ และหมวด ๒ นั้นข้าพเจ้าได้ยกมือ ๒ วันเดียวไม่ได้ค้าน เพราะท่านประธานไม่ข้าพเจ้า และพระสาสานฯ พูดจนข้าพเจ้าเห็นด้วย ๑๐๐%

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : คือให้โอกาสท่านแล้ว ท่านก็ต้องออกใบข้างอก เมื่อออกใบข้างอกอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นจะต้องรักให้ท่านเข้ามายังคงอย่างนั้น

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดับรี) : เพราะจะนั้นข้าพเจ้าขอค้านโดย

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านค้านไม่ได้แล้ว

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดับรี) : ข้าพเจ้ายกมือแล้ว ข้าพเจ้าฝ่าฝืนมาหมวด ๒ แล้วข้าพเจ้าต้องการพูดในเรื่องนี้ แต่ท่านประธานฯ ไม่ได้ให้ข้าพเจ้าโดย เมื่ออย่างนั้นข้าพเจ้าก็ยันต์

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : คำขอของท่านจะถือว่าเป็นข้อผูกมัดข้าพเจ้าโดยเด็ดขาดไม่ได้ ขอให้นอกชั่วทัน ๒๐๐ คน ข้าพเจ้าไม่สามารถอนุญาตให้พูดต่อไปได้ ๒๘ ๒๐๐

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดับรี) : ขอโทษ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายอย่างนั้น ข้าพเจ้าหมายถึงว่ามีสมาชิกบางคนพูดหมวดเดียวกัน ๒ ครั้ง ท่านประธานฯ ไม่ให้ความยุติธรรมแก่ข้าพเจ้า

ผู้ทำการแทนประธานรัฐสภา : ข้าพเจ้ายังคงตีท่านนั้น ท่านไม่รักข้าพเจ้าก็ไม่ให้ท่านพูดละ เอาไว้ไว้ระคานดังค่อยพูด

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลดับรี) : ขออภัยมาก

ผู้ทำกราฟนี้ได้ : ต่อไปเป็นเรื่องของผู้สอนบัญชี ดำเนินการอย่างไร

นายฟัน สุพรรณสาร (รัฐมนตรี) : ในหมวดนี้ได้กำหนดให้เป็นการให้บริการพิเศษของบุคคลนั้นเท่าที่ท่านตกลงใช้กับว่างรัฐธรรมนูญว่างมานน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการให้บริการพิเศษอย่างเดียว ดังที่ได้ระบุไว้

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ดพนร.) : ก่อนอันนี้ข้าพเจ้าจะขอแสดงความขอบคุณแก่
ศิษย์ของชาติ นักจากทั้งหลายท่านที่ได้แสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ข้าพเจ้า
ให้ครั้งจะขอแสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ท่านที่ได้แสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ให้ครั้ง
ในปัจจุบันนี้ ท่านที่ได้แสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ท่านที่ได้แสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ให้ครั้ง
นี้คุณที่เขียนเรื่องรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ท่านที่ได้แสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ท่านที่ได้แสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ให้ครั้ง
นี้คือศาสตราจารย์สิตานันท์ที่เกิดความยิ่งใหญ่และที่ไม่ได้รับความสนใจอย่างนักในขณะนั้น ท่านที่ได้แสดงความชอบคุณเด็ดขาดของ先生 ให้ครั้ง
การแบ่งพระราชบัญญัติและกฎหมาย แล้วว่าการแบ่งบังคับนั้นจะไม่ให้เสรีภาพกันโดยสมควรนั้น
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วการกระต่ายจะต้องอย่างโน้มน้าวในมังอย่างนั้น และรัฐกิจอย่างโน้มน้าวให้
คำนึงถึงศาสนาอื่นๆ ไม่ แม้แต่ศาสนานั้นๆ นั่นจะทำให้ภัย国家安全 หรือจะ
ทำให้แผนต่อกรือซึ่งบังคับหรือจะเป็นได้ ก็ตาม สมานาธิสภาร่างรัฐธรรมนูญนี้จะไม่
คำนึงถึงอย่างนั้นเลย แต่หากมองนักกฎหมายว่าคำนึงถึงแต่ในมูลหมายเฉพาะหน้าหรือบัญญัห้าม
ให้ด้วยความเดียว แท้ในประเทศไทยของเรายังมีศาสนานานั้นๆ ที่ทราบกันดีว่ามันยัง
ศาสนาน ศิริศาสตร์เดียว แล้วอุดลาม แล้วพระพทธศาสนาเป็นที่สุด พระพทธศาสนา
ของเรานั้นที่เครื่องบดห้อมภิกษุสงฆ์อยู่แล้วนั้นเอง แต่ในความ
กันใจความดังว่าสังเหตุการจะคำนึงถึงหลักให้ญี่ปุ่น หรือส่วนใหญ่ๆ เป็นอย่าง แต่
ผู้ที่ทราบน้ำหน้าได้คำนึงถึงหลักให้ญี่ปุ่น ตั้งวันนี้ไม่ เมื่อคำนึงถึงหลักให้ญี่ปุ่น ท่านแล้ว
จะมีบทบาทฯ ๒๔ ชั่วนา ข้าพเจ้าจะอ่านเป็นระยะหนึ่งเท่านั้น ท่านก้าหากรู้ดีว่า
ทรงหมัดกذلكเสียเวลาของสถาปัตยชาติโดยไว้ เนื่องจากเจ้าของสถาปัตยชาติโดยไว้ เนื่องจากเจ้าของสถาปัตยชาติโดยไว้
และบางวาระก่อนนั้น แทนบางบทແฉะบางวาระคนนั้น ขอท่านลงหลักได้คดว่าจะตั้งมูล
แค่ไหนและเพียงไรบันนี้ใช้เห็นท่านพำนพารายกมโน้มให้เข้ากันไม่เข้าไม่ใช่ข้างหนึ่น ความเสีย
หายความดีหายไม่ตอกยอกแก่เราคนเดียว

นายกอตตี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอสิทธิรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นอกประเด็นไปแล้ว โปรดอยู่ในประดิษฐ์....

ผู้ท้าการแทนประธานรัฐสภา : เมื่อนี้เรื่องของข้าพเจ้า ห่าน โปรดระวางถ้อยคำท่านใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพนักในที่ประชุมนี้ โปรดรวมตัวจังหวะน้อย....

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลำปาง) : ก่อนอื่นทั้งข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไปนี้ ข้าพเจ้าอย่างจะให้พูดเรื่องอะไรเนี่ยขั้นมาสักหน่อย ตือทั้งข้าพเจ้ากำลังพูดอยู่ในขณะนี้แล้วมีสมาชิกผู้หนึ่งลุกขึ้นมาอย่างนั้น ใครเป็นผู้เสียระบบข้อให้ตัดสินว่า ข้าพเจ้าเสียระบบหรือควรเห็นด้วย....

ผู้ท้าการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้เข้าเว่องก์เด็กัน

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลำปาง) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ทันเมื่อเป็นเช่นนี้ แต่ถ้าเราไม่เอาชนะกันด้วยอารมณ์ แค่เราจะเอาชนะกันด้วยเหตุผล ถึงจะไร้ที่เราควรจะชนะในเหตุผล เราถ้าควรเอาให้ชนะ สิ่งจะไร้ที่เราชนะไม่ได้ด้วยเหตุผลเราถ้าควรจะยอมขั้นนน แค่สิ่งใดไม่ควรแล้ว เราถ้าไม่ควรจะกระทำ ไม่ควรถือพรรคถือพวง หงอนข้าพเจ้าให้ทราบมาว่า บางคนอาจจะไม่ยกมือ....

ผู้ท้าการแทนประธานรัฐสภา : ไม่ใช่เรื่อง ขอให้อยู่ในประเด็น หมอด ๔

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (ลำปาง) : ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะเข้าประเด็นต่อไป ทันเมื่อพูดคุยสำนารองเรื่องที่ท่านแล้ว ถ้าหากออกกฎหมายอีกฉบับในข้อนี้ว่า บุคคลซึ่งมิได้รับความคุ้มครองในให้รัฐกระทำการใด ๆ อันเป็นการอนสิทธิ์ด่อนหนึ่ง และอีกตอนหนึ่งกว่า นิกายของศาสนาและลัทธิอิมหรือประเพณีชนที่ ในศาสนาหรือบุปผาที่ได้รับความคุ้มครอง นับเป็นหลัก ก็ ของมาตรฐาน ๔๘ หมอด ๔ ให้สิทธิ์ไว้กับ ของปวงชนชาวไทย ทัน เมื่อเป็นเรื่องนี้แล้ว ขอให้ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้ชี้แจงลงไว้ให้แน่ชัด ไม่ใช่สักเดียวข้าพเจ้าเคยมีหนทางความ ฉะรักษาถูกความ เช่นนี้ ไม่ควรจะอย่างนั้น ทั้งนี้เมื่อตนนั้น ข้าพเจ้าได้ยินมาเหมือนกัน เรื่องกรุง โปรดเกล้าฯ ไม่พูด พุดแต่เรื่องการแต่งตั้ง นั่นออกเรื่อง ข้าพเจ้าจะเข้าเรื่องออก เมื่อ เป็นเรื่องนี้แล้ว รัฐกระทำการใด ๆ อันเป็นการอนสิทธิ์อย่างนี้ไม่ได้ เมื่อเป็นไปใน ได้อย่างนั้นพระราชนูญคดีจะส่งมาเวลาหน้าก็ไม่ได้ เพราะสิ่งที่ต้องคิดค้นคามพระธรรม

วินัย ขอโทษ หวังว่าท่านประธานฯ คงเข้าใจดี ความพหุธรรมวินัยนั้นจะต้องรักษาไว้ พระอุปัชฌาย์ของคุณ นั้นเป็นเรื่องพระภิกษุสูงชั้นคือต้องทำตามพระธรรมวินัย เมื่อ กระทำการตามพระธรรมวินัยต้องด่วนนี้แล้ว....

ผู้ทำการแทนประชาชนรัฐสภา : ประเด็นที่ท่านบอกมาด้านข้อนี้เป็นมาตรฐาน ๒๙ ไม่เกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับถ้า ถูกท่านไม่ติดใจจะคัดค้านในประเด็นใดก็ตามที่เขียนไว้ใน ร่างนี้ก็ให้ยกเอาคำนั้นมาฟัง ท่านพูดไปนั้นออกไปนอกเรื่องแล้ว

นายอนุญมี บำรุงวงศ์ (ตอบร.) : ขอบพระทานให้ห้ามเจ้ากรรมเรียนอย่างที่ว่า นั้นเป็นเรื่องที่ขาดเจ้าสมเด็จให้เป็นตัวเป็นตนเข้ามามิใช่ว่าจะสมมติอย่างที่เมื่อเช้านี้ เรื่อง สมมติอย่างนั้นใช้ไม่ได้ ถ้าสมมติอย่างนั้นอาจเป็นเรื่องการที่สมมติ เพราะ พระภิกษุสูงชั้นต้องขันตรองคืออุปัชฌาย์ของคุณ พระธรรมวินัยต้องเป็นอย่างนั้น เมื่อ เป็นอย่างนั้นแล้วมาตรฐาน ๒๙ บรรก. ๒ ถ้า บุคคลยอมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกรุงทำ การไว้ ถ้า อันเป็นการถอนสิกขิ นั้นเป็นเรื่องผลของการถอนสิกขิไม่ใช่นอกเรื่อง นอก ประเด็น ท่านประธานฯ ที่เคารพขอให้ตรัพหนักในข้อนี้ไว้ด้วย เช่นนี้ก็เพราะว่ากฎหมาย ฉบับใดจะต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ เมื่อกฎหมายฉบับใดจะต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้อย่างนั้น พระราชนบัญญัติคุ้มครองคุณรังษีนนกย่องจะใช้ ไม่ได้เพราะตักบิรรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๘ บรรก. ๒ นี้ จึงตัดตรัพหนักได้ด้วยนิใช่ตัวข้าพเจ้าจะโผล่เดินไว้อย่างนั้น ขอท่านประธานฯ ที่เคารพของข้าพเจ้าจะได้ตรัพหนักในข้อนี้ไว้ด้วย ก็คงจะได้รัฐธรรมนูญทำได้ถูกต้อง ถ้า อันเป็น การถอนสิกขิลงได้แล้ว พระภิกษุสูงชั้นนี้ไม่ขันบกพระอุปัชฌาย์ของคุณ ควรจะมีพระ ราชนบัญญัติปกตรองพระสังฆมูลบทกว่าจะต้องขันต่อเจ้าอาวาสเจ้าอาวาสตามที่มี เจ้าคณะและเจ้าคณะรังษีหกท้อตัดยกัน ไม่ขันต่อ ก็ได้ ถ้าไม่ขันต่อ ก็อย่างนั้น ก็เพราะถ้าพระธรรม วินัยท่านบัญญัติไว้อย่างนั้นก็จะเอากฎหมายฉบับนั้น ให้ตัดยกันได้ แต่ ขอให้ท่านเลิกมาก่อน ว่ารัฐกรุงทำการไว้ ถ้า อันเป็นการถอนสิกขิไม่ได้ ขอให้ท่านเลิกมาก่อน มีเบี้ยครึ่งหักบ้านนา ให้อกบปรายให้แน่นอน ไม่ใช่ว่าจะอยู่ท่านประธานฯ ก็จะลูกติดกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้า ไม่ได้กับท่านประธานฯ ข้าพเจ้าไม่ใช่ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าทราบพกานบประทานฯ ขอ ให้คิดให้ดี ท่านเนื้อเป็นตั้งแต่ล้านกาชาดของเรานี้บุญ และ มีธรรมบุญบันหมาโนบาย มี ๒ เท่านั้น ท่านมีพระภิกษุอีกรูปหนึ่งจะต้องยกนิภัยหนึ่งเป็น ๑ หรือ ๔ นิภัยอีก ๔ จะว่าอย่างไร

ผู้ทำการแทนประชานรัฐสภा : ท้าไม่ท่านจะต้องถ่วงด้วยชาเขียวไปว่าอย่างนั้น ไม่เห็นมีความจำเป็นอย่างไร ถ้อยคำท่านก็ถูกอนุหงส์น้ำใจพวกเจ้าขอให้ท่านสอนเสีย

นายบุญมี ปาร์เมวงศ์ (พญร.) : เมื่อหากว่าท่านประชานาที่เคารพของข้าพเจ้า
ในสังฆะให้ข้าพเจ้าสอนตามคำสั่ง ๑๘๕๔ ข้าพเจ้าไม่สอนข้าพเจ้าก็ไม่ได้หมาย
จะไว้ หากให้ข้าพเจ้าสอนเพื่อรักษาประยิรชนสมานิจสกาว่าง ๆ ข้าพเจ้ายังคงสอนและสอน
ต่อไป แต่ต้องสอนแก่ภิกษุภิกษุณ尼 เป็นเรื่องสมนึกจะต้องสอนมติประกอบ
นิตยธรรมไม่ใช่ความคิดผลที่สุดท้าย โภคเนื้อร่องซึ่งไม่ได้จะถูกอยู่แก่แหหันโดยเด็ดขาด คือข้าพเจ้า
จะเป็นผู้แหหันพญร. ๒ แต่ก็ควรสอน ข้าพเจ้าไม่สามารถให้เป็นอย่างนั้นทำอะไรให้สบอร์ดเพื่อ
ในโคลนนกที่ไหนบ้างที่เราเรียกว่ารัฐธรรมนูญใหม่ไม่ได้มีความเสียก่อน คำว่าไม่ต้องดำเนิน
ข้าพเจ้าภารกิจป้องกันโสมม คำว่าไม่ดำเนินภารกิจความว่าอย่างนั้น

ผู้อำนวยการและบุคลากรที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอย่างเป็นทางการ
ให้กับสถาบันฯ ทั้งหมด ได้รับการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการบริหารสถาบันฯ ที่ประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓

นายบุญยุ่น ปาร์เมวงศ์ (ตพญร.): ถ้าสมมติว่าพระภิกขุปุทโธท่านปฏิบัตินกายนี้พระอุปัชฌายะของท่านแล้วพระครูธรรมยิ่งเป็นที่เคารพทางภาคเหนือ ท่านจะร่วมรวมกันได้ถ้าไปบังคับหานักกฎหมายนักเป็นไปจะขาดต่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เมื่อบนเด่นด้วยเป็นเหตุพุ่งที่สำคัญมากกว่ารัฐธรรมนูญเขียนไม่ต่ำกว่าพอก เมื่อไม่ต่ำกว่าดังนั้น ก็ไม่สามารถที่จะยกและไม่น่าจะมีปัญหา whatever ไม่ควรรับ ทันเท่าที่มาฟังได้ ดังเกณฑ์มาลงผลเสีย ก็ควรรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าประยุตต์ติดเต้แล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องไปจัดไม่มีการปฏิรูป ไม่มีการรองเหลืออย่างไรอีก

ผู้ทำการแทนประเทศไทย ; รวมทั้งแล้ว ให้แก่เจ้าตีบกราบที่นี่ก่อน

นายสุวิชช พันธุ์ เกรซซี่ (ส่วนราชการรัฐธรรมนูญ) : ในฐานะผู้แทนรัฐบาล
ร่างรัฐธรรมนูญไว้ครั้งของแขวงกัวลาลัมเปอร์มาซึ่งรัฐบาลไทยได้ตั้งให้
และเดิร์กภาพของประเทศไทย สำหรับรัฐธรรมนูญที่โฉนดโดยตีบกันว่า หมวดที่
ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทย ที่อยู่ใน เมืองห้าจังหวันค่ายยังของ
ประเทศไทยทุกๆ ประเทศที่มีรัฐธรรมนูญ ก็เก่าและใหม่นั้นจึง ให้มีบทบัญญัติว่า ตัวบาก
ประกันพัทธ์และเสรีภาพของประชาชนในประเทศไทยเช่นเดียวกันในฐานะที่ให้พึงจะก่อไว้นั้น
แต่วันแรกที่เราได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองและมีรัฐธรรมนูญนี้ ๒๔๗๕ ได้ใช้กันมาตั้ง
เดิร์กภาพของประชาชนพลเมืองของเรานั้นอยู่ในลักษณะที่ก้าวหน้าและคดุก Gedee เมื่อเข็น
แล้วครั้นถึงปี ๒๔๘๔ ก็คงอยู่ในลักษณะเช่นนั้นอีก ครั้นมาถึงสมัยสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ได้
ค้างลงถึงเหตุผลต่างๆ ในเรื่องหลักประกันสิทธิและเสรีภาพ จึงให้พยายามค้นคว้าหลัก
ประกันของประเทศไทย มาประมวลลงในหมวด๑ ที่นักในฐานะที่ต้องจราจรตามที่ท่าน
ศูนย์กิบอาจท่านได้ทักท้วงและข้อความว่า ตัวอย่างมาตรา ๒๙ ที่ข้าพเจ้าได้เรียงลำดับไป
ท่านบอกว่าในมาตรา ๒๙ นั้นไม่มีบทบัญญัติที่จะทำให้ต้องมีข้ามหน้าในการออกกฎหมายนั้น
จะใช้ไม่ได้ ความจริงก้าวท่านข่านมาตรา ๒๙ ในวาระแรกแล้ว ท่านก็จะเห็นได้ว่าในวาระ
ที่ ๒ นั้นเป็นบทสำหรับขยายความในวาระที่ ๑ ในข้อความที่ว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพ
บริบูรณ์ในการอิสระคิด นิภัยของคิด หรืออิสระนิยมในทางคิด นักก็จะอยู่
ว่าเราให้เขามีเสรีภาพโดยสมบูรณ์ เว้นแต่แล้วก็ได้เป็นท้องเมืองหรือข้อความ จะไม่ให้เป็น
การตัดตอนของสิทธิเสรีภาพในการอิสระคิด แต่ถ้าจะมีการตัดตอนตีบทอยู่อย่างไรบ้าง
ก็ต้องให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่นักให้ท่านดูว่าในที่นี้ คำว่า บุคคลย่อม
ให้รับความคุ้มครองมิให้รัฐจะทำการใดก็ตามเป็นการยุบล้มสิทธิหรือประ邈ษย้อนคดีมีการให้
เพราะเหตุของคิด นิภัยของคิด ข้อนหมายความถึงว่าถ้าบุคคลนั้นออกคดีมีการให้
คิดนาอิสระตามก็ คิดนาควรใช้ยกก็ ไม่มีค่าขอจัดก็ หรือคิดนาอื่นๆ ที่อยู่ด้วยกัน
อย่างไรก็ เมื่อบุคคลเหล่านั้นคิดตามปกติตามทกอย่างแล้ว รัฐจะทำก็ว่าถ้าจัดคิดนา
นั้นแล้วไม่ให้เข้ารับน้ำใจอย่างไม่ได้ เพราะค่าเขามีคุณสมบัติอื่นๆ ตามกฎหมายของ
บ้านเมืองแล้ว รัฐจะบังคับให้เข้าด้วยคิดนาใดก็ตามที่อย่างเดียวท่านนี้ไม่ได้ ประเทศที่โฉนด

เช้าที่อ่าวการจะจำกัดพิทักษ์ของผลเมืองไม่เป็นการสมควร
นับถือค่าสนาได้ตามความพอใจและเช่าจะก่อค่าสนาได้โดยตามความพอใจใดๆก็ย่าง เว้นแต่
จะขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีเป็นปฏิบัติอย่างที่หน้าที่
ของพญาม่อง ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นแล้ว ใจจะต้องคิดว่าอะไรนี้ใหม่ก็ยอมได้รับความคุ้มครอง
จากวรษี ทันท่านยกหัวอย่างในเรื่องบทกฎหมายคณะสงค์ สำหรับกฎหมายคณะสงค์กว่าที่
จะมาฝ่ามารัฐสถาได้นั้น คณะสงค์ต้องยินยอมเห็นชอบทำการปรึกษาหารือกันแล้วโดยถือ
เอาตีบงช้างมากของคณะสงค์นั้น เมื่อเข่นแล้วกฎหมายนั้นก็ผ่านรัฐสถา ลงไว้เป็น
ปฏิบัติได้ นี้ไม่ได้เกี่ยวกันเลย ในวรรค ๒ เป็นแต่เพียงว่าเราให้การประกันไม่ให้รัฐบาล
ไปใช้อำนาจออกกฎหมายหรือใช้คำสั่งตัดกันคนต่างคานา นอกจากศาสนาไกศาสนาหนึ่ง
เท่านั้น

ที่ ๓ สำหรับในเรื่องมาตรการ ๒๙ ที่บางท่านสงสัยว่าก็มีอยู่แล้วในกฎหมายอาญา
ทำไม่ดีก็มานับถือได้ในรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าฯได้ว่ามีอยู่เหมือนกันในมาตรการ ๗ แห่ง^๑
กฎหมายอาญา ที่นั้นขอให้ท่านระลึกว่าการบัญญัติงไปเรื่องนี้เป็นการประกัน หรือเรียกวา
เป็นหลักประกันอันหนึ่ง ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างว่า เราไม่ให้มีการตรากฎหมายด้วยตนหลัง
ในสภานิติบัญญัติ กฎหมายด้วยตนหนึ่งนั้นหมายความว่าอย่างไร ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้ฟัง
ในขณะนี้เวลาประชุมสภาเป็นการทั่วชอบ แต่ถ้ามีการออกกฎหมายในสมัยหน้าว่าจะถูกที่ทำ
การประชุมเบ็นชบด นั่นทำไม่ได้ แต่ถ้าให้มีในกฎหมายอาญาท่านนั้นแล้ว กฎหมายอา
น้ำใจกฎหมายอาญาได้ เพราะว่ากฎหมายอาญาเป็นกฎหมายของรวมชาติ จะแก้ไขก็ต้องถือเอา
เดิมข้างมากในสภาน้ำใจนั้นรวมถึง แต่ถ้าหากว่าเบ็นรัฐธรรมนูญแล้วจะต้องมีเงื่อนไข บัน
การแก้ไขยกนั้นเป็นการประกันหล่อโน้มให้ประชารชนเหตุคิดพอกเราหงหงให้รับเคราะห์กรรม
ในการล้างหน้า ที่เห็นซักที่สุดนั้น ข้าพเจ้าจะขอตัวอย่าง เนื่องกฎหมายอาญากร
ลงกรรมที่เกยผ่านมาแล้วซึ่งคาดก็ได้ยกถือว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะในช่วงนั้น
ไม่มีกฎหมายอาญากรลงกรรมบังคับ เพียงแค่ตรา เมื่อภายหลังลงกรรมได้เสร็จล้วนไปแล้ว
ทันทีเหตุผลเหล่านามบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และในรัฐธรรมนูญด้วยประเทกษัยต้องบังคับ
เงื่อนคหรือซ้อมเมริการ์ก์มีบทบัญญัติทำนองนี้ คือรัฐสภาจะตรากฎหมายขึ้นหลังไปบังคับลงโทษ
ประชาชนไม่ได้ แต่ถ้าหากว่ามีกฎหมายและมีโทษอยู่แล้วจะตรากฎหมายให้โทษหนักจาก

การกระทำมักก็ไม่ได้ นับเป็นหลักประกัน ท่านกานสมารักษ์ผู้นี้ได้ค่าหัวเรื่องการเกณฑ์แรงงาน ท่านบอกว่าการเกณฑ์แรงงานอย่างคราวที่แล้วมานี้ในขณะที่ใช้กฎหมายการค้ามีการควบหรืออย่างไรนั้น ความจริงนั้นท่านข่มทรากแล้วว่าในขณะนั้นเรื่องการเกณฑ์แรงงานได้มีเหตุให้เกิดความบันบวนอย่างมาก มีสมาชิกแห่งรัฐสภานั้นเองได้มาร้องเรียนต่อรัฐบาลว่าได้มีการก่อชั่นแหง บางคนเกณฑ์ไปทำงานในบ้านในช่องอย่างนัก กิมอเป็นเช่นนั้นแล้วในเรื่องการเกณฑ์แรงงานถ้าหากครัวให้มีไปในบ้านแล้วพอไปปัจจัยมีหาร ท่านก็ย่อมทราบแล้วว่าผู้ชายบริหารก็ย่อมควบคุมไม่ถึง คนที่เกณฑ์แรงงานแล้วเอาไปทำให้ทำงานอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ก็มีอีกเช่นนี้แล้วบางกิมซึ่งกันไว้เสีย การเกณฑ์แรงงานจะทำได้ก็ต้องอาศัยบทกฎหมาย ที่นี้ขอให้ท่านได้ระดึกถูกว่าแม้ในรัฐธรรมนูญ เช่นนักว่าไม่เป็นต้น ได้ห้ามไว้เด็ดขาดว่าการที่เกณฑ์ราชภูมิไปทำงานโดยไม่ให้ค่าตอบแทนแต้โดยความไม่เต็มครัวใจของผู้ถูกเกณฑ์ท่านทำไม่ได้ แต่ของเรามาไม่เหมือนกัน ถ้าในกรณีที่ทำเพื่อประโยชน์ประชาชนหรือในภาวะฉุกเฉินเพื่อประโยชน์ดีๆ แต่ไม่ใช่เกณฑ์กัน พร่ำเพ้อ ขอให้ท่านหัน注意力ดีก็ว่าเพื่อบังกันไม่ให้หลอกเดี่ยงไปทำสำสั่นในการออกกฎหมายในทางใดทางหนึ่ง ถ้าไปตัดถอนทิ้งประโยชน์ซึ่งชาห์มาหาศกินเหล่านี้ไปทำงานโดยนี้ไม่เป็นเรื่องสำคัญของบ้านเมืองเลย นั้นแหลกเป็นหลักประกันหนึ่งที่เราจะต้องมีไว้ในรัฐธรรมนูญ

๔๕ ท่านพูมัดบงบัญชุดที่ท่านผู้นี้ได้สังเขปว่าเช่นมาตรา ๑๕ ก็ต้องยกันว่าใน การประกาศกระเดพพระบรมราชโองการ ในวันที่บัญชุดได้ให้อำนาจในการตรากฎหมาย เหล่านี้เรื่องว่าจะให้มีในกรณีใดบ้าง เช่นเวลาประกาศกระเดพพระบรมราชโองการ เราจะต้องออกเป็นกฎหมาย และการรับสั่งของพระบรมราชโองการประกาศอยู่แล้ว โดยบริบูรณ์ในมาตรา ๑๐๐ ให้กำหนดต่อ นอกราบบัญชุดในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ ก่อน ทุกท่า โดยพระมหากษัตริย์หรือพระบรมราชโองการ หรือพระราชนัดดาเลขาเมืองหนาท้อง คำนະรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ได้รับสั่งของพระบรมราชโองการ เพราะะฉนั้นในกรณีที่จะมีการประกาศกระเดพพระบรมราชโองการตามบัญชุดต่อรัฐธรรมนูญนี้ จะต้องมาจากฝ่ายบริหาร คือหมายความว่าผู้ออกจากบัญชุดไว้ในมาตรา ๑๖ แล้วจากมาตราที่เกี่ยวกับ

การใช้พระราชอำนาจด้วยเป็นอำนาจของคณะกรรมการรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นในประเทศไทย
พอกการ หรือพระมหาชัตติย์ทำอย่างไม่ได้ เพราะเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญก็หักประการ
เดียวกับพระมหาชัตติย์ทรงทำอะไรไม่ได้

ทันสำหรับมติราชโองการที่ใบ ยกตัวอย่างเช่นมาตรา ๔๐ ซึ่งท่านนายถลaiสังษัย คือ^๑
สังษัยว่าทำในในพระราชบัญญัติสืบสาร่มอยู่แล้ว แต่ว่านำบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
จะเป็นการผิด สำหรับการสืบสารในรัฐธรรมนูญของต่างประเทศถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ
ที่สุด คือเป็นเรื่องความลับของประชาชน หรือระหว่างบุคคล ในบังคับใช้ในประเทศไทย
สอดคล้องเด่น หรือเที่ยดเข็นเชื่อต่อต่อจากหมายของเข้า ไทยไม่มีเหตุผล สำหรับ
ประเทศไทยเรานี้ จริงอยู่ มีพระราชบัญญัติสืบสารให้อำนาจแก่รัฐบาลในเวลาที่อยู่ใน
ภาวะการรบ มีการตรวจจับหนังสือหรือการตรวจตราค้นหาหมายเข่นนี้ แต่ว่าเราไม่
ต้องการให้มีการตรวจหาหมายตามหาก้าวถ่วงเข้าไปในเวลาปกติ คือการเข็นเชื่อต่อ^๒
จากหมาย คือเราไม่มีภารณนาใช่ไหม เพราฉะนั้นดึงให้นำบัญญัติไว้ในรัฐ-
ธรรมนูญ เป็นการประกันความลับของเข้า และการติดต่อซึ่งกันและกัน ในการ
จำกัดสิทธิและตรวจสอบสิทธิของเข้า จะกระทำให้เกิดต่อเมืองบ้านเมืองกำลังคับขันจนมีแนวที่ ๕
หรืออะไรก็ควรจะเข้า แต่ตามธรรมชาตiaแล้วก็หักว่าทำไม่ได้ ในการให้หลักประกัน
เกี่ยวกับสืบสารในรัฐธรรมนูญนั้น ก็มีหักในประเทศไทยเปลี่ยน ประเทศไทยส่วนเดียว ประเทศไทย
เยอรมัน นอยเดย์ เดนมารค เกาลี เกาลีมายากว่าของเราเสียอีก นี่เป็นหักประกัน
ทั้งหมดมาตรา ๔๔ ท่านพึงพยายามหักว่าการหมายมาตรา ๔๔ นั้น ก็เวลานี้การพ้องรัฐนั้น^๓
ก็ใหม่่อนจะหักว้องได้ก็จริง แต่เมื่อเราเขียนไว้เข่นนี้แล้ว เป็นการวางแผนหักลงไป
ให้ชัดเจนว่า รัฐจะหักเดียว ไม่มาเข็นจำเลยันไม่ได้นั้น ถ้ากรณีต้องตัวยินด
บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนั้น คือหมายความว่าในลักษณะเดิมๆ เราอาจพ้องรังการทวง^๔
ทบวงกรมได้ แต่บางคราวกระทวง ทบวง กรมไม่ยอมมาเป็นจ่าเตยแล้ว ศาลอาชญาเร^๕
แค่เมื่อจักเข่นนี้แล้ว ต่อไปข้างหน้าจะหักเดิมมาเป็นจ่าเตยไม่ได้ เพราะถือว่า
รัฐธรรมนูญนี้ต้องหน้าที่ให้ และเป็นการประกันซึ่งสิทธิของประชาชนในอันที่จะเรียก
เอาผลประโยชน์ แล้วเรียกร้องเอาผลประโยชน์ซึ่งเข้าให้สูญเสียไปโดยการกระทำการของรัฐ

นี่เป็นหลักประกันอันสำคัญอันหนึ่ง จึงได้บัญญัติเอาไว้ กันสำหรับในเรื่องราวมาตรา๔
ซึ่งท่านสมารักษ์บัญญัติไว้อย่างไร ในเรื่องที่ขอยกเว้นการอนติทิชรังวัช คือหมายความว่า
ท่านบอกว่าได้พัฒนาอ่อนๆของรัฐบาลลงในอันที่จะเห็นคืนซึ่งสังหารินทรัพย์ โดยมี
พระราชบัญญัติไว้ว่าจะเห็นคืนซึ่งสังหารินทรัพย์ให้เพียง ๒—๓ กรณี ท่านยกด้วยว่า เช่น
จะมีการเห็นคืนที่ก่อให้เกิดทั่วโลกนั้นได้ทำ ในเรื่องเช่นหายนะทางหลาย
อย่างจะเห็นได้ว่าในเรื่องที่การเห็นคืนสังหารินทรัพย์นั้น เรายังไม่กู้หนามากว่าด้วยการ
เงินคืนที่ติดต่อเวลาซึ่งเข้ามานั้นส่วนแล้ว เมื่อผ่านไปก็ใช้บังคับบางส่วนซึ่งเงินคืน^๑
ไปแล้ว คืนกลับคืนไป ให้เจ้าของมีคือไม่ได้ก่ออะไรเลย แล้วนอกจากนี้
บางแห่งเพียงแต่จะไม่ตั้งโรงพยาบาลไว้ลักษณะแห่งหนึ่งนี้การเห็นคืนที่ดิน เพราะฉะนั้นรัช-
ธรรมบัญญัตินั้นจึงได้กำหนดไว้ว่า การที่เราจะเห็นคืนซึ่งสังหารินทรัพย์ของประชาชน
นั้น ถ้าจะจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของรัฐ คือหมายความว่าเราจำเป็นต้องนำ
ที่ดินอันนั้นมาทำประโยชน์ส่วนใหญ่ ไม่ใช่เพียงประโยชน์ส่วนตัวอย่าง ถ้าเมื่อ
เช่นนี้แล้วเราอาจหาข้อความธรรมดาก็ย่อมทำได้ ท่านทั้งหลายจะลึกคู่ว่า การที่เราปล่อยให้
ให้เงินคืนโดยง่ายภายในนั้น ต่อไปนั้นหน้า ถ้ารัฐบาลได้รับมาสหันต์คือการที่ดิน
ของราชูปถัมภ์ ๑,๐๐๐ ไร่ มาปลูกบ้านถาวรให้ชั้นราษฎรยู่ ถ้าไปเห็นคนเอาก็ตามมา^๒
แล้วราชูปถัมภ์จะอย่างยั่งยืน แต่ในการที่จะได้รับชดใช้ก่าเตี้ยหายอะไรมัน
ก็คงไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงได้กำหนดไว้ให้เหมือนดังนี้ ให้ว่าในภาระท่านนั้นจะทำ
ได้แต่โดยอาศัยอ่อนยาของบัญญัติแห่งกฎหมาย คือจะต้องออกกฎหมาย อีกฉบับหนึ่ง
บอกว่าการเห็นคืนนั้นจะใช้งานที่เราจะเห็นคืนได้ เช่นการอันเกี่ยวกับการสร้างร-
บบุญโภค หรือการดำเนินการบังกันประเทศโดยตรง หรือการได้มาซึ่งทรัพย์สาธาร-
นูปโภค หรือการดำเนินการบังกันประเทศโดยตรง หรือการได้มาซึ่งทรัพย์สาธาร-
นูปโภค หรือการดำเนินการบังกันประเทศโดยตรง สำหรับกรณีที่ให้ท่านได้เห็นว่าเรื่องการบังกันประเทศ สมควรไว้ก็ได้ทั้ง
จะเอ้าไปสร้างสันนิษัท เช่นนี้ รัฐเป็นผู้สร้างหรือว่าท่านต้องการเพื่อจะเอาไปสร้างประมาณ
หรือไฟฟ้าของไร่องค์เพื่อให้บรรยายประโยชน์แก่ในท้องดินนั้น เช่นนี้ก็เงินคืนมาได้ แต่จะเอา^๓
ไปสำหรับสร้างสิ่งปลูกสร้างของไร่องค์ซึ่งสำหรับเพื่อชาราชการอยู่อย่างนั้นไม่ควร เพื่อจะ
จะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายได้พิเคราะห์ว่าในกรณีที่จะเห็นคืนนั้นจะต้องขาด ใช้และทดแทนให้
ความเป็นธรรมแก่เจ้าของเช่น เพราะถ้าได้ดูกองไปจากท้องที่ดูก่อนคืนนั้น

แต่ด้วยความอย่างที่ให้มีการเดินคันที่่นนาให้รายภูมิเพื่อจะเขามาแบ่งกันทำนั้น โดยไม่รู้ตัวค่าเดียหายก็ไปเร้าหลักตัวเรียกจังขอให้ทำนระลึก ว่าในเรื่องเรียนนั้นจะกระทำก็ได้เหมือนกัน แต่ท่านต้องมาแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอันนั้นจะเป็นการบังคับหลักในทางทรัพย์สิน เพราะเหตุใด หลักในเรื่องสิ่งที่ควรห้ามในทางทรัพย์สิน ยังเป็นเจ้าของในเรื่องทรัพย์สินนั้น ตามหลักยื่นมื่นอ่านใจเป็นเจ้าของ มีอ่านใจที่จะทำลายจ่ายโอนหรือให้บันทรัพย์สินนั้นแก่ใครก็ได้ แต่ว่าเมื่อมีการร่างกตัญญูกว่าทำนั้นจะด้องถามคันเดี้ยงเรียกแล้ว รัฐจึงจะเข้าไปได้ในฐานะเป็นเจ้าของ นี้เป็นหลักสำคัญที่สำคัญมากครับ ๓ ในเรื่องผู้ด้อยทางแต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำการห้ามความผิด ซึ่งมีบัญญัติบังคับระกันให้เข่นนี้ ในมาตรา ๑ ในวรรคแรกจะต้องให้สัณนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ด้อยทางหรือจ่าเลยไม่มีความผิด ทำไม่จึงเมื่อเข่นนั้น จะเห็นได้ว่าถ้าหากได้มีการพิจารณา นางอย่างจับบุคคลไปแล้วไปสอบสวนหรือสืบสวนเอกสารความผิดไม่ได้ ถ้าหากเข่นนี้แล้วเสร็จก็จะรับความกังวลกระเทือน เราก็ต้องการให้ผู้บวชหารใช้การสืบสวน เพื่อนำตัวพ้องร้อง เพราะฉะนั้นนี้จะมีทว่าให้สัณนิษฐานไว้ก่อนว่าจ่าเลยไม่มีความผิด คือฝ่ายที่เป็นผู้กล่าวหาคนนั้นจะต้องนำหลักฐานมาแสดงต่อศาล ว่าจ่าเตยกะไรต้มไม่ใช่เพียงแต่เกิดการเดียหายกับด่วนมาสืบสวนสอบสวน กันสำหรับในวรรค ๒ ก่อนที่จะมีคำพิพากษาอันหนึ่งที่สุดแสดงว่าบุคคลได้กระทำการผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสื่อมเป็นผู้กระทำการผิดมิได้ ท่านทั้งหลายก็ย่อมทราบอยู่แล้วว่าความว่าเพียงการถูกเบี้ยนบังคับ ก็ต้องถูกขังโดยไม่ทันทีศ่าลจะพิจารณาลงโทษให้เข้าไปอยู่ในเรือนจำ ก็เป็นเช่นเดียวกับผู้ต้องคulpado ให้ลงโทษ นี้เป็นการสอนที่ชั่ปรีธรรม ซึ่งความจริงนั้นก้าวตามคำพิพากษาว่าเข้าผิด หรือว่าทางนั้นยังไม่ให้หลักฐาน จะทำอย่างนักใหญ่นั้นทำไม่ได้ ท่านจะเห็นว่าเป็นการที่ประกันสิทธิของประชาชนไม่ให้ได้รับการสืบสวนเพียงแต่ถูกกล่าวหาเข้าไปแล้วเข้าไปลงโทษอย่างเป็นนักโทษที่ถูกคุกคามพิพากษาลงโทษ กันการของประกันในการท่านหักหลักก็เคยทราบว่าการประกันนั้นถูกต้องหักหลักด้วยสาเหตุทางกฎหมายอย่าง ให้รับความผูกพันยาคติอุด เกลา โดยที่เจ้าห้ามเขียนห้ามประกันด้วย จึงต้องยกให้อยู่ในหลักเกณฑ์ของกฎหมาย ที่จะให้อ่านใจอย่างไรอย่างหนึ่ง ที่จะไม่ให้ประกันนั้นคือของคือศาล ถ้าไม่มีข้อห้ามเข่นนี้แล้วก็ต้องประกันออกไม่ คือการให้ประกันนั้นเป็นที่พอย่างก่อค้าและศาลมิให้ประกันคัวเสีย

หมายความว่าบุคคลที่ถูกจับนั้นจะกระทำการใดหรือไม่นั้นยังไม่ทราบ นี่เป็นการประกันเสรี ภารตดับบุคคลเฉพาะในเรื่องห้ามเขยมห้ามประกันเดาดูกัน ซึ่งหลานแต่เดิม ๆ มาเรียรักที่จะให้เป็นเรื่องนี้ เพราะมีสิ่งกล่าวว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม และการที่จะเขียนนั้นคล้าย ๆ ว่าจะขอเวลาตัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน แล้วเรามั่นคงไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ห้านงหดลายจะเห็นได้ ยกตัวอย่างในต่างประเทศ เช่น ในอังกฤษ มีชีการใช้ ยามส์คอร์ปัส (Habeas Corpus) หรือกฎหมายที่เอาไว้บุคคลมาส่งขัง ก็หมายความว่าเดาดูบุคคลมาส่งศาลว่าได้คิดหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ปรากฏว่าได้กระทำความผิดแล้วก็ต้องปล่อยตัวไป แล้วเดี๋ยวลา ๑ วัน ๒ วัน หรือ ๒๐ วัน ให้ออกตั้งหนึ่งชั่วโมง แต่ถ้าหากว่าพหากษากล่าวดังนี้แล้ว ร้าพเจ้าขอให้ก้านสมารถได้ระดึกว่า ตัดออกเดาที่ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนั้น ให้ให้หักประกันที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะสมบูรณ์ได้ เพราะฉะนั้นหากเจ้าขอเช่นในเรื่องเกี่ยวกับหมวดที่ว่าด้วยศรีภาพ ซึ่งก้านสมารถใช้รัฐสภาพต้องการเพียงแค่นัก ก่อน และจะให้หมายความซึ่งใจ เดชะ สารสัมต่อไป

นายกิจจา วัฒนสินธุ (รัฐมนตรี) : ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอค้าน.....

ผู้ที่ทำการแทนประธานรัฐสภา : ท่านจะขอค้านให้เป็นวาระหลัง

นายกิจจา วัฒนสินธุ (รัฐมนตรี) : ขอข้อค้าน เท่าที่ข้าพเจ้าได้พึงคำนึง ของสมารถใช้สภาพรัฐธรรมนูญได้บรรยายอย่างยืดยาด ในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของบุคคล แล้ว ก็หากทำให้ข้าพเจ้าหายหงส์ใจหงษ์หายด้วยตัวเองไม่ได้ จะเห็นได้ว่าสรีภาพที่ใช้ไว้ และให้พิพากษามบรรยายอย่างยืดยาดกันท่าสาระนั้นไม่มีได้ คือการเขียนในเรื่องเดียวภาพนั้นความจริงนั้นเราไม่เขียนแล้วตามรัฐธรรมนูญชี้งั้นให้เคลียปฏิบัติกันมาช้านานแล้ว แต่ก้ารเขียนเสรีภาพนั้น ถ้าเขียนขายเท่าไหร่ก็เป็นการจำกัดเสรีภาพของบุคคลมากขึ้นเท่านั้น ดังข้าพเจ้าอ้างจากจะขอข้อค้านเพื่อให้หันมาเรื่องเพื่อให้หมายความซึ่งใจของข้าพเจ้าเป็นข้อ ๆ ตั้งต่อไป

ในการแรกที่สมารถใช้สภาพรัฐธรรมนูญได้ใช้แจ้งว่า การเขียนรัฐธรรมนูญได้โดยละเอียดพิศดารอย่างยืดยาดนั้นก็เพื่อยแก้ความก้าวหน้าไม่กระด้างแรงในเสรีภาพเช่น

เราได้รับด้วยความมีคุณภาพเป็นเวลาต่อ ๆ กันแล้ว ข้อนี้มาเพิ่มเติมว่า เสรีภาพที่
เรียนไวน์หานเป็นหลักประยุกต์ที่สามารถใช้ได้จริงไม่ คือโดยเฉพาะเกี่ยวกับ
ในทางศาสตร์ที่ต้องใช้ความคิดอย่างมาก แต่เช่นเดียวกับ คือโดยเฉพาะเกี่ยวกับ
ชั้นทำให้เกิดคุณค่า ในการประยุกต์ใช้ความคิดอย่างมากในทางศาสตร์ที่ต้อง^{จะ}
เป็นหลักประยุกต์ให้สูงขึ้นมา และการขยายเสรีภาพในทางศาสตร์นักเพื่อ^{จะ}
ประยุกต์ประยุกต์ให้สูงขึ้นมา ให้เกิดเดียวกันนี้ได้ เรื่อง
นั้นของถูกจำกัดโดย
กฎหมาย และโดยเฉพาะเสรีภาพในทางศาสตร์นักจะมีอยู่ในรัฐธรรมนูญ บัญญัติไว้
เรียนเสรีภาพเพื่อไม่ให้มีการครอบครองนัก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด
หรือเป็นหลักประยุกต์ในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าท่านจะเขียนเพียงมาตรฐาน ๒๙ วรรคเดียว ข้าพเจ้า
ก็เห็นว่าเพียงพอแล้วก็พอได้มีอยู่ตัวไว้ ควรที่เรียนเสรีภาพไว้ด้วยความสำคัญอยู่ท่ามกลางปัจจัยต่างๆ
หลักปฏิบัติในครั้งหนึ่งท่านจะยังเป็นหลักที่ไปหายังไม่ ฉะนั้นท่านเรียน
เสรีภาพนั้นหากเป็นการครอบคลุมทุกด้านไม่ ก่อนที่ชาติฯจะออกกฎหมายเด็ดขาดไว้ในจัง^{จะ}
ชีวิตร่วมกัน คือจะลงให้ทางสามัคคิลากิจารวัต์สูงรัตน์ได้ทราบ ไม่ย่างหนึ่งเด็กไม่รู้
จะแสวงอย่างไร ต้องระบุความเข้าใจก่อนที่จะ ต้องขอใบอนุญาตให้ท่านทราบ ศึกประเทศที่
ท่านประยุกต์นั้น แต่อาจไว้นิดหน่อยก็ได้ก็เกิน ในบัญญัติไปก็ว่าการที่เรียนกฎหมายรัฐ
ธรรมนูญนี้ต้องการมีบังคับ มาตรฐาน ๒๙ ว่าไม่ต้องรับโทษทางอาญา คือเพื่อมิให้เรียนกฎหมาย
หมายอาญาอย่างเดียว ไม่เรื่องน้ำชาเจ้าเห็นว่าหลักการนี้ทำได้ไม่ นักกฎหมายอาญาซึ่ง
เป็นหลักปฏิบัติตอยู่แล้ว ส่วนท่านสามัคคิลากิจารวัต์จะ แต่ห้ามนักกฎหมายเพื่อบังคับให้ออก
กฎหมายยังคงหลัง การออกกฎหมายยังคงหลังท่าน เนื่องด้วยครั้งหนึ่งในทางประยุกต์ศาสตร์
ของชาติไทยภายหลังที่ทรงทราบโดยได้สั่งบังลงแล้วให้เรียนกฎหมายอาชญากรรมของความชุน แต่
ท่านดีมีระลึกไปว่าการเรียนกฎหมายในครั้งนั้นเนื่องในทางเศรษฐกิจอย่างไร เพรา
ฉะนั้นการที่เราจะเรียนกฎหมายไว้อย่างไร ถ้าหากว่าในหลักปฏิบัติคือกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ฉบับที่ถูกยกเดิมไปนั่นก็มีหลักการที่เรียนไว้แล้ว ท่านหาได้เรียนกฎหมายอาญาใหม่ขึ้น
ความอย่างเดียวแก้ไขไม่ แต่ยังกว่านั้นท่านยังไปเรียนชื่อความในการลงโทษว่าจะลงโทษให้
หนัก คือไทยที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าไทยที่กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลา
ที่จะทำความผิดมิได้ ข้อนี้มาเพิ่มเติมว่า เสรีภาพเจ้าต้องใจ ท่านเขียนไว้แล้วต่อหลักกฎหมายอาญา กฎหมาย

อาญาที่เขียนไว้ว่าบุคคลแต่ละพวกเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนด
ตั้งชัณษาไว้ไม่ได้ แต่ท่านเรียนกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าจะรับโทษหากว่าที่บัญญัติไว้
ไม่ได้ขัดต่อกฎหมายอาญาซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไป ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าที่สมควรก่อการร่าง
รัฐธรรมนูญซึ่งยกหมายเช่นนี้คุกคุกหน้ายาอย่างไร ในข้อต่อไปก็คือในคืออาญาให้
ผู้นิมชฐานก่อนว่าผู้ดังหากหรือจำเลยไม่มีความผิด การเขียนเข่นนี้เป็นการขัดต่อหลักกฎหมาย
ที่หมายห้ามไว้ซึ่งให้อยู่ไม่ได้ หลักกฎหมายประกอบด้วยข้อยกเว้น นี่ท่านเขียนหลักด้วยตัว
ท่านล้วนว่ากฎหมายบางข้อมีข้อตั้นนิมชฐานก่อนว่า บุคคลอยู่ในลักษณะอย่างใดนั้นกฎหมาย
ตั้นนิมชฐานว่ามีความผิดแล้ว ข้าพเจ้าจะซักด้วยอย่างให้เห็น ๒ เรื่องเพื่อประกอบ อย่างภาษี
ชนในแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๒ การค้าต่าง บุคคลเปลี่ยนสภาพไปการค้าท่าน
ให้ก็ว่าเป็นความผิดเงินไว้แต่ผู้นั้นจะพึงดูแล สรวนันเปลี่ยนแปลงโดยเจ้าพนักงานเป็นการ
ถูกต้องตามประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งนี้ยังในพระราชบัญญัติลดพำน พ.ศ. ๒๔๙๔
บุคคลเดิมศัตร์พาหนะครอบครองโดยไม่มีตัวพูปพรูพรมแล้ว กฎหมายสันนิษฐานเบื้องตน
เดลওวันเดียวกันไม่สูริตเป็นหน้าที่ต้องนำสืบ และยังก่อนน้ำข้าพเจ้าขอยกเว้นเช่น
พระราชบัญญัตินี้จึงให้บัญญัติไว้ว่า บุคคลผู้ที่ไม่ห่วงห้ามไว้ในครอบครองโดยไม่มีรอย
ตราเจ้าพนักงานถูกต้องก็ให้สันนิษฐานว่าไม่ให้โทษไม่ชอบ ต้องเป็นหน้าที่นำสืบว่าไม่ได้มา
อย่างไร นี่เป็นข้อตั้นนิมชฐานทำให้การร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไป
และไม่ชอบก็ต้องรับโทษซึ่งข้อยกเว้นเป็นบางเรื่องมากกว่า ข้อยกเว้นอาจเป็นหลัก
ก็มี แต่ไม่ใช่ก่อการร่างรัฐธรรมนูญล้มเหลวนี้ด้วย การเขียนกฎหมายเพื่อประโยชน์และ
ความปลดปล่อยและสวัสดิภาพของบ้านเมือง การเขียนกฎหมายขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไป
เป็นข้อบกพร่องซึ่งไม่ควรตรากฎหมายเข่นไว้ในรัฐธรรมนูญ ไม่มีเหตุผลและความจำเป็น
อะไรเดียวที่จะเขียนได้เช่นนี้ จะต้องมีหลักการและข้อยกเว้นไว้ในตัว แต่เขียนกฎหมาย
รัฐธรรมนูญว่าโดยผู้ต้องชั่งหรือจำเลยไม่ข้อยกเว้นท่านจะแบดอย่างไรไม่มีทางออกให้ ฉะนั้น
ยังคงวันนี้ข้าพเจ้ายังมีความชั่งใจต่อไปว่าการที่ท่านได้เขียนรัฐธรรมนูญไว้โดยเอกสารกฎหมาย
ราชทัณฑ์มาบ้าง ประมาณว่าจะพิจารณาความอาญาบ้าง กฎหมายฉบับนี้ทบัญญัติไว้แล้ว
นั้นก็ไม่มีความจำเป็นของอย่างใดเลยซึ่งในบางเรื่องนั้น ท่านอย่าลืมจะล็อกด้วยกฎหมายนั้น
คราวต่อๆ กันให้เรียบร้อย ด้วยคำสำคัญและทบัญญัติไว้โดยเอกสารเป็นการชัดแจ้งที่รัฐธรรมนูญนั้น

ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญออกไว้มีอะไร จะแก้ไขกฎหมายกันเป็นการใหญ่ เพราจะกฎหมายได้ชัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นไปจะ เพราจะฉบับนี้จะเกิดความคล่องแคล่วในการใช้กฎหมาย ซึ่งไม่แนบอย่างละเอียดเจ็บให้เขียนให้เขียน ท่านจะเข้าต่างประเทศมาบัญญัติกฎหมายของไทย ซึ่งมีมาตรฐานในเรื่องเศรษฐกิจได้รับความคุ้มครองเป็นยังดี เศรีภานนัชให้รับการบุ่ง เห็นใจหรือไม่ขอทูลบัญชาด อยู่ที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร ถ้าบัญญัติเศรษฐกิจให้แก้ไขข้อกฎหมายได้ด้วย ถ้าหากว่าผู้บัญชาติไม่เอาใจใส่หรือการจะแล้วจะเข้าประโยชน์จะไร จริงอยู่สิทธิและ เศรีภานนัชของมนุษย์เป็นหลักอันหนึ่งในระบบประชาธิปไตย แต่ว่าเราควรจะเขียนไว้ในเรื่อง จำกัด แต่เขียนเป็นหลักปีประกันวงจารักษ์พอด การที่จะเขียนปลดปล่อยแล้วจะมีการจะทบทวน กระบวนการต่อสิทธิและเศรษฐกิจของมนุษย์พัฒนาบัญญัติไว้ในมาตรฐาน ๕๙ คือว่า ชักตัวอย่างในเรื่องสิทธิและเศรษฐกิจของมนุษย์พัฒนาบัญญัติไว้ในมาตรฐาน ๕๙ คือว่า การให้เงินหรือตัมทรัพย์ย่อน ๆ อุคเห็นหนั่นต้องพิมพัน รัฐบาลจะทำมิได้ น้ำபັກເທົ່າດີວ່າ เป็นการบันทอนรายเดือนของมนุษย์พัฒนาบัญญัติ เศรีภานนัชพิมพ์ไม่มีโอกาสที่จะงยဟ້ ข้าປາກ คือรัฐจะกระทำการอุดหนุนหนังสือพิมพ์ไม่ได้ จริงอยู่ท่านอาจมีความคิดเหตุ rage แบบไปว่า การที่รัฐบาลจะให้เงินอุดหนุนหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ให้มันหนึ่งเป็นปากเดียวันนั้น จะทำให้เกิดการไม่เสมอภาคในกรณีเมือง จะเป็นการทำให้รัฐบัญชาดงานหนน โดยไม่ท่องเที่ยง ถึงเพียงของมหาชน ถ้าเขียนนั้นทำนกควรจะบัญญัติไว้โดยเฉพาะเรื่อง คือให้เงินอุดหนุน หนังสือพิมพ์ห้า ไม่ ข้าປเจ้าหน้าที่รัฐจะทำได้ คือไม่ให้มีการเลือกสรรกันหาง ที่เป็น ลักษณะรัฐจะกระทำได้

ในบัญหาเรื่องการเกณฑ์แรงงาน ตามข้อตกลงว่า รัฐธรรมนูญ ๒๒ ยกประยันต์ ข้าປเจ้าหน้าที่รัฐจะได้ คือทำลายเช่นนกกฎหมายโดยมีความณิหัวตระแวงในครองหนึ่งมา บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นชื่นใช้หลักการ การที่เขียนกฎหมายโดยมีความณิหัวตระแวง มา ให้เข้ามาเป็นการนิยม กระบวนการบัญญัติกฎหมายนั้นเป็นของลำดับข้อมูลของประเทศชาติ แต่ว่าเรื่องการ เกณฑ์แรงงานระหว่างบัญญัติกฎหมายนั้นก็มีอยู่แล้ว ความจำเป็นในการประกันประเทศชาติใน ภาวะศุภเดินยื่นเมืองคุกคามในประเทศนั้นทุกคนนหนาททั่วป้องกันประเทศชาติ ความจำเป็น ในขณะนั้นถ้าหากว่าจะมีการเกณฑ์แรง ถ้าหากว่าทำไปภายในข้อมูลของกฎหมายก็เป็น ลักษณะที่จะกระทำได้ และนอกจากนั้นท่าน ให้แนะนำถึงว่าการสืบสารต่อ ฯ ที่ทางประเทศ

เจ้าก็ต้องเพื่อเป็นประกำนัลความดีดัน ทำไม่ท่านจึงไปเขียนเตือนความเต็มของการในการต่อต่อ
อย่างเดียว อย่างอ่อนอุกมากหมายหัวใจเช่นในหนึ่ง เรื่องการเดินทางหัวใจไว้อีกนั่น ๆ อีก
วันจะเป็นต้นครุฑะเช่นไว้ ทำไม่ท่านไม่เขียน การศึกษาภูมายาคุณพราหมณ์
บัญญัติ!ปวงนี้ยังคงแล้ว เจ้าหน้าที่ได้ไปบังเกอร์สาธารณะหัวใจหมายของเจ้าก็ความเมตต
ทางชาติฯ แสวงความดำเนินชีวิตในเมืองภูมายาให้หลักประกันให้สรีภารพอยู่แล้ว
เพรษจะนับน้ำบัญญัติกูณามาในลักษณะที่ไม่เหมาะสม เช่นเดียวกันไม่ และ
ยังกว่าน้ำพื้นที่ความชั้นใจว่า บุคคลด้วยมีเตรีภพในการเดือดเดือดหอย ท่านหมาย
ความว่าอย่างไร เรื่องข้าพเจ้ายกอยู่ในห้องสมนาถลง ห้องสมนาถลงเป็นกันที่อยู่
ของข้าพเจ้าหรือไม่ ข้อมันบัวเป็นสรีภพตามภูมายา ท่านก็จะอธิบายต่อไปว่า การ
จัดก็ควรไว้ภพจะทำให้แต่โดยบัญญัติแห่งภูมายา และเพื่อความปลดภัยของประชาน
เจ้าชุกิจของชาติและสวัสดิภารของประชาน เพรษจะนับท่านก็ออกภูมายาอย่าง
ที่ห้ามไม่ให้ใครไปจับจองที่สมนาถลงหัวใจไว้อีกนั่น ๆ เรื่องของภูมายาคุณของท่านไม่
ให้คนไปปลูกติดข้อคัย นี่เป็นการเป็นเครื่องให้หัวใจประการเหตุอย่างนั้น และสิ่งที่ข้าพเจ้า
ยังมีความชั้นใจต่อไปก็การพ้องร้องห่วงวิชาการ หน่วยราชการท่านหมายความว่าอย่าง
ไร รัฐบาลเป็นหน่วยราชการใหม่ สถาบันแห่งนั้นเป็นหน่วยราชการใหม่ ท่านมีอะไรอยู่ใน
ไว้ในหนึ่ง เป็นต่อ ท่านก็บัญญัติหัวใจเป็นต่อ ก้าวเดินชั้นใจว่าเป็นหน่วยราชการหัวใจไม่
ให้ขาดเป็นผู้ซึ่ง รัฐบาลเป็นนิตบุคคลตามภูมายาธรรมหัวใจประเทศไทย แต่จะเป็นนิตบุคคลใน
ทางภูมายาภายในหัวใจไม่ก็ยังไม่มีผู้ซึ่ง นับบัญญัติหัวใจคุณเช่นไว้ แต่ท่านก็เดิน
ถ้าไปบัญญัติไว้กับหน่วยราชการเป็นนิตบุคคล ๆ สำหรับหน่วยราชการมีแค่ไหน เพียงไร
ไม่มีบัญญัติไว้ที่ไหนเดย ที่ขาดความชั้นใจเรื่องเตรีภพนัก เพราะว่าเตรีภพเช่นไว้
มากกามะ แต่ประชานหากได้มารถเตรีภพอันแท้จริงไว้ กลับบังคับความชั้นในเตรีภพ
ที่ดี ดูอย่างยั่งยืนมาก เตรีภพนักจะได้รับความดีกันจะเด็กลงทุกคน ท่านจะเช่น
สรีภพคุณจะเช่นให้มีลักษณะก้าวของทาง แต่จะสำคัญต่ออย่างไรก็ควรให้อยู่ในขอบเขต
ของภูมายา เตรีภพไม่ให้ไว้อยู่ด้วย ๆ ต้องอยู่ภายในขอบเขตของภูมายาและเพื่อ
ประโยชน์ของส่วนรวม

ผู้ที่ทำการแทนประธานรัฐสภา : ขอให้กรรมการอธิการประจำกอง เพื่อจะมีเดือนมิถุนายน
แล้ว ถ้าปัจจุบันไม่ใช่เจ้าของให้อธิบิรากษาเพริวะเป็นเวลาเกินสมควรแล้ว
กรรมการอธิการไม่ใช่เจ้า

ผู้ที่ทำการแทนประธานรัฐสภา : พรุ่งนี้ช้า ส.๓๐ น. เป็นเวลาเริ่มประชุม เดิก
ประชุม^ก
เดิกประชุมเวลา ๑๔.๐๕ น.

คณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอของรัฐสภา

พระยาเมธายศตี	พระเสริญ บัทมสุคนธ์	ผู้จัดรายงาน
นาวาเอก หม่อมเจ้า พวงบุรีรา ณ ดาศร์	สุวนิกร ลีพลาก	„
พระยาภูวดรราชาน	ศุภันธ์ จิตราภรณ์	„
พระยาพิไชยสังฆาราม	โภมเดชา ลีพลาก	„
พระยาอธิราชธรรมมนตุตี	อาวรณ์ ตุ้ยบุญ	„
พระนิพัทธ์ประสาท	พิพัฒ์ เอกโภท	„
พระยาประชานศรีษะเดช	ประภัทร์ จันคำมัย	„
	เล็ก ฯรุณฐ์	„
	โภค คุปตราภิน	„
	อุดม พดดยสังฆาราม	„
	อุตติ นีระไพรัตน์	„
	สมชาย ฯรุณฐ์	„

เจริญ บันล虎^ก
เลขานุการรัฐสภา ฯ

เงยม บุญศรี
รองประธานที่ทำการแทน

ประธานรัฐสภา